

ผลิตภัณฑ์คุณภาพ โดย NED

โดราเอมอน

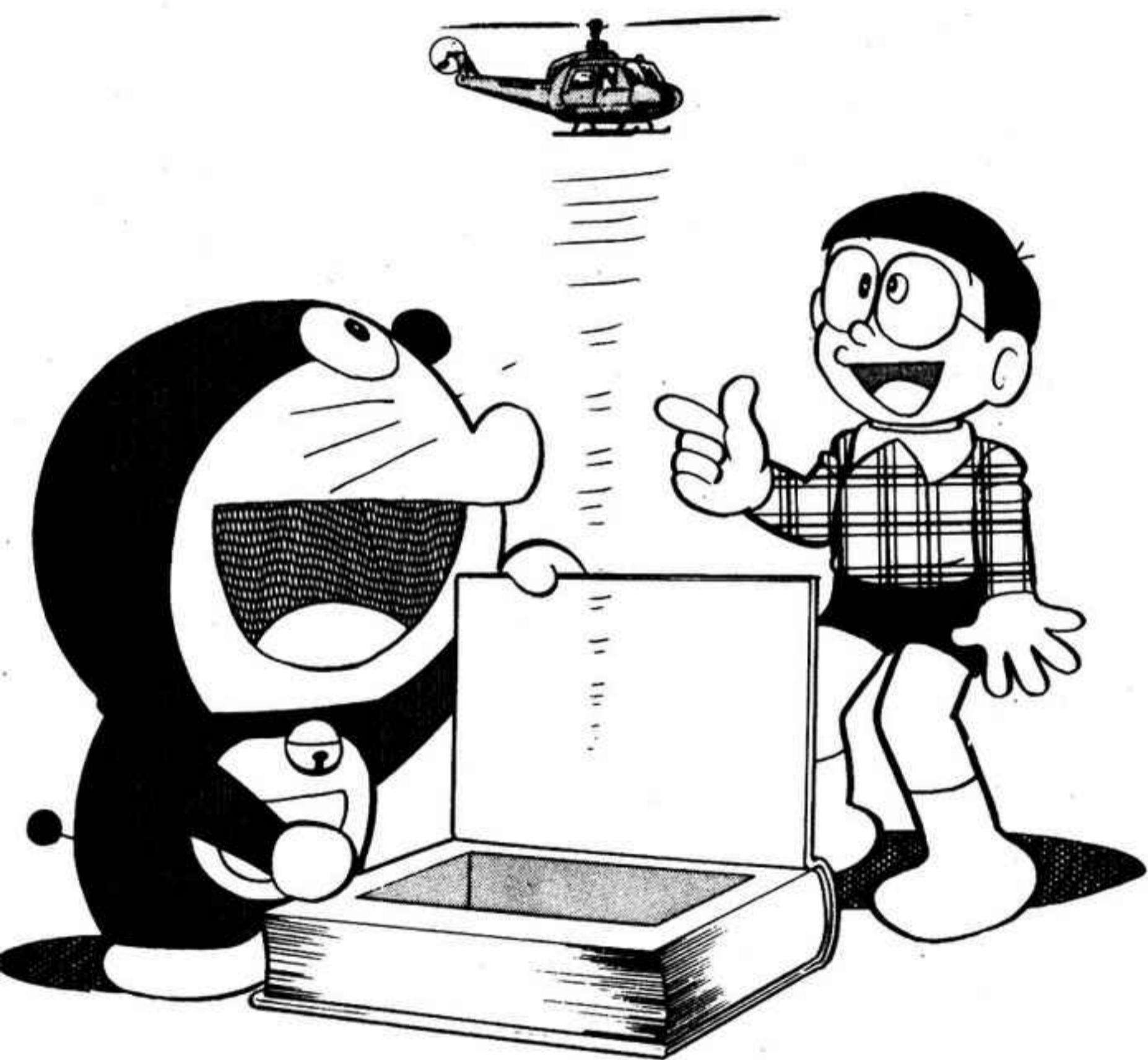
ฉบับที่ 30

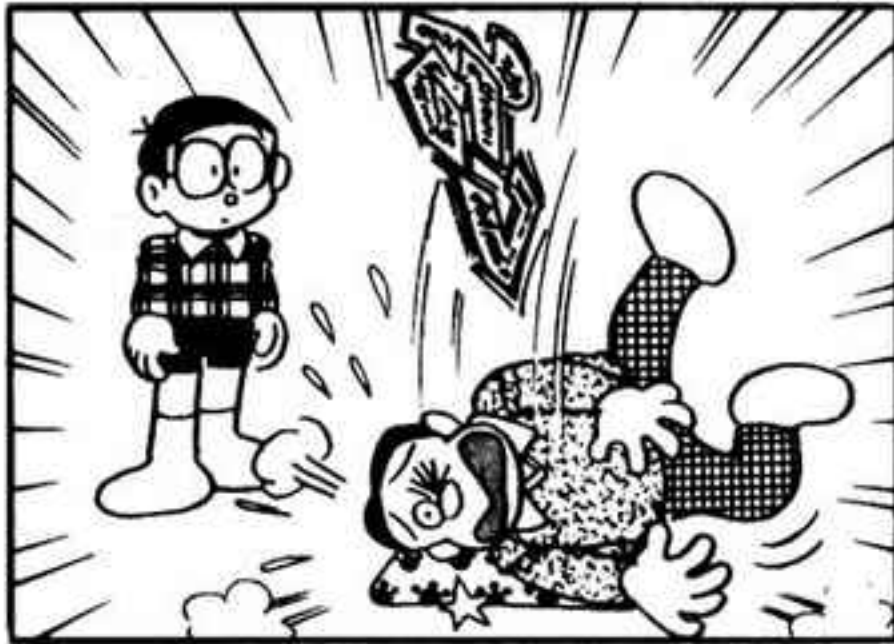

อ. ฟูจิโอะ • F • ฟูจิโอะ

ISBN974-89529-3-2 ชุดสำหรับนักสะสม

สารานุกรมของจริงขนาดจิ๋ว

แปลก
แชะ...

ดวงจันทร์เล็ก
กว่าดวงอาทิตย์
ไม่ใช่หรืออะ

สุริยุปราคา
ก็น่าจะเป็น
ยั้ง

ถ้ามี
เรื่อง
ไม่เข้าใจ

ไปหาเอาใน
สารานุกรม
สิ!

ก็มันยุ่งยาก
ผมถึงได้ถาม
ไงล่ะ

โตราเอมอนรู้
รีเปล่า

“สารานุกรม
ของจริง
ขนาดจิ๋ว”

นี่นะ หาอะไรใน
สารานุกรมมันยุ่งยาก

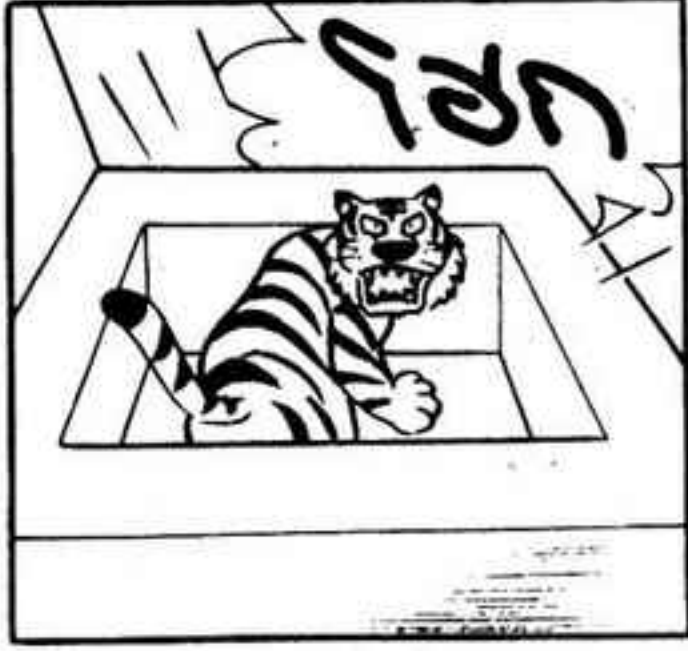
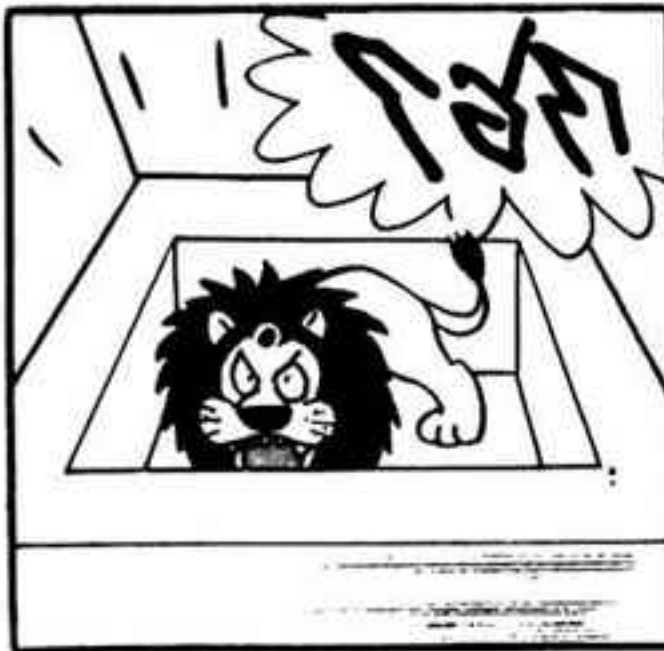
อันนี้ไม่ยุ่งยาก
หรอก

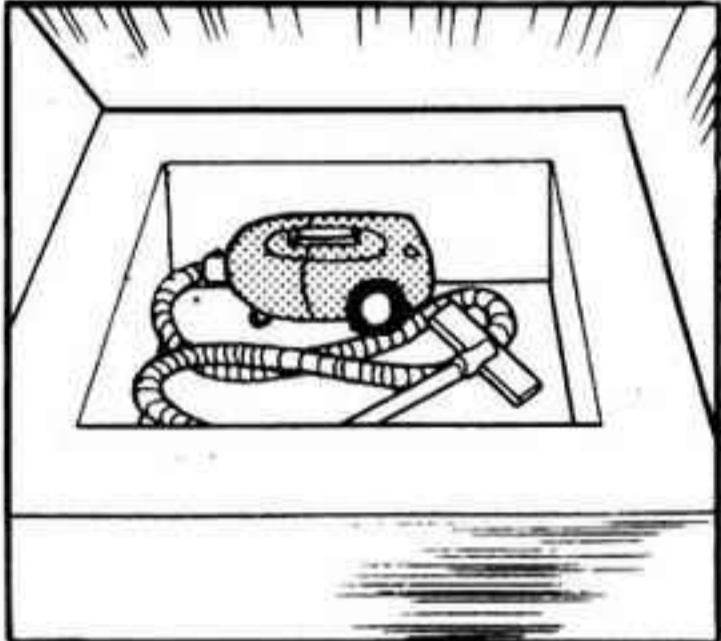

ปัง

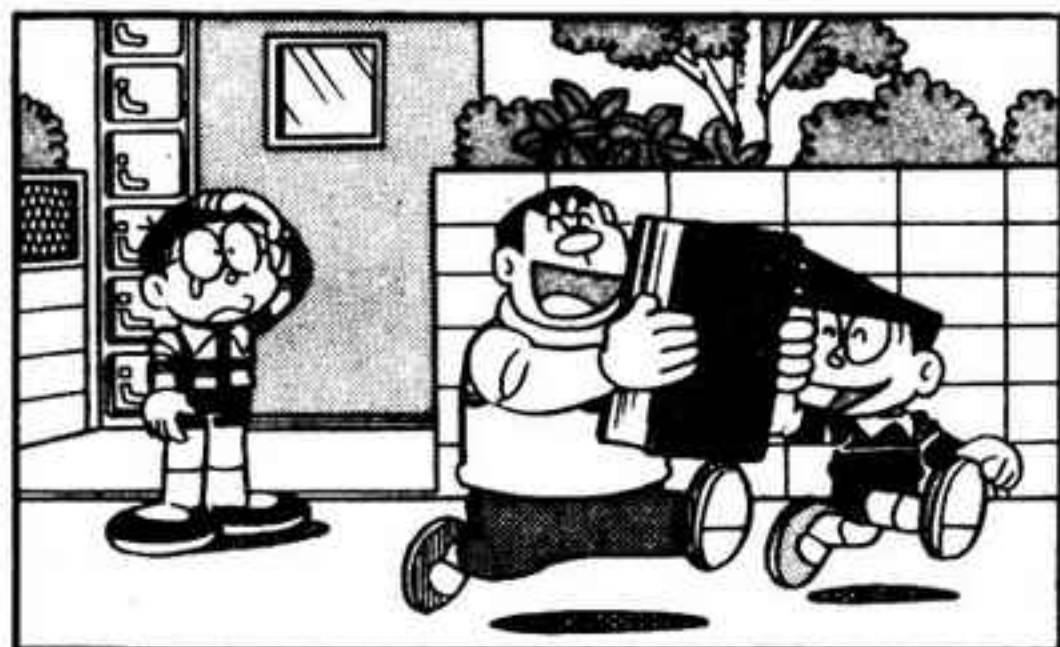
“สุริยุป-
ราคา”

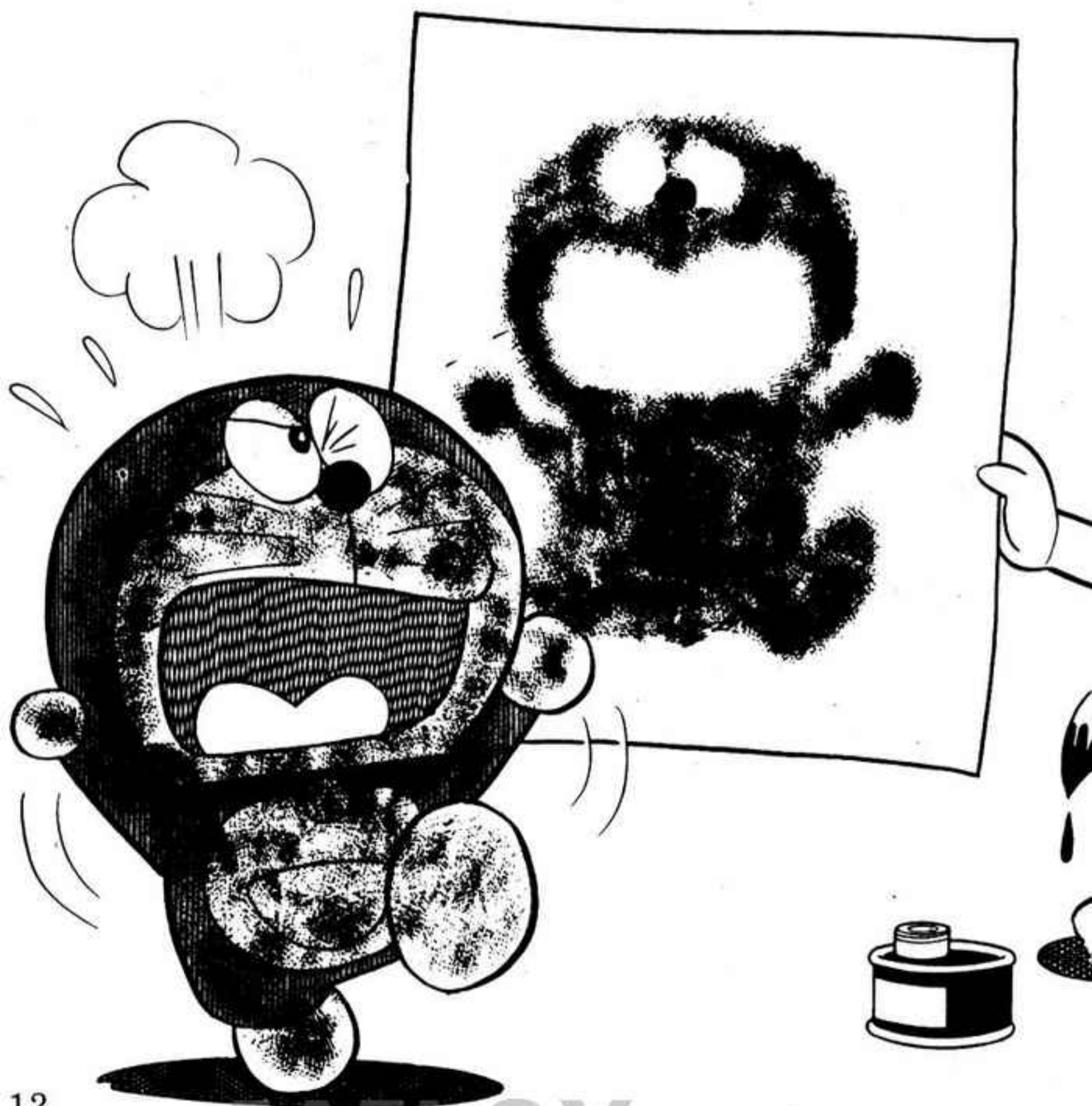

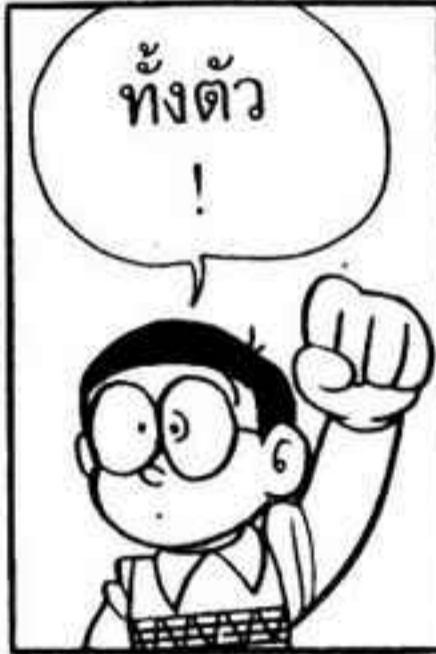

*คำว่า "ขนม" และ "ไฟไหม้" ในภาษาญี่ปุ่นออกเสียงคล้ายกัน

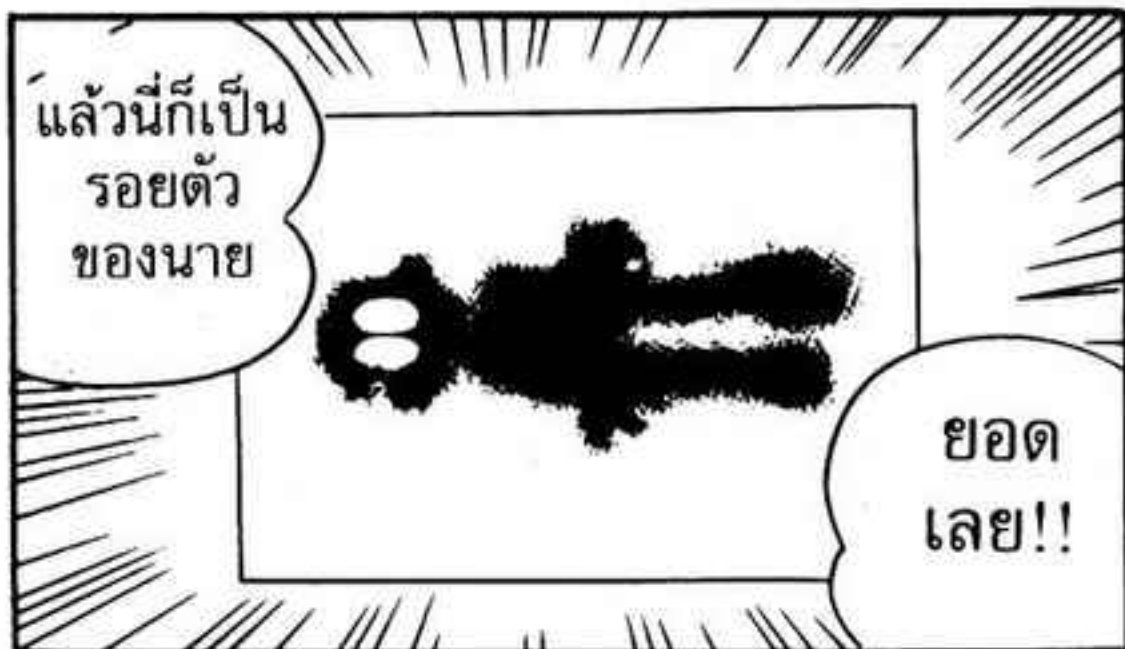
การยอदनียมดำมิดหมี

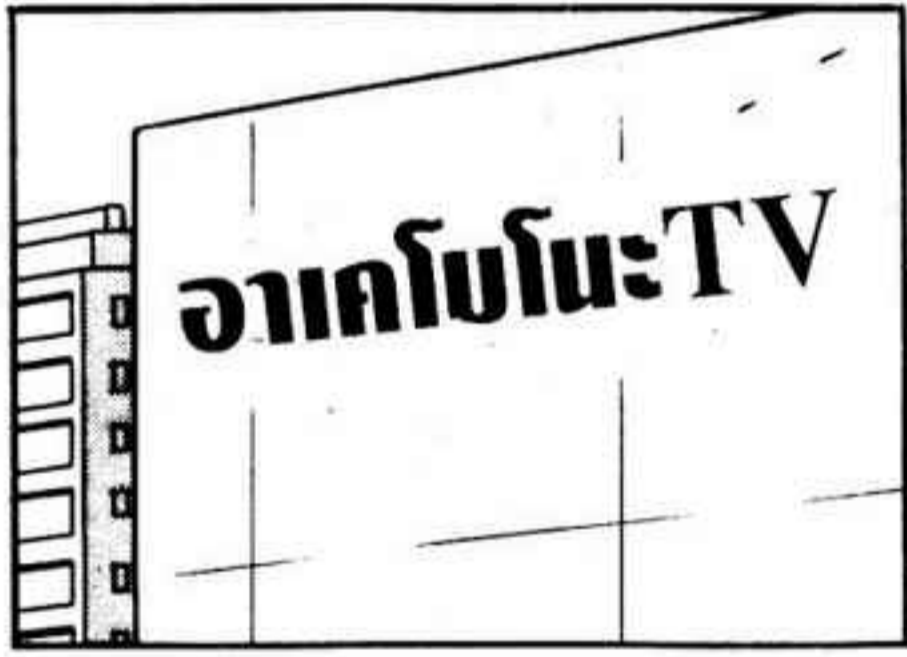
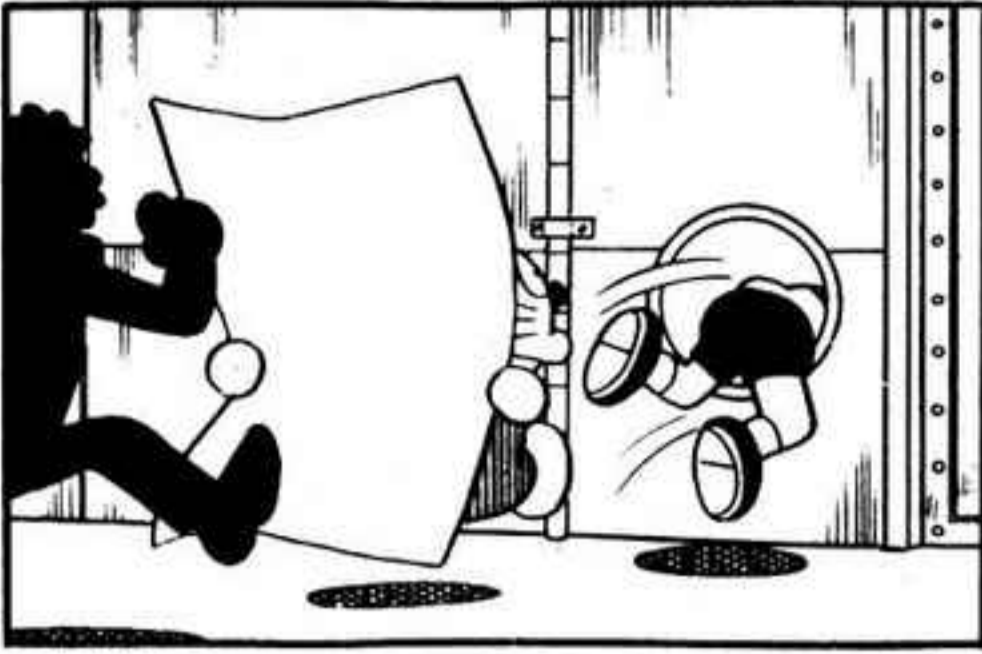

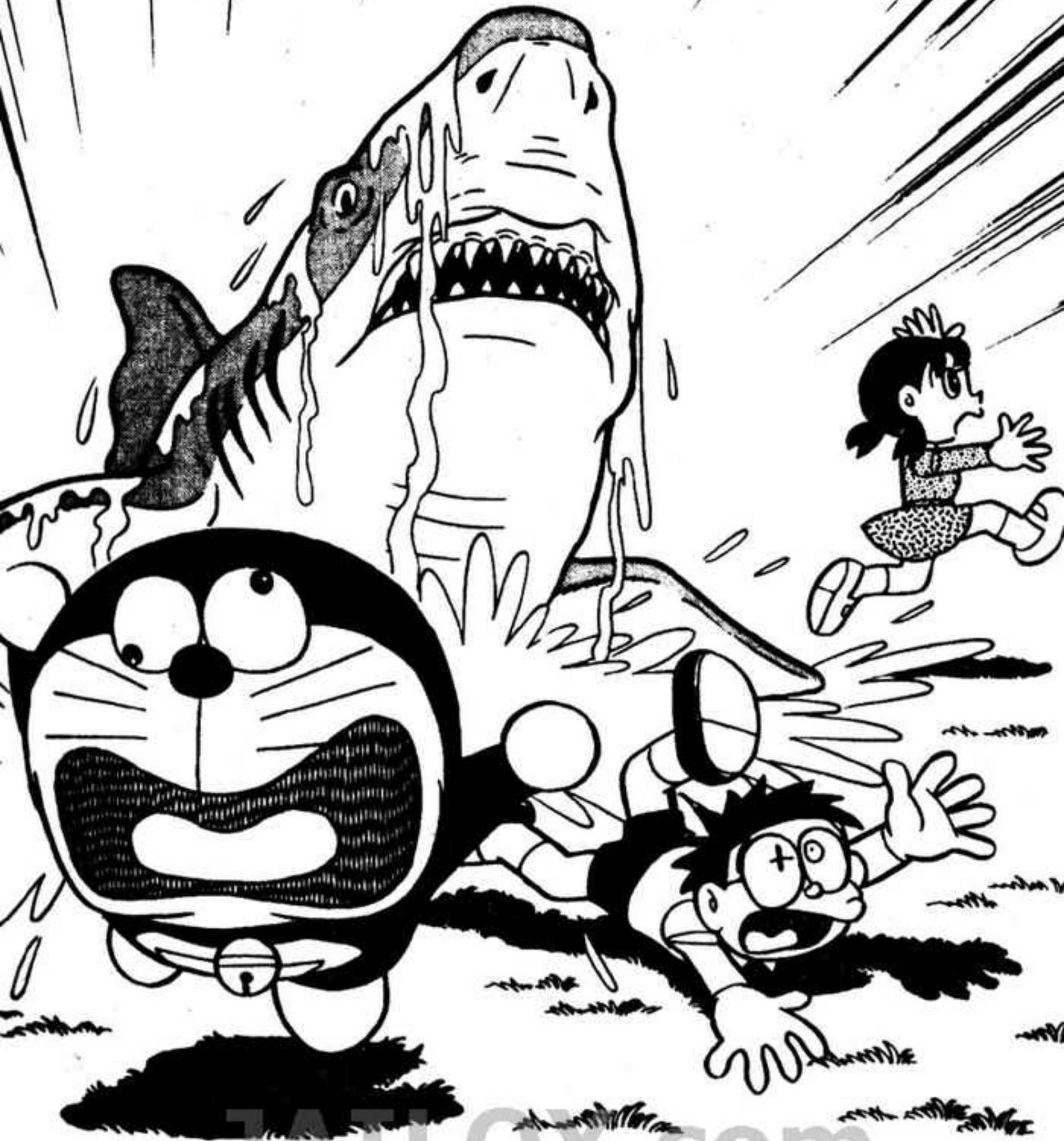

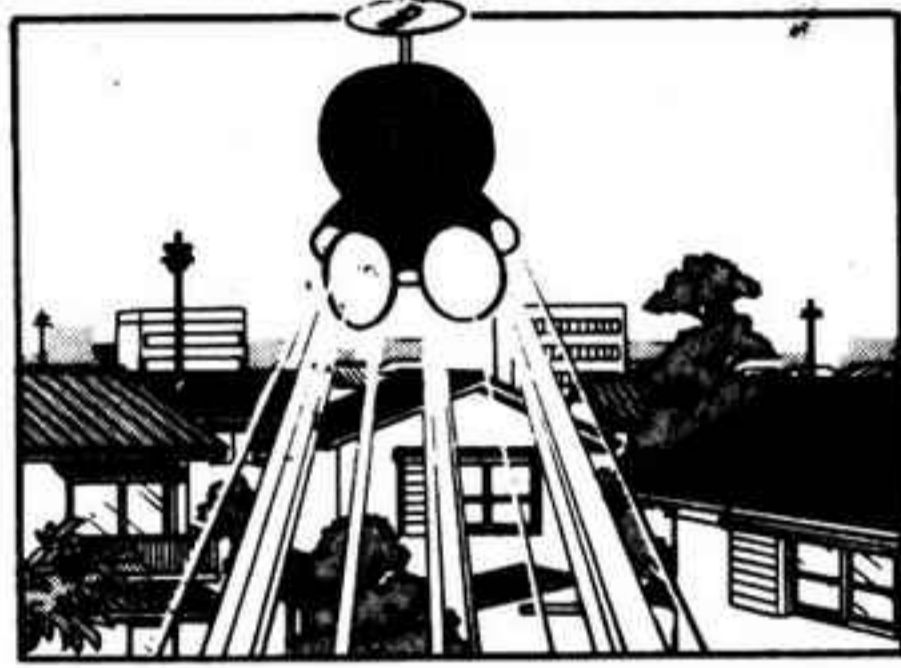

ฉลามล่ามนุษย์

แถวนี้
ก็แล้วกัน

“ประตู
ปลาเข้า”

ฝังลงไป
ในดิน

ซบ
ซบ

เอาละ
ได้เวลามากัน
แล้วมั้ง

โดราเอ
มอน

เห็นมัย
มาแล้ว

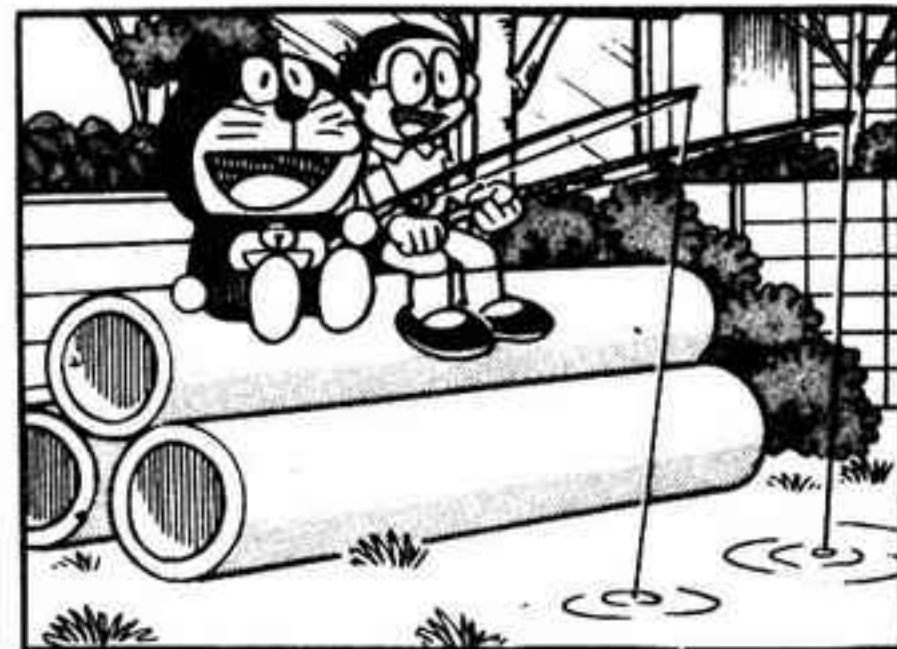
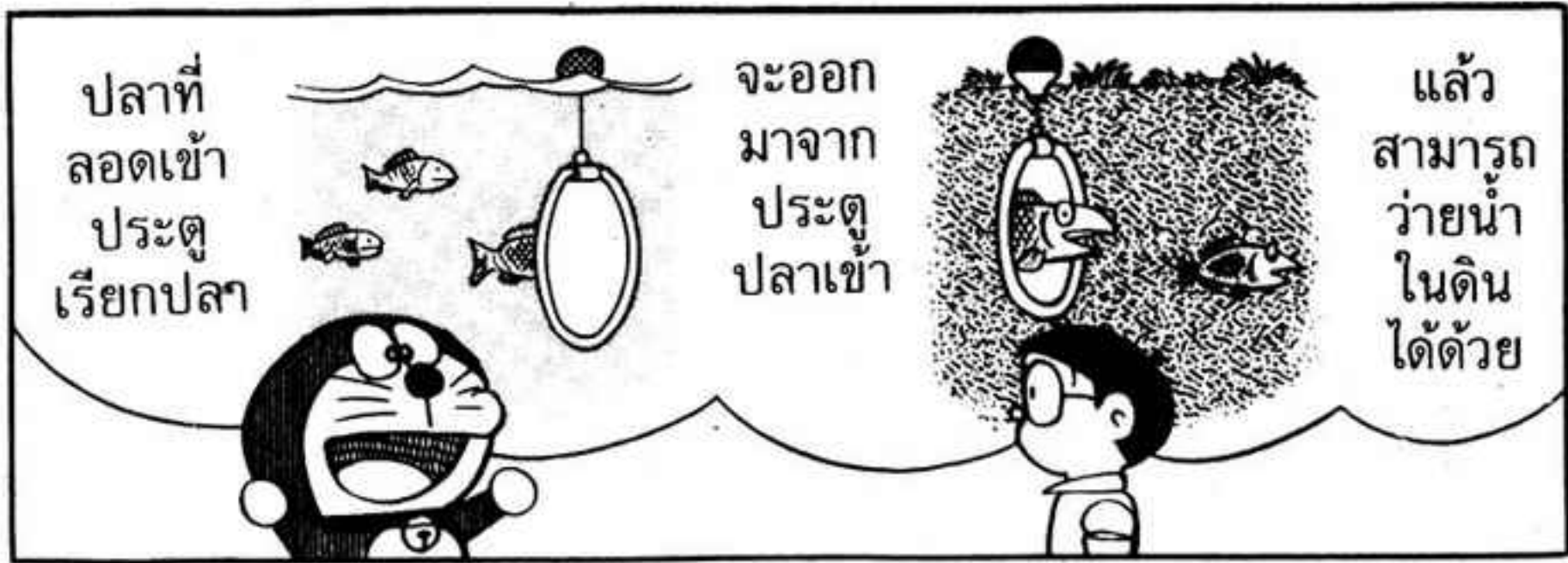

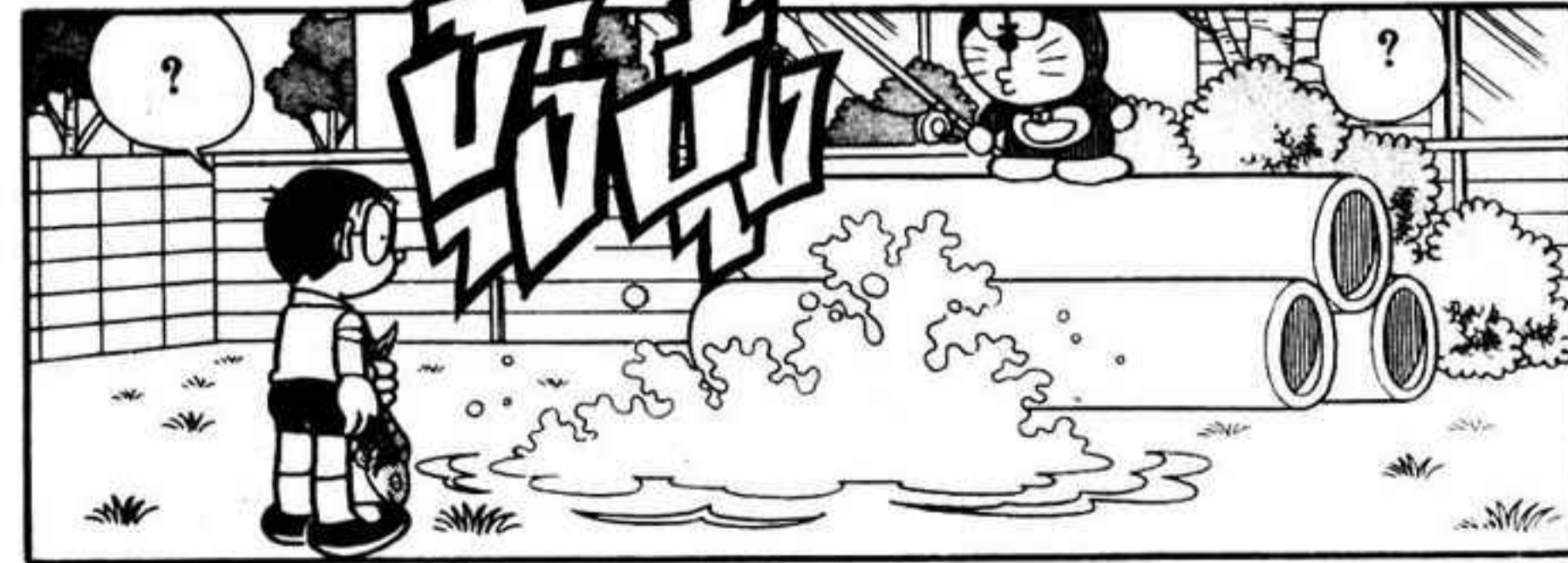
นายจะบอกว่าอุจฉา
อยากตกปลาน้ำลึก
บ้างใช้มัย

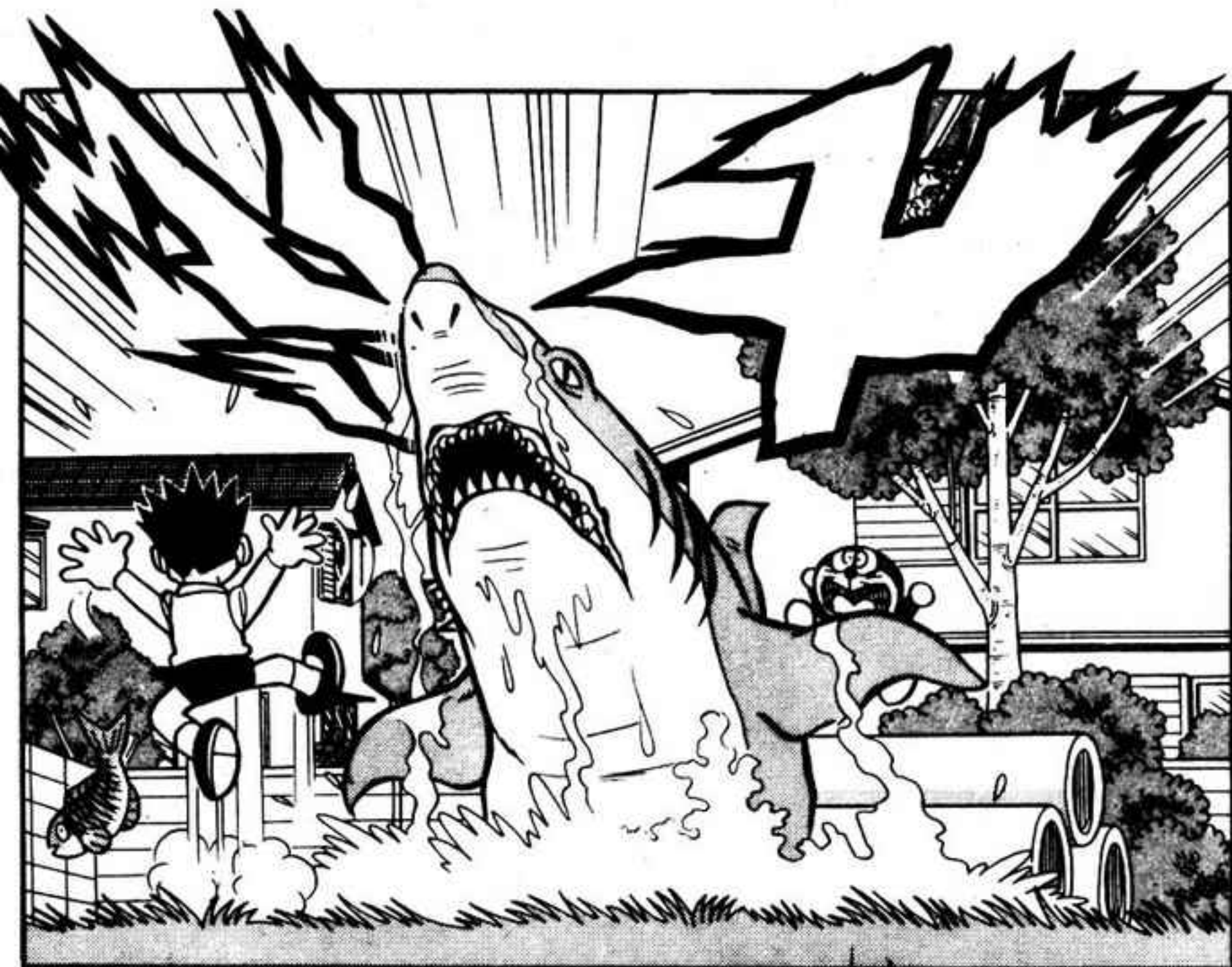

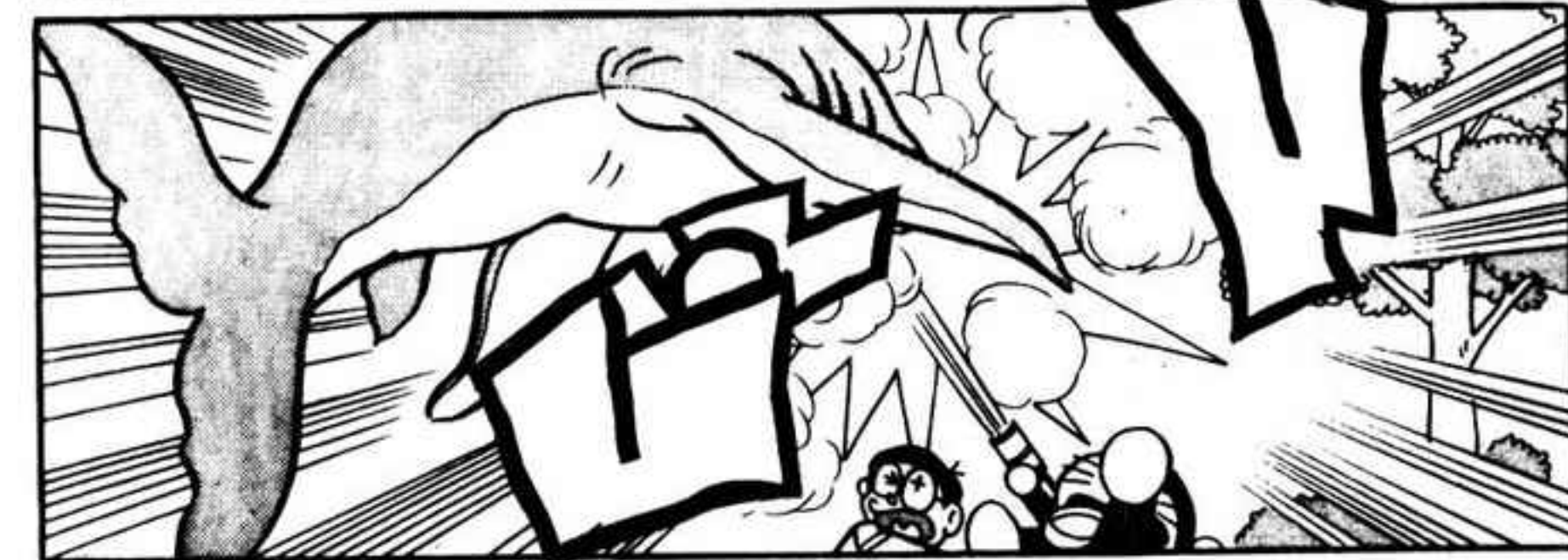
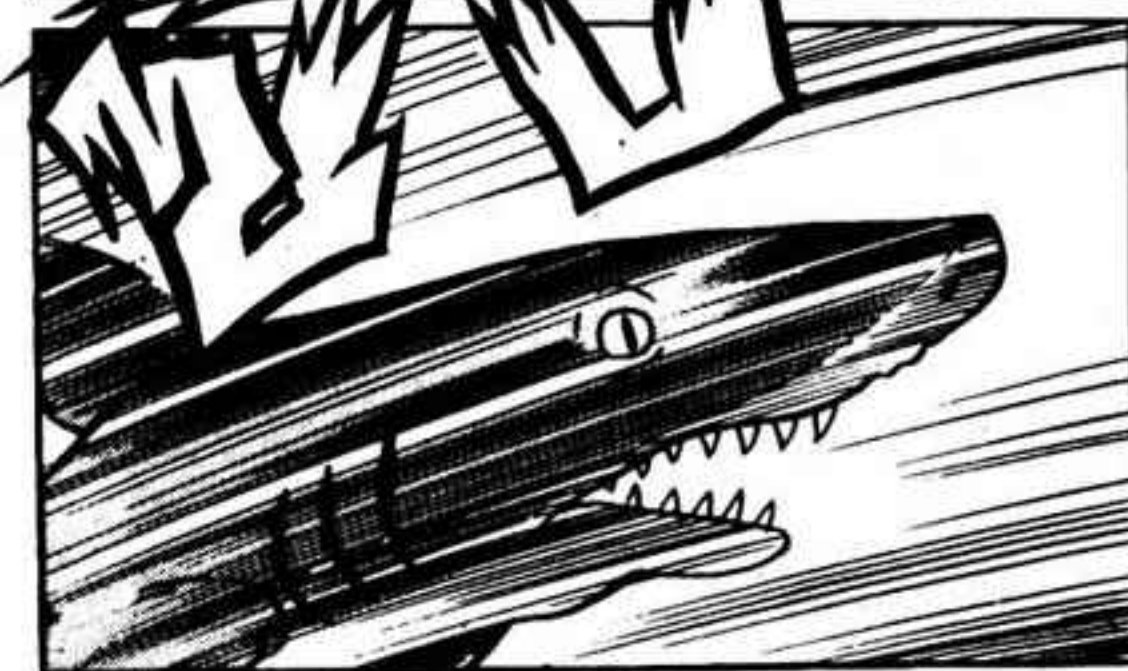
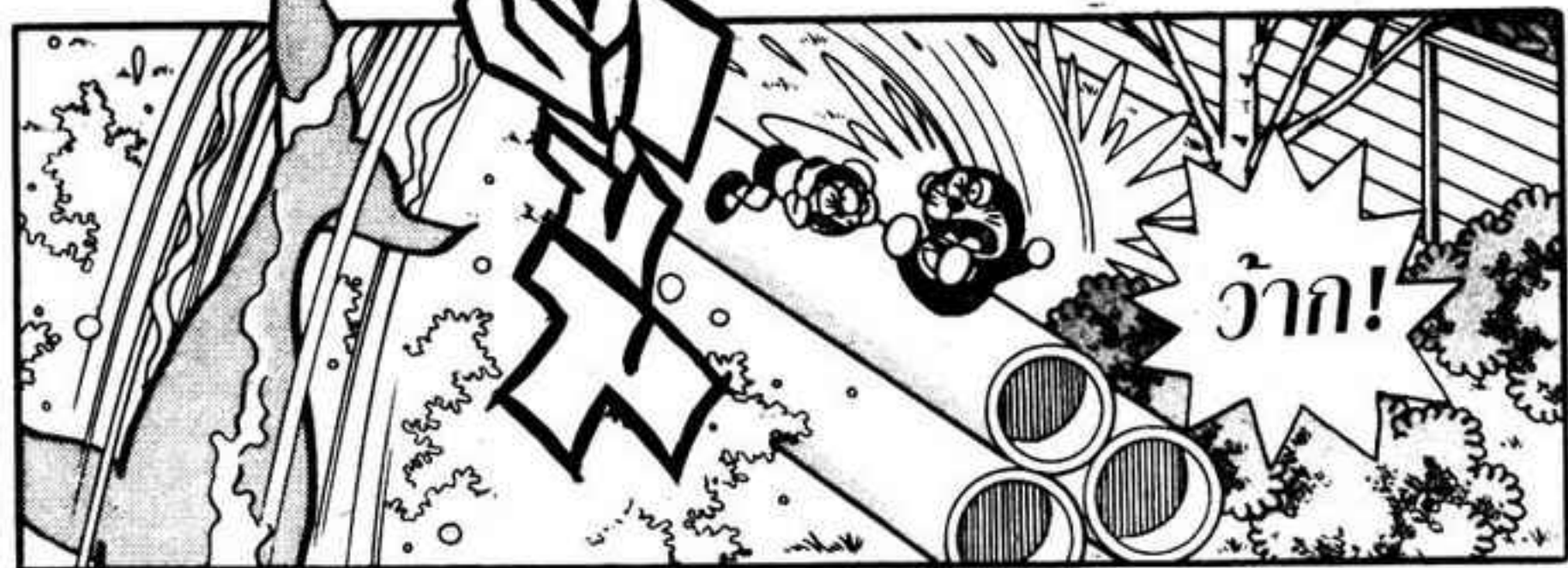
สมแล้ว!
ช่างรู้ใจ
จังเลย

เตรียม
ไว้ให้
แล้ว

จัดการได้
รีเปลา

ก็แค่เสี่ยงกับ
แสงที่ทำให้ตกใจ
เท่านั้นเอง

ไล่เข้าไปในประตู
กลับไปทะเล
ที่เต็มเถอะ

ไปไหน
ซะแล้ว

มันต้องอยู่
แถวนี้แน่ๆ

แต่ว่า
....

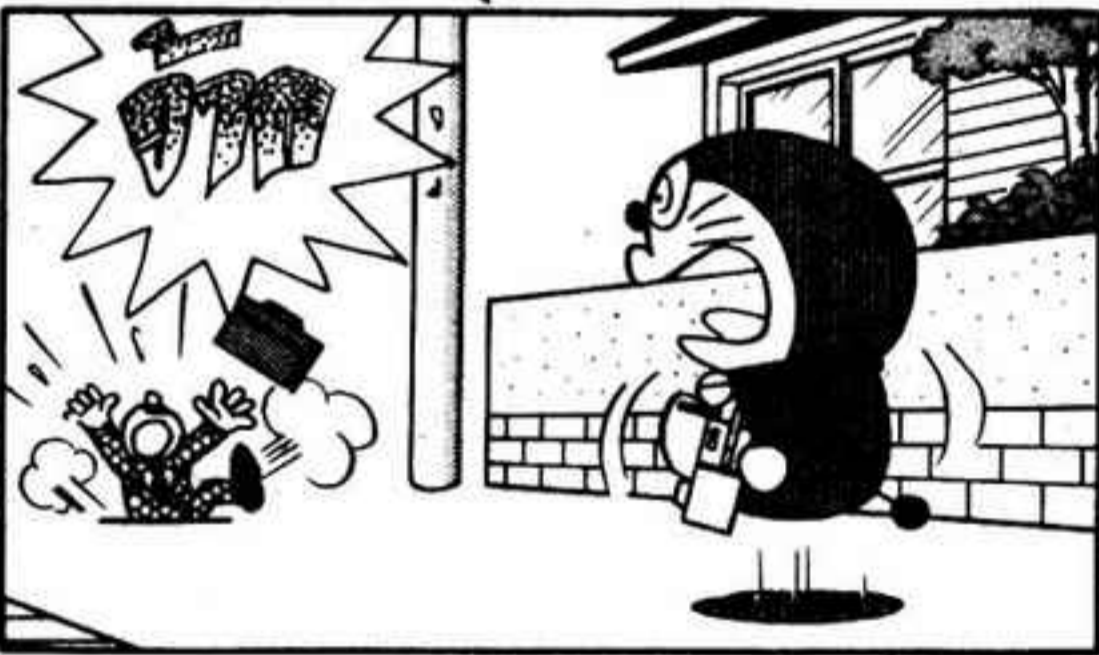
ไม่เห็น
จะได้ผล
เลย

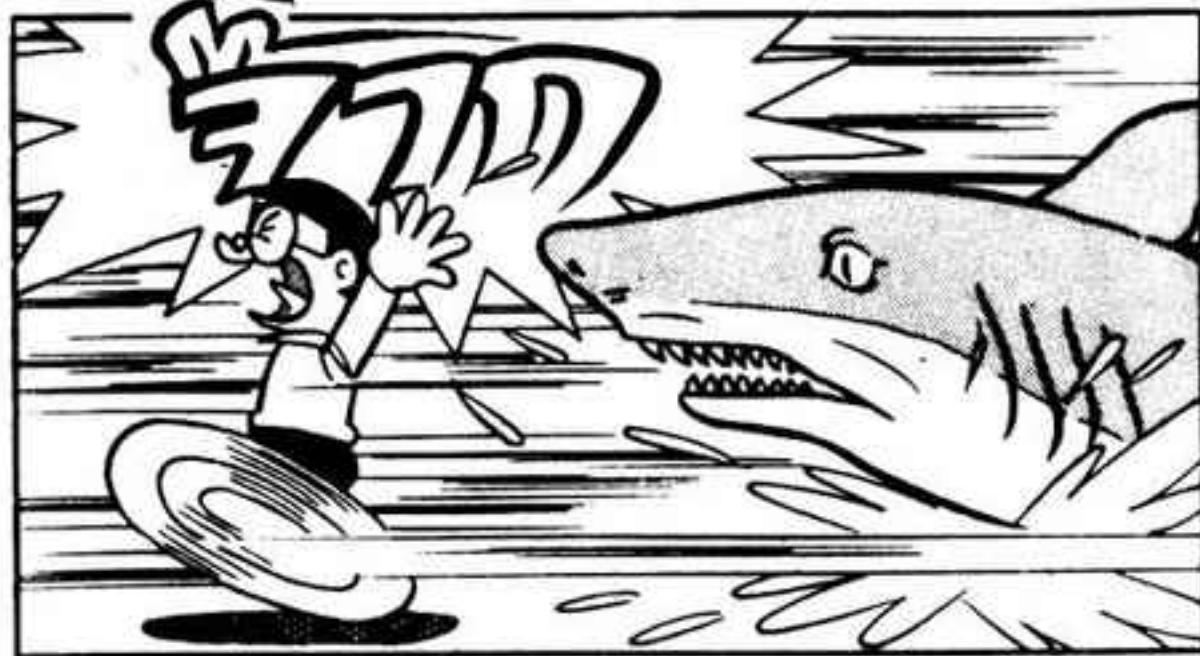
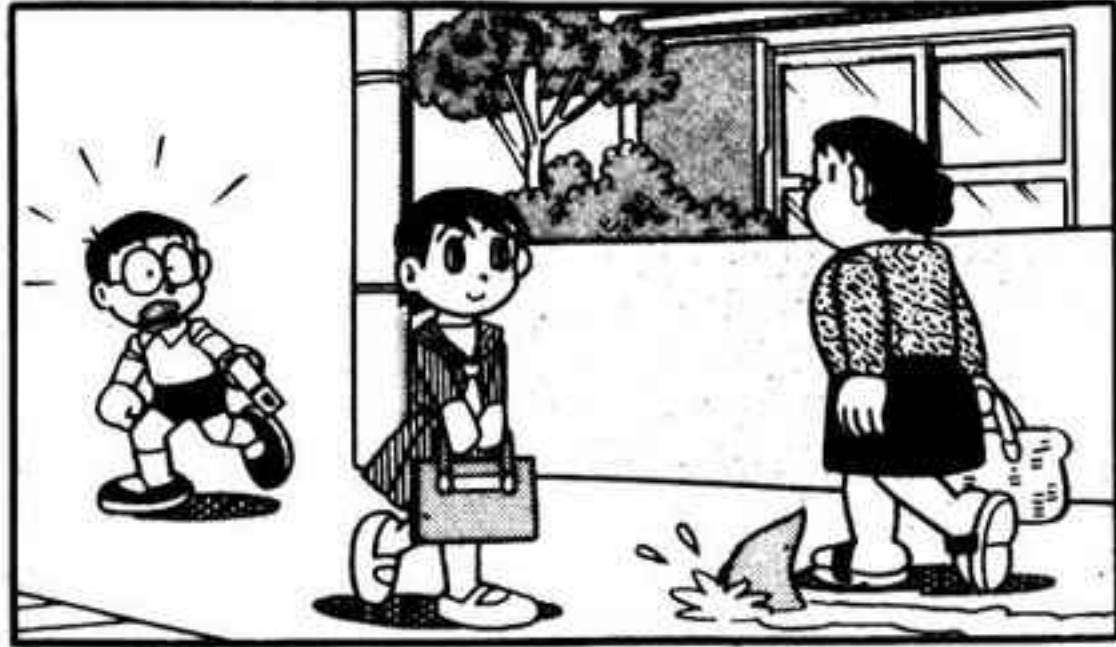

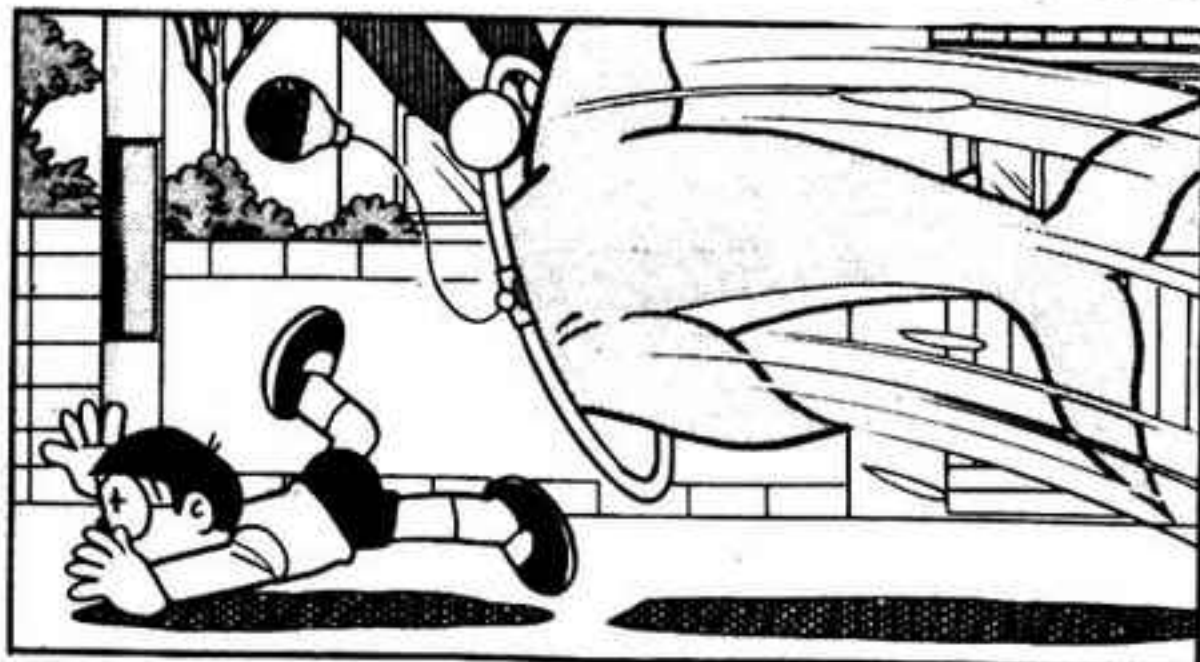
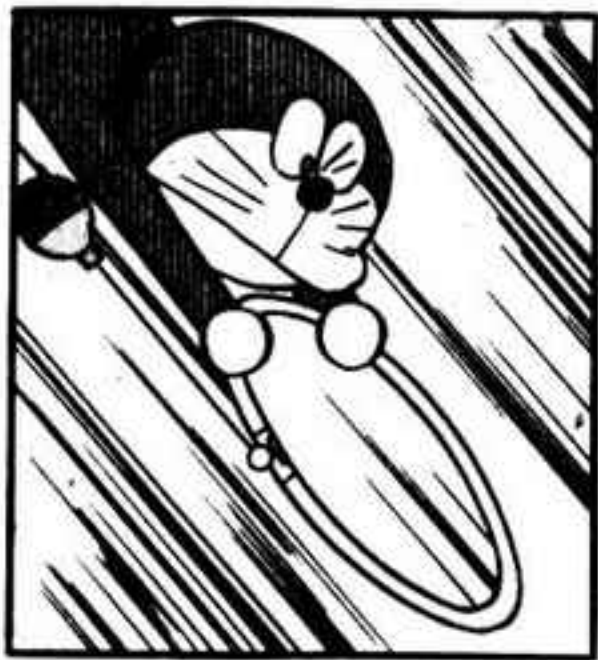
อะไรกัน
เนี่ย!?

ขายังกับ
ถูกอะไรบางอย่าง
กัดขาด!!

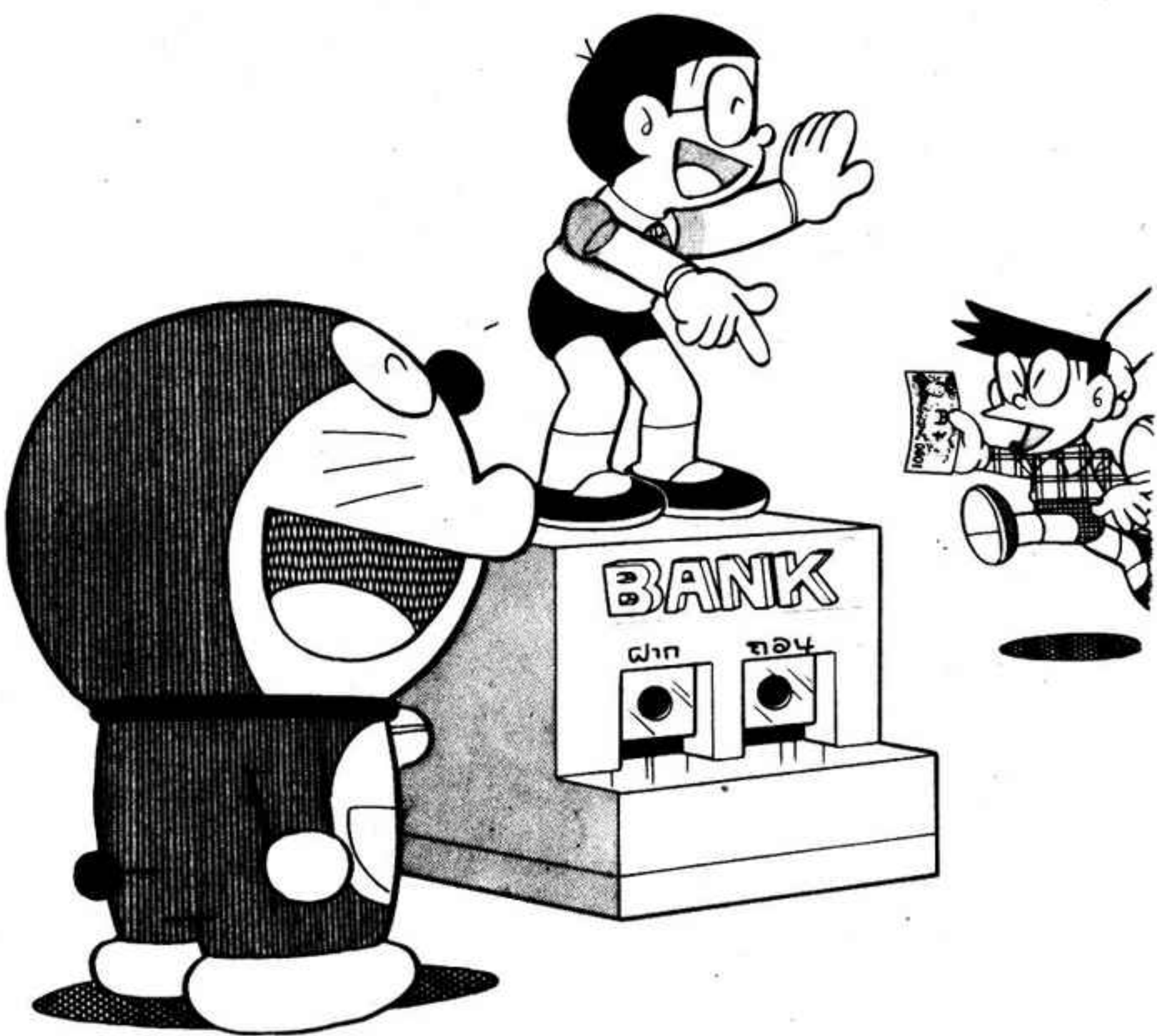
ออกไป
นอกลาน
แล้ว!!

ธนาคารเพิ่มจำนวน

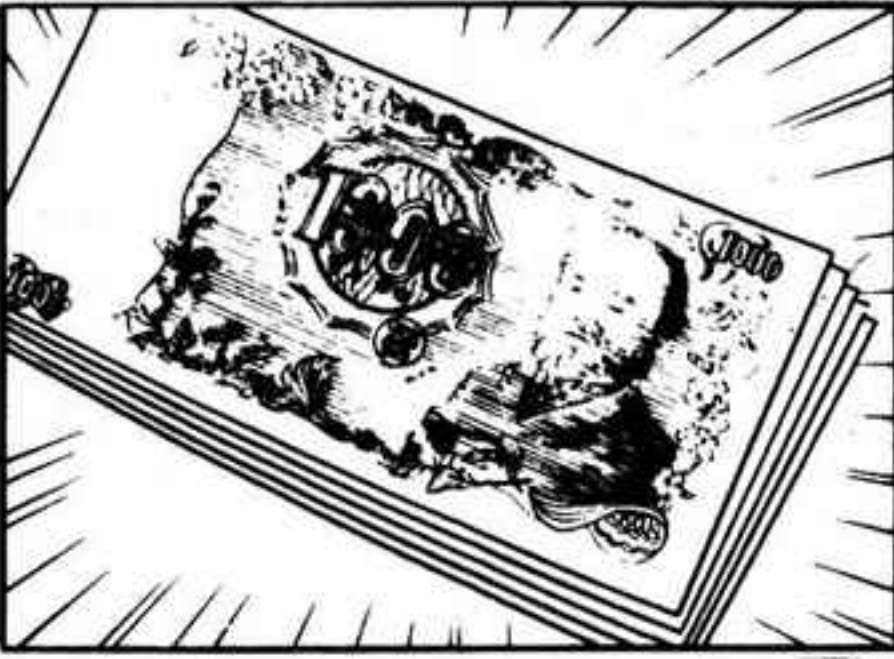

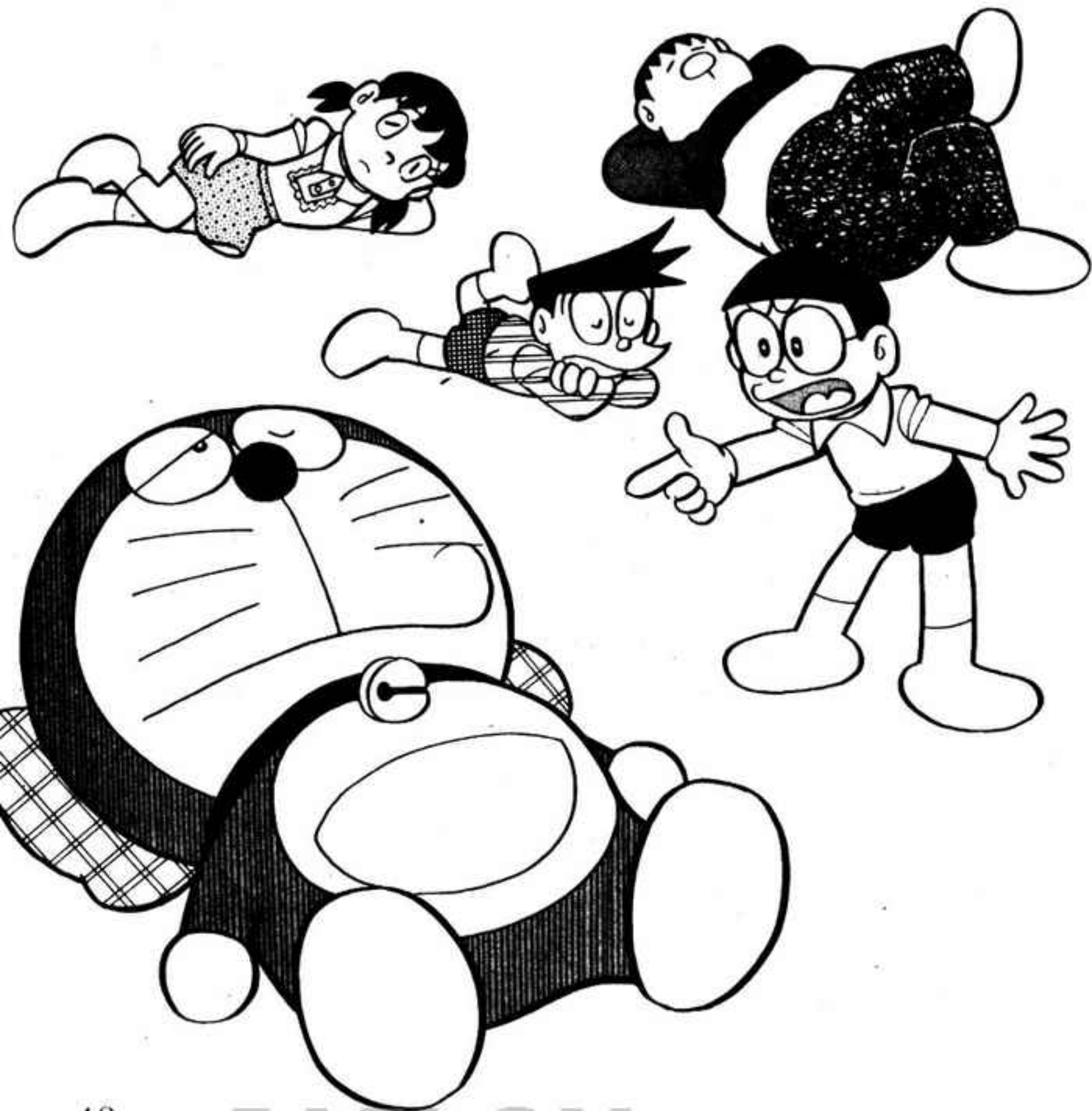

โนบิตะ

อัจฉริยะแห่งการนอน

โตราเอมอน เอายา
ทำให้ตื่นได้ในขณะ
ที่นอนหลับออกมาที

...ไม่อยู่
หรือ

นอน
อีกแล้ว

พี...

แถมยังฝันว่า
นอนกลางวัน
อีกด้วย

ฉันละبيه
นายจริงๆ

ช่วยไม่ได้ก็
มันง่วงนี่นา

นอนเพราะว่า
อยากนอน
กินเพราะว่า
อยากกิน

มันก็ไม่ต่างอะไรกับ
พวกสัตว์ ถ้าเป็นคนก็
น่าจะมีจุดมุ่งหมาย

แต่ว่านะ ฝันใจตื่น
ก็ไม่เห็นมีอะไร
ดีเลย

การนอนไม่ดีแล้ว
การตื่นเป็นสิ่งที่ดี
ใครเป็นคนตัดสิน
กันแน่

อุตส่าห์
หลับได้แล้ว

แต่ฉันก็หลับ
ได้แล้วเป็น
เพราะคุณครู
แท้ๆเลย

เธอมีพรสวรรค์รั้มย
ตั้งแต่พรุ่งนี้เป็นต้นไป
มาเรียนวิธึนอนหลับ
ชั้นสูงต่อ

อย่าลืมฝึกฝน
นะ

ได้ยึนว่าชิซุจัง
สามารถหลับได้

ขอร้องหละ
สอน
พวกเรา
ด้วย

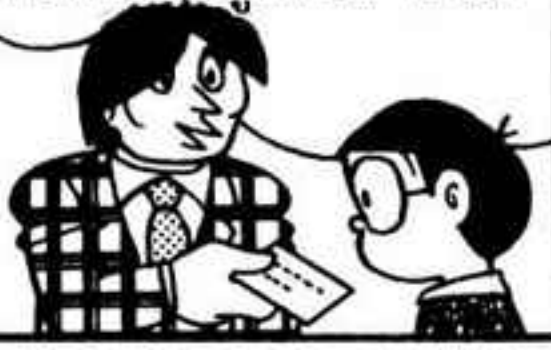
จะจ่าย
ค่าเรียน
ให้คะ
นะคะ
ครูโนบิตะ

ครูโนบิตะ
อยู่มัยครับ

ขอโทษ
ครับ

ผมมาจากอาเคโบโนะทีวี
อยากให้ออกรายการ
ศึกษา“การนอน
กลางวันที่ถูกต้อง”ครับ

การ
นอนหลับ
ช่วยโลก

ในเวลาที่น่าอนหลับ
จะไม่มีสงคราม เพื่อสันติสุข
ดูครูโนบิตะเป็นตัวอย่างแล้ว
ทุกคนนอนกันเถอะครับ

ยูเมะซัง
นักวิจารณ์การ
สัปดาห์จะเป็นผู้
บรรยายครับ

ยินดี
ครับ

เอาละครับ
เรามาดูการ
สาธิตกัน

คร็อก

โโโ โวโโ เร็ว
อะไรวะเนี่ย

ดูภาพซ้ำอีกครั้ง
ครับ

อืม...เป็นแอ็คชั่น
ที่สมบูรณ์มาก
ครับ

0.93 วินาที!!
อาจเป็นสถิติโลก
ก็ได้ครับ!

ท่านอนที่สวยงามนั้น
น่าลาย 1 หยด ยากที่จะบรรยายได้
พูดได้อย่างเดียวว่าอัจฉริยะ

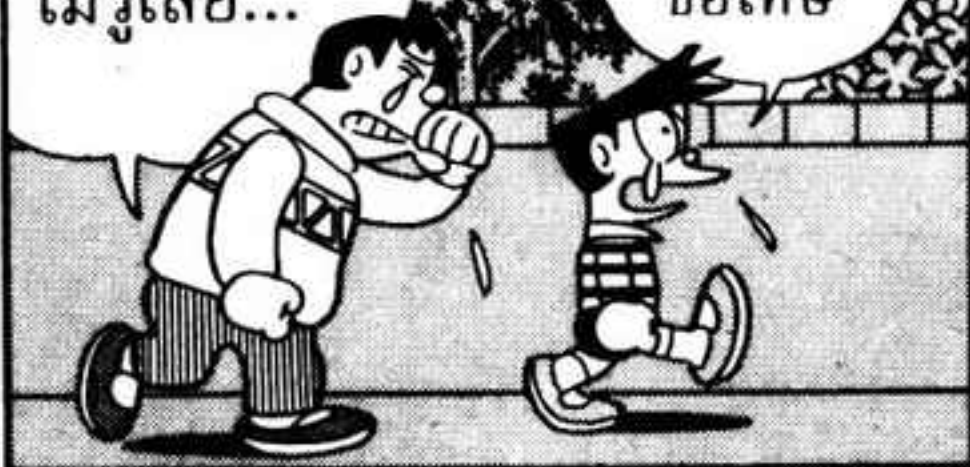
เป็นตัวเก่งในฐานะ
ตัวแทนจากญี่ปุ่นในการ
แข่งขันโอลิมปิกสัปดาห์
แน่ครับ

อะไรจะ
ยิ่งใหญ่
เช่นนี้....

พวกเรา
ไม่รู้เลย...

ต้องไป
ขอโทษ

ครุ! ขอโทษครับ
ที่ดูถูกท่าน

ไม่
เป็นไร

ทา
ยกโทษให้
หรือครับ!?

ทั้งที่แก้ว
ขนาดนั้น

เจียบเสียด
จริงๆ
...

พวกเราก็มานอนหลับแล้ว
ขอพรเพื่อความ
สงบสุขตลอดการ
กันมัย

ครุ!

ความแค้นให้มันไหลไปกับ
สายน้ำ จับมือค้นหาหนทาง
แห่งการนอนหลับกันดีกว่า

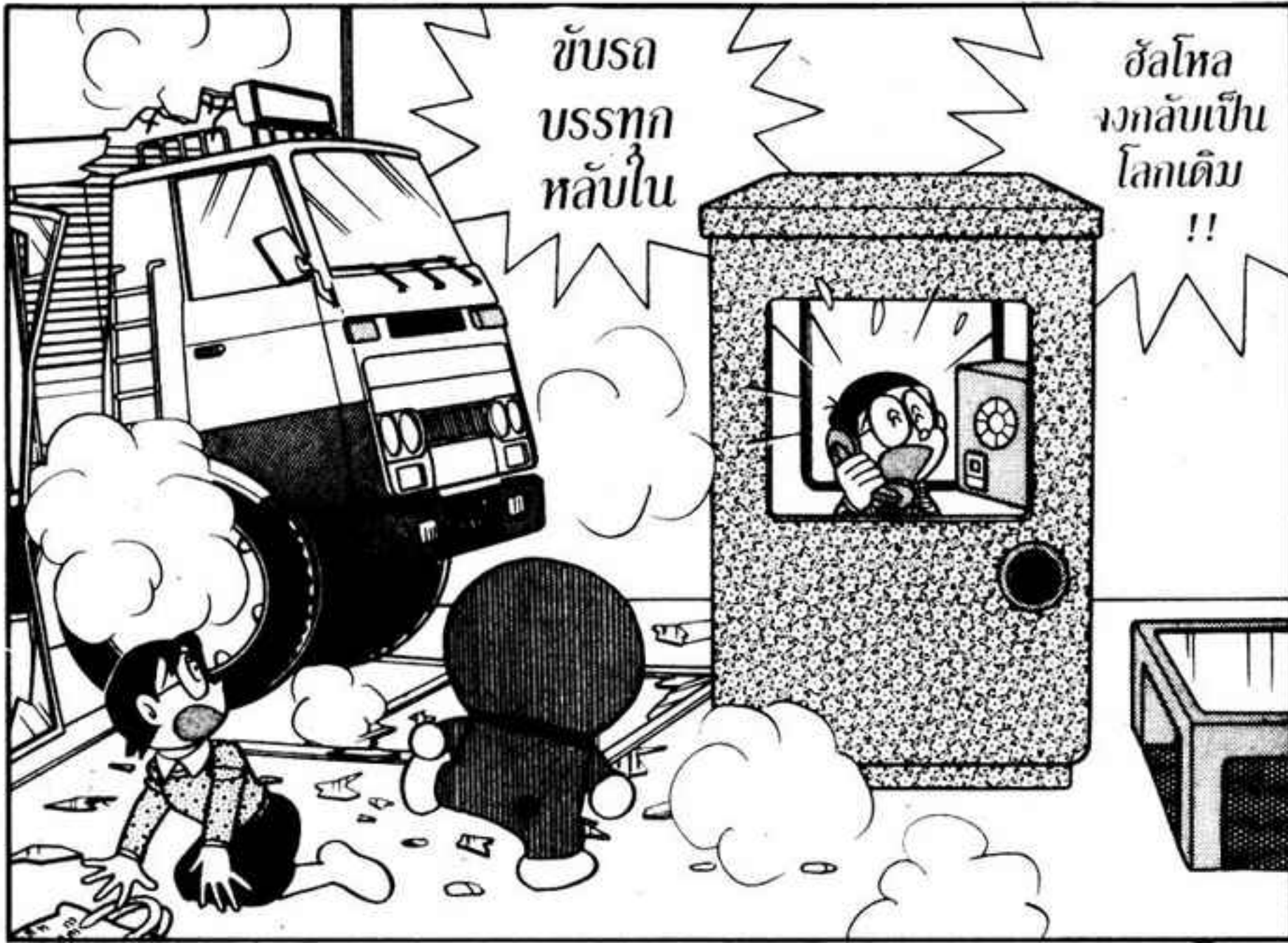

แต่ว่า
ก่อนอื่น

จ๊อก

ต้องกิน
ข้าวเย็น
ก่อน

คนโทรศัพท์ทักวนเมือง กลางดึก

เดคิซิงคอง
เกิดอะไรขึ้น

เธอได้ที่
หนึ่งในชั้น
มาตลอด

คะแนนกลาง
ทุกครั้งทีสอบ

หา เดคิซิงคอง
นะเธอ

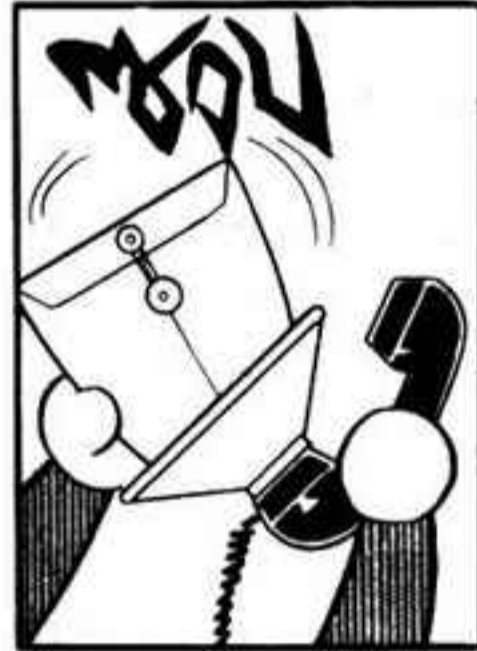

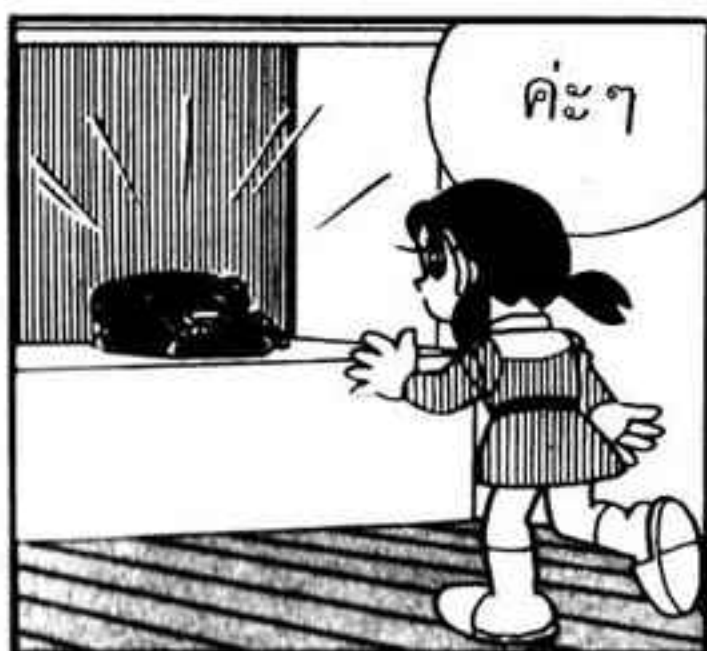
อย่าใส่ใจน่า
เมื่อก่อนนาย
เก่งเกินไป

โนบิตะสิ ได้ 0 ตลอด
ยังอยู่ได้อย่างร่าเริง
เลย

ใช่!
!

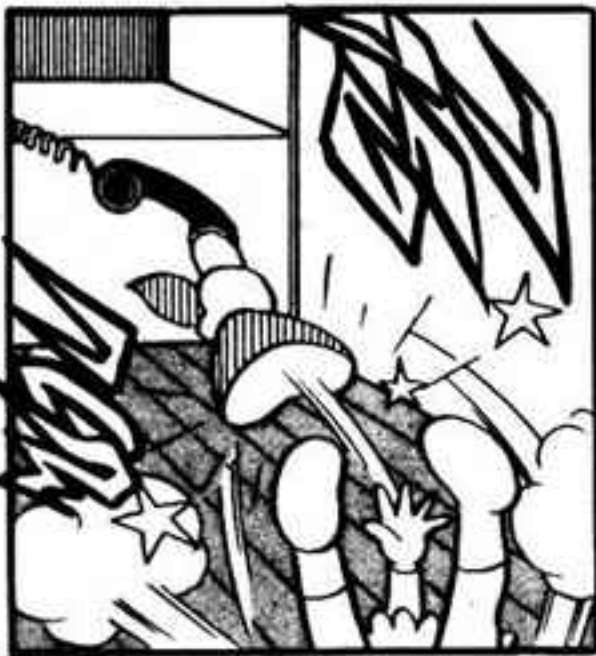

ไม่ต้องหนีหรอก
โนบิตะไง

ฉันจะจับละนะ
อยู่ไหนๆ

หือ

อะไร
เนี่ย

กระโปรง
...

ทำเรื่องทุเรศ
เข้าแล้ว
สิ

ฉันเตือนนายแล้วไงว่า
อย่าเล่นมากเกินไป

คงไม่พูดกับฉัน
อีกแล้วแน่เลย

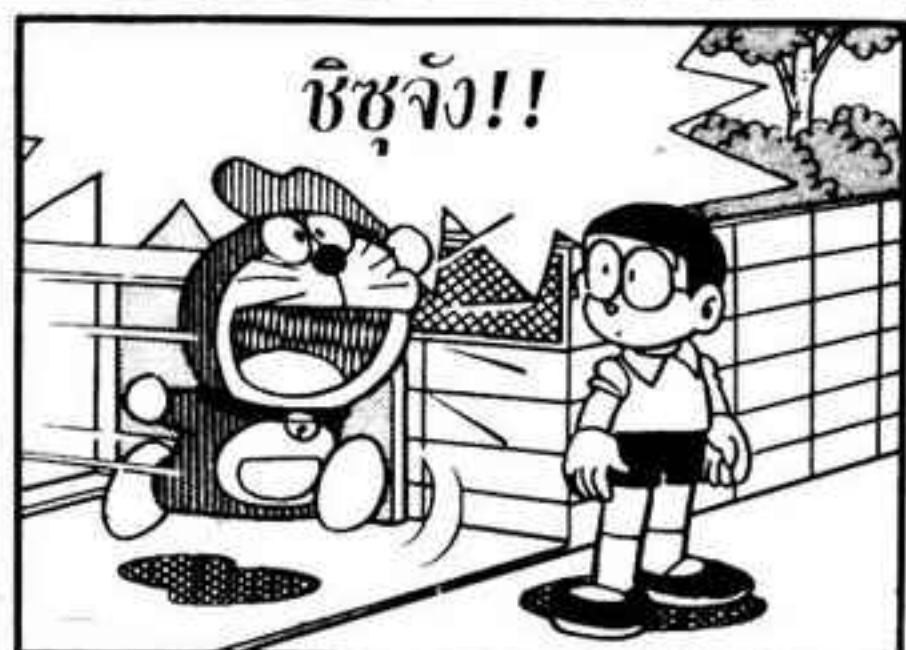

ไม่ได้ตั้งใจ
จริงๆ

เรื่องนั้น
ช่างมันเถอะ
จ๊ะ

ฉงก
ฉงก

ฉันจะรับเอง
ไม่ต้องห่วง

ขอโทษ
นะ

โทรมา
เมื่อไหร่ก็
ยื่นมือไปจับ

ดึงออกมา
เลย!

เฮ้!
นี่นะ!

อย่าให้
หนี!

จับได้แล้ว
นุ่มมาก

กระปอง
อีกแล้ว!?

ถ้าเดคิซังคงอยู่ฉัน
ก็ไม่มีทางได้ทีหนึ่ง
เจ็บใจก็เลย...

แต่ว่าโทรศัพท์
ทุกคืนนายก็
แหย่ด้วยไซมัย

กลับจากโรงเรียน
ฉันก็รีบนอนแล้วตื่น
มาโทรช่วงที่ดูหนังสือ
ตอนดึก

ยังไงเสีย
นายก็คงจะบอกครู
พ่อแม่ และเพื่อนา
ทุกคน
ไซมัย

ฉันมันจบ
แล้ว
ฮือ ฮือ
....

ฉันไม่คิดจะ
บอกหรอก

ถ้านายสัญญาว่า
จะไม่ทำอีก

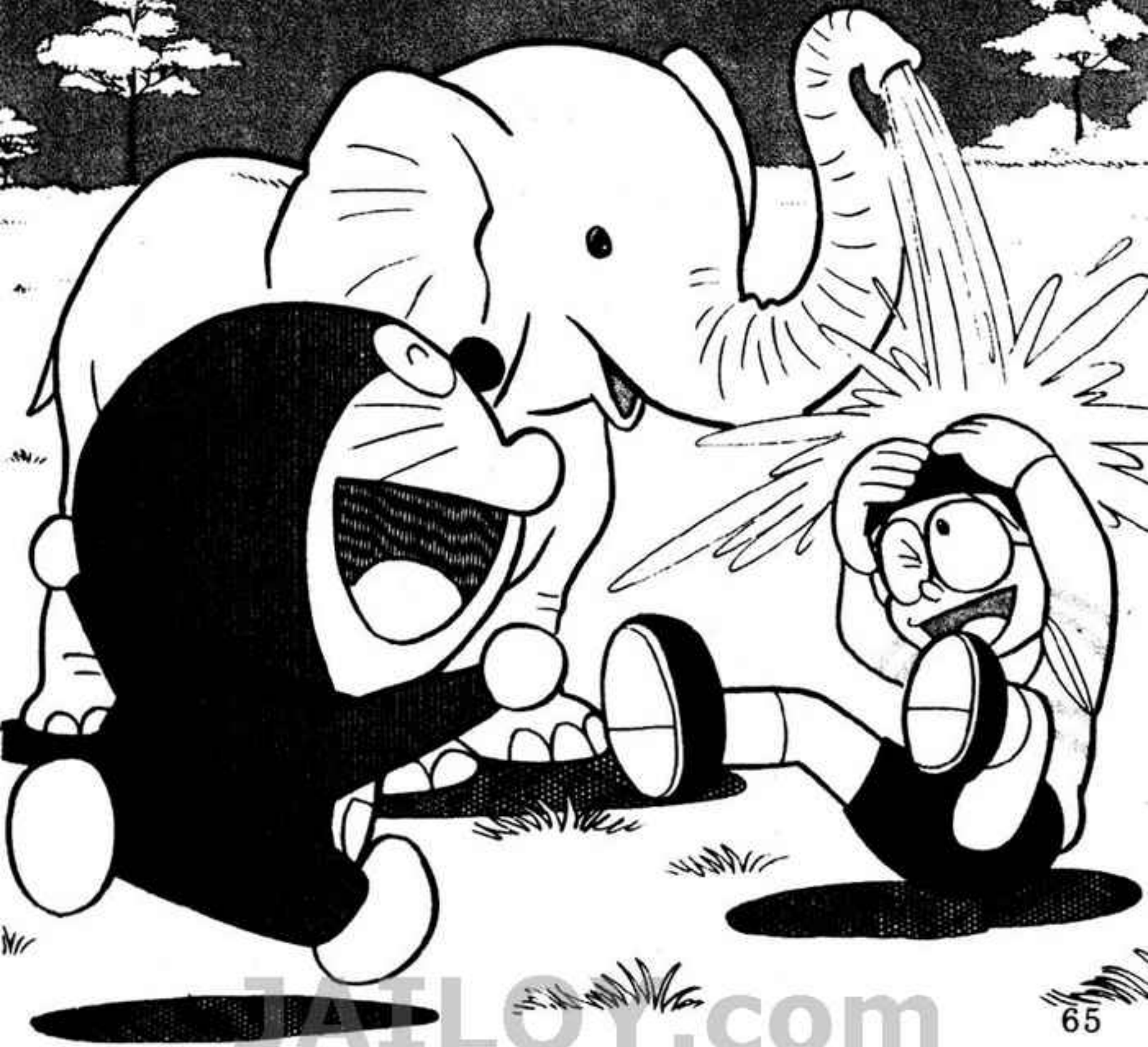
จบลงได้
ด้วยดี

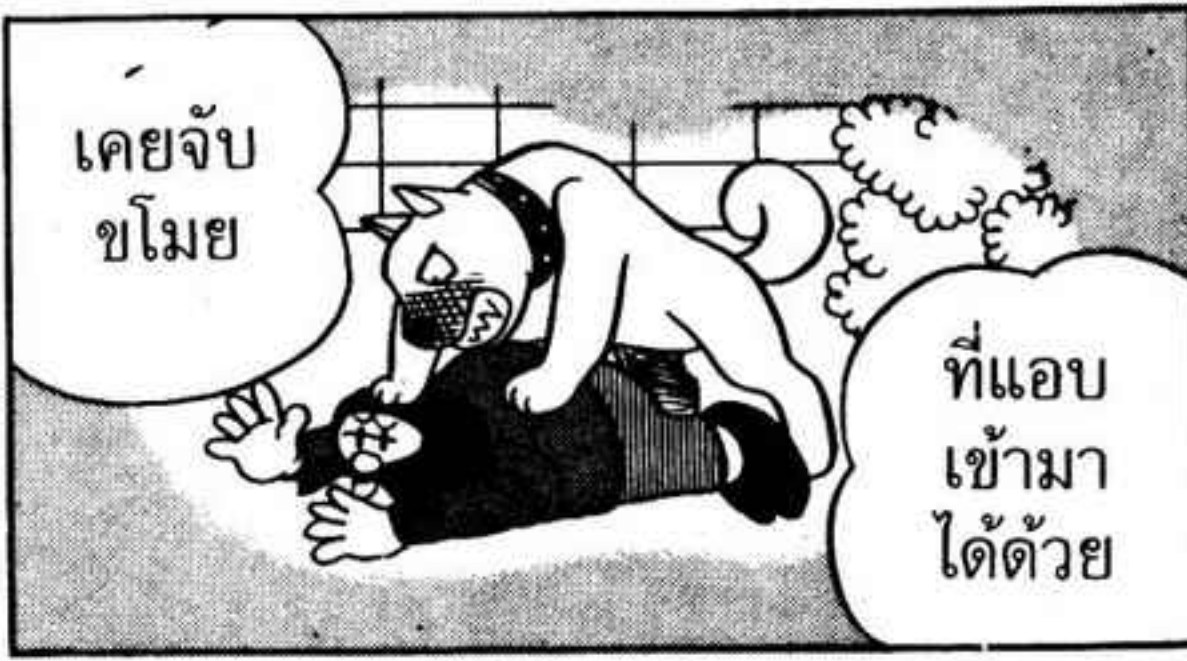
ชิซจัง
ก็คงดีใจ
ด้วยมั้ง

ชิซจังฉันเอา
กระโปรงเมื่อคืนนี้
มาคืน

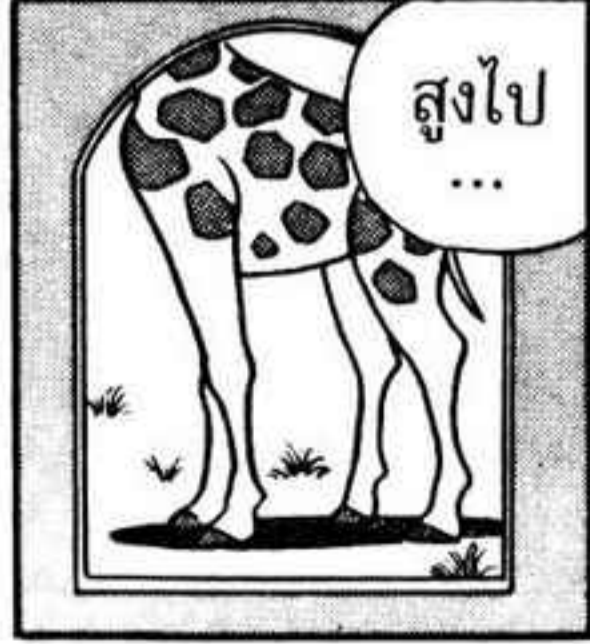
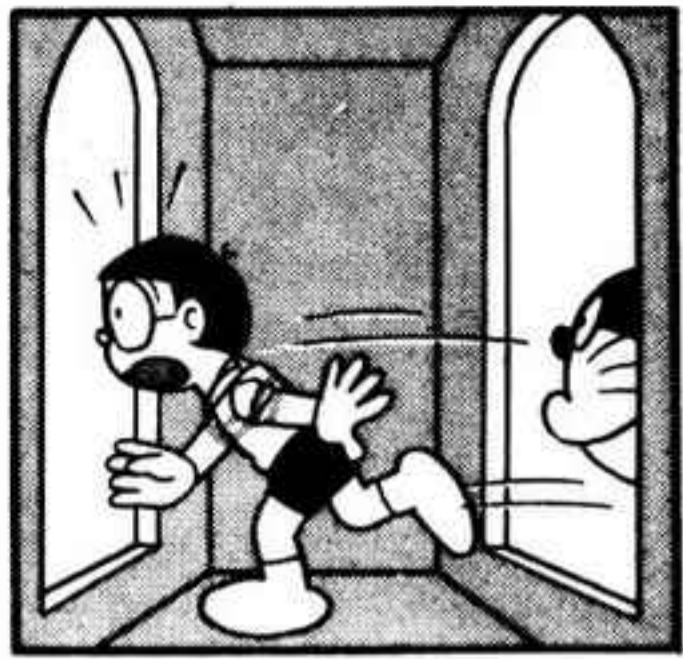
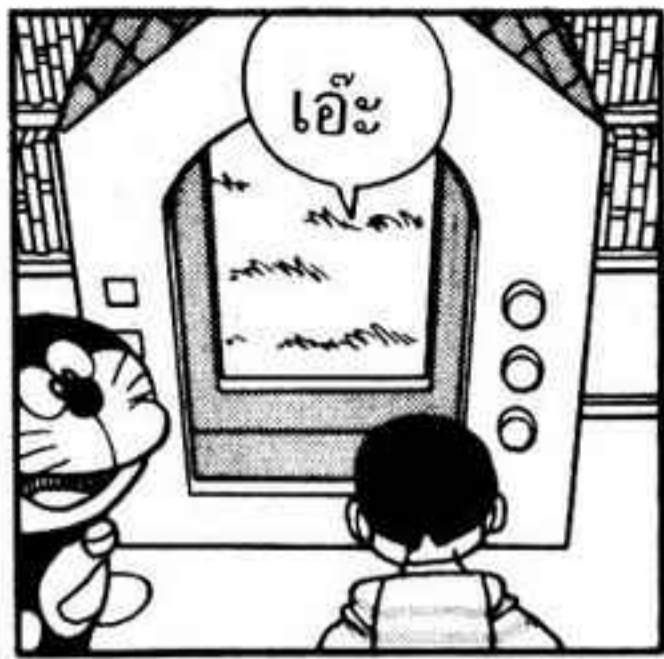
ไม่รู้เรื่อง
!!

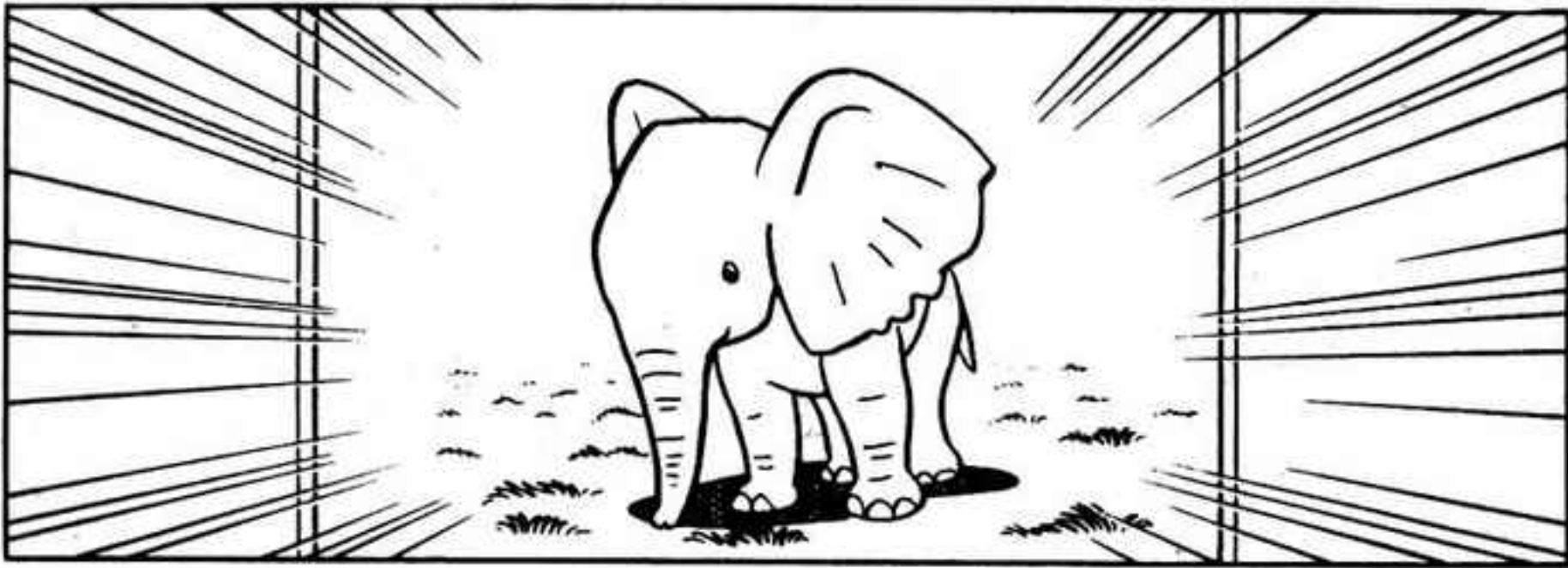
บ้านสัตว์ป่า

เอา ลูกช้างนี้ ก็แล้วกัน

แต่ว่าอยู่ ตัวเดียวเนี่ย มันแปลกนะ

ลูกช้าง พวกผู้ใหญ่ ในฝูงมันต้อง ปกป้องรู้มัย...

หลงพลัดจากฝูง มามั่ง

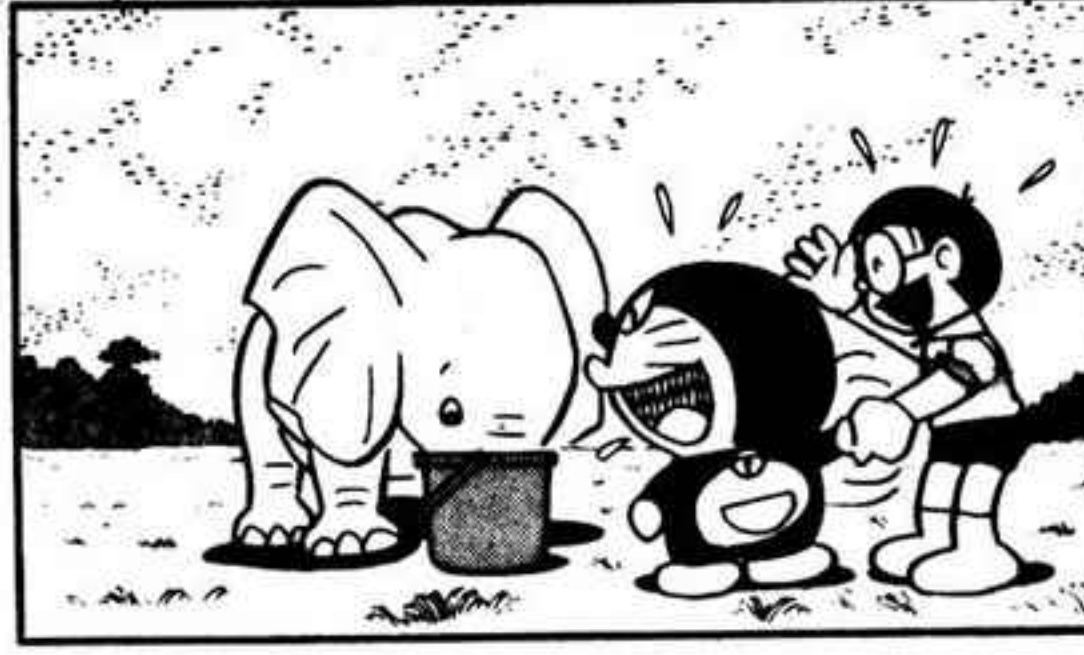

ดูท่าทาง ช้มนะ

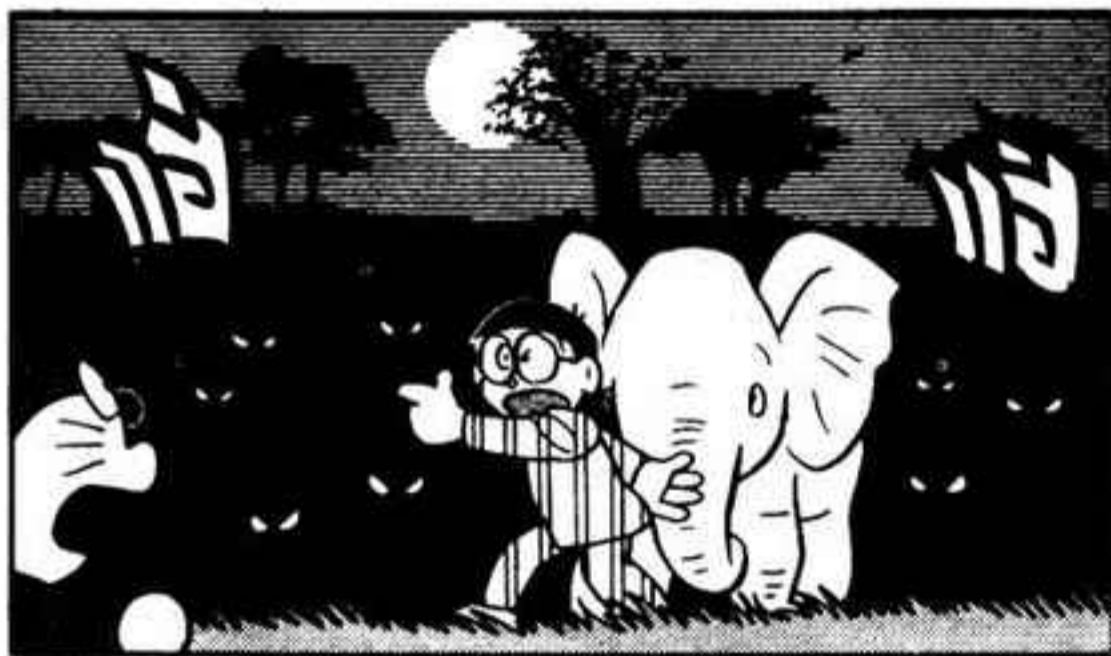
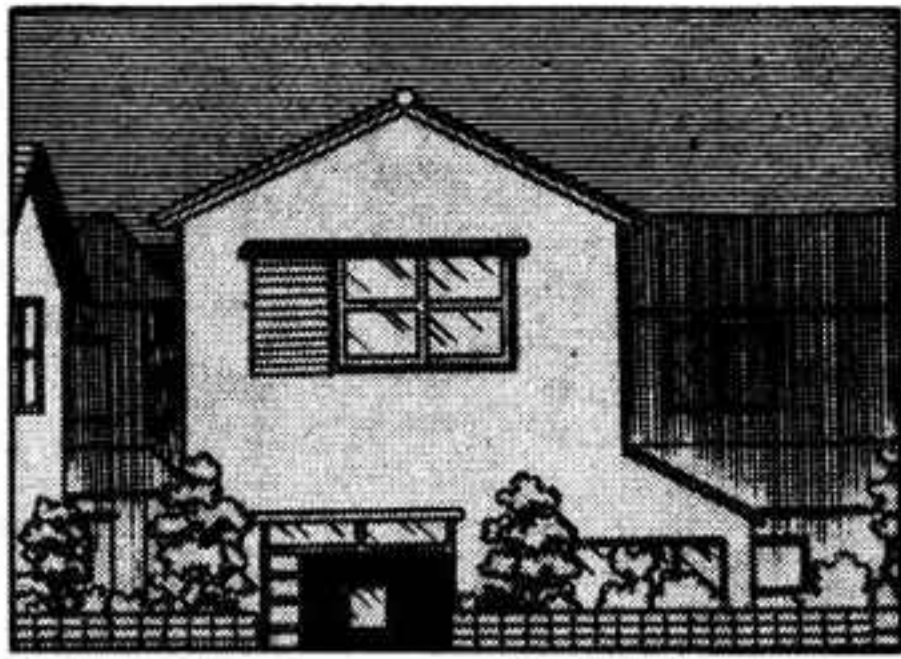
หิว นะสิ

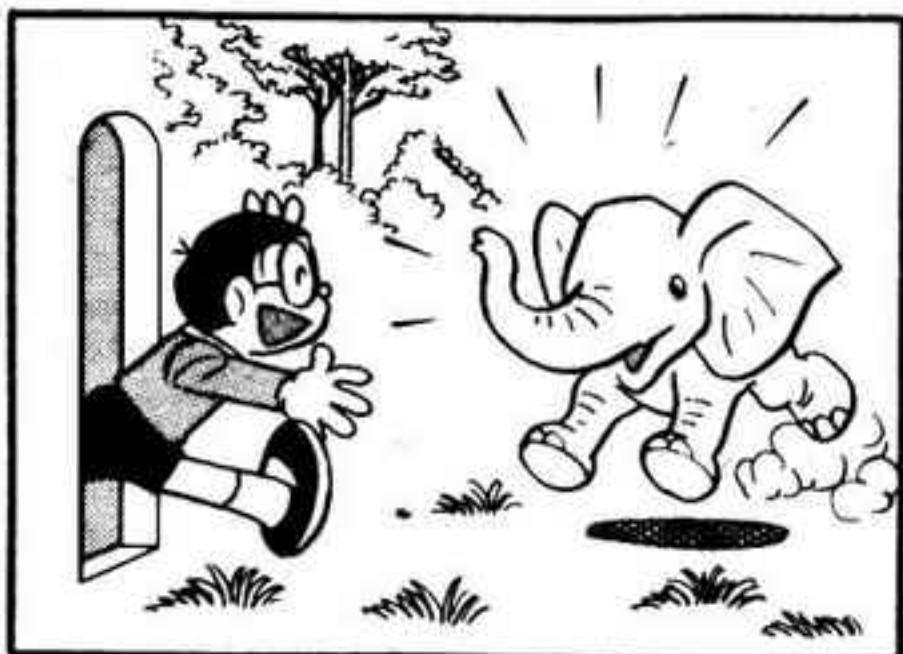

ขอนม ครับ

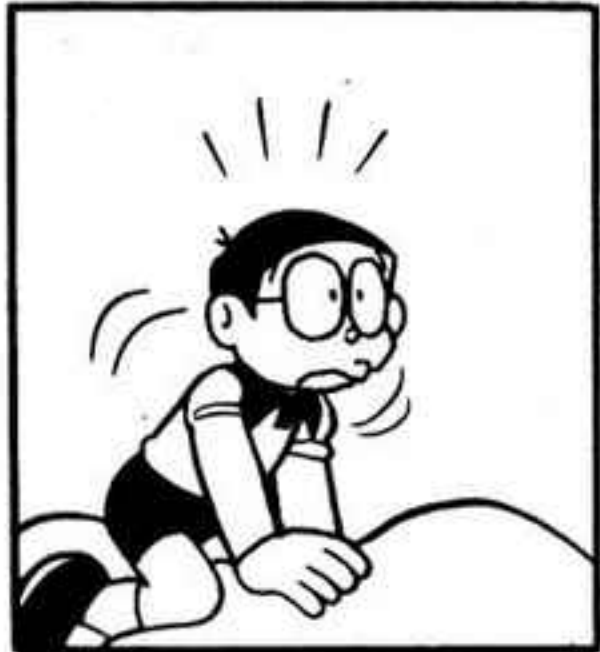
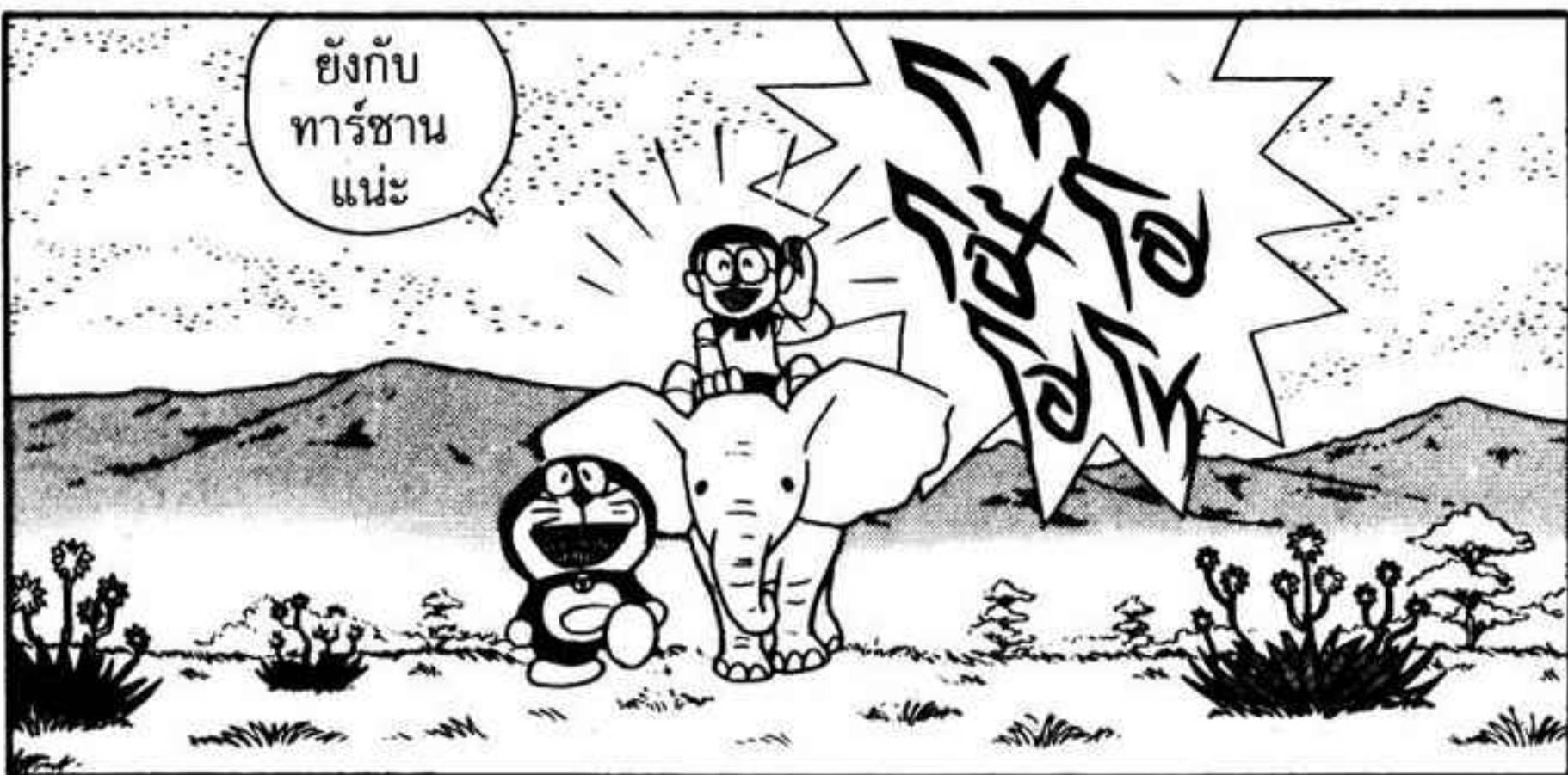

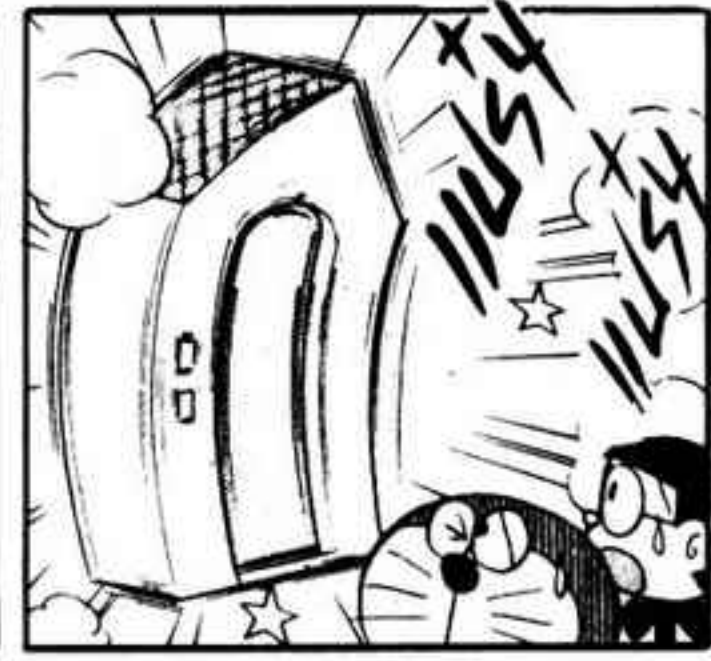
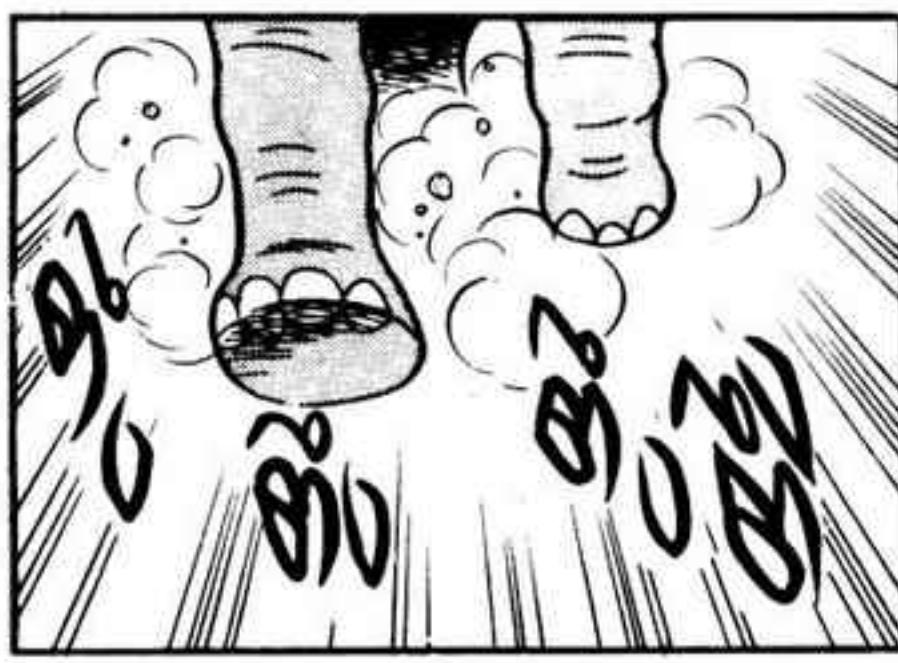
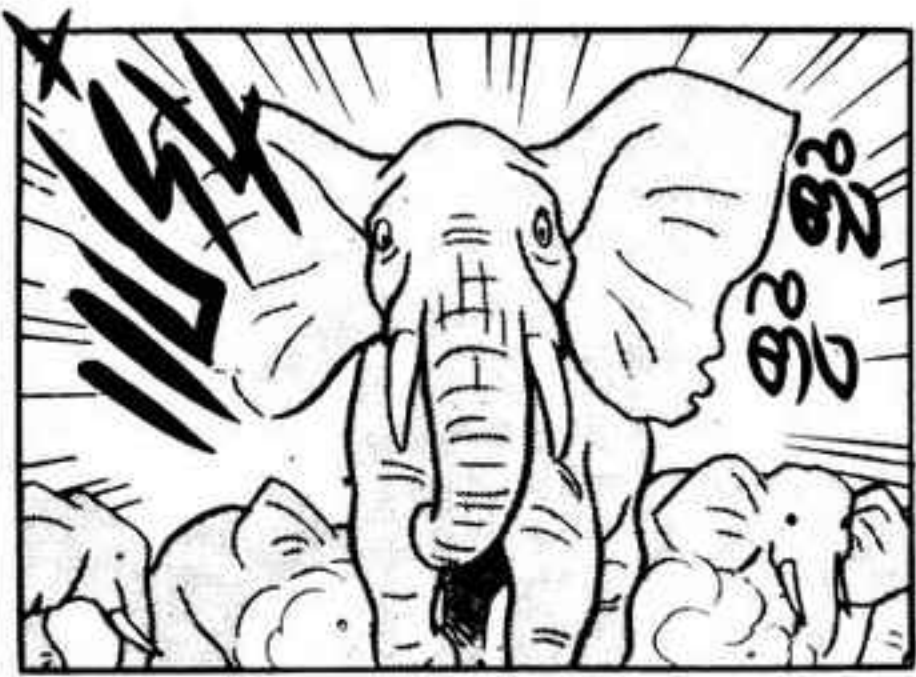

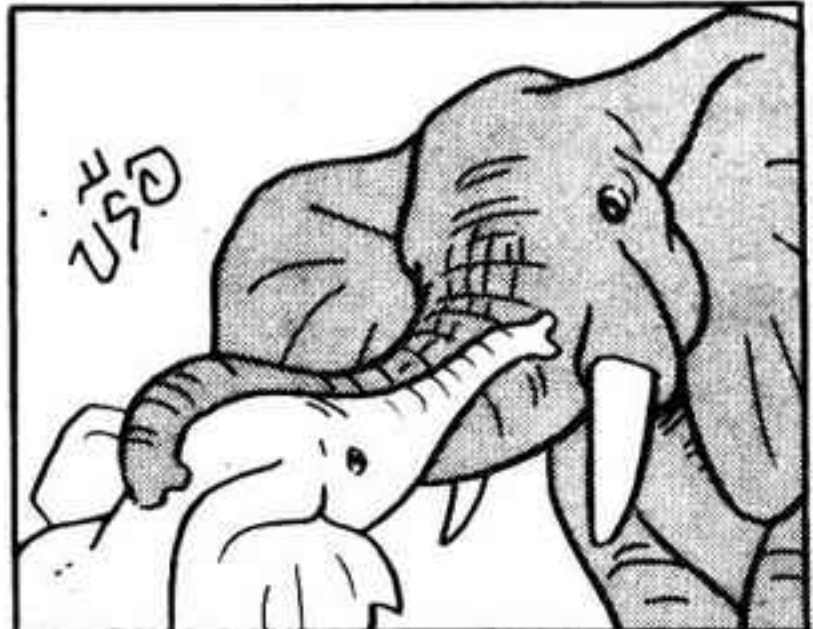

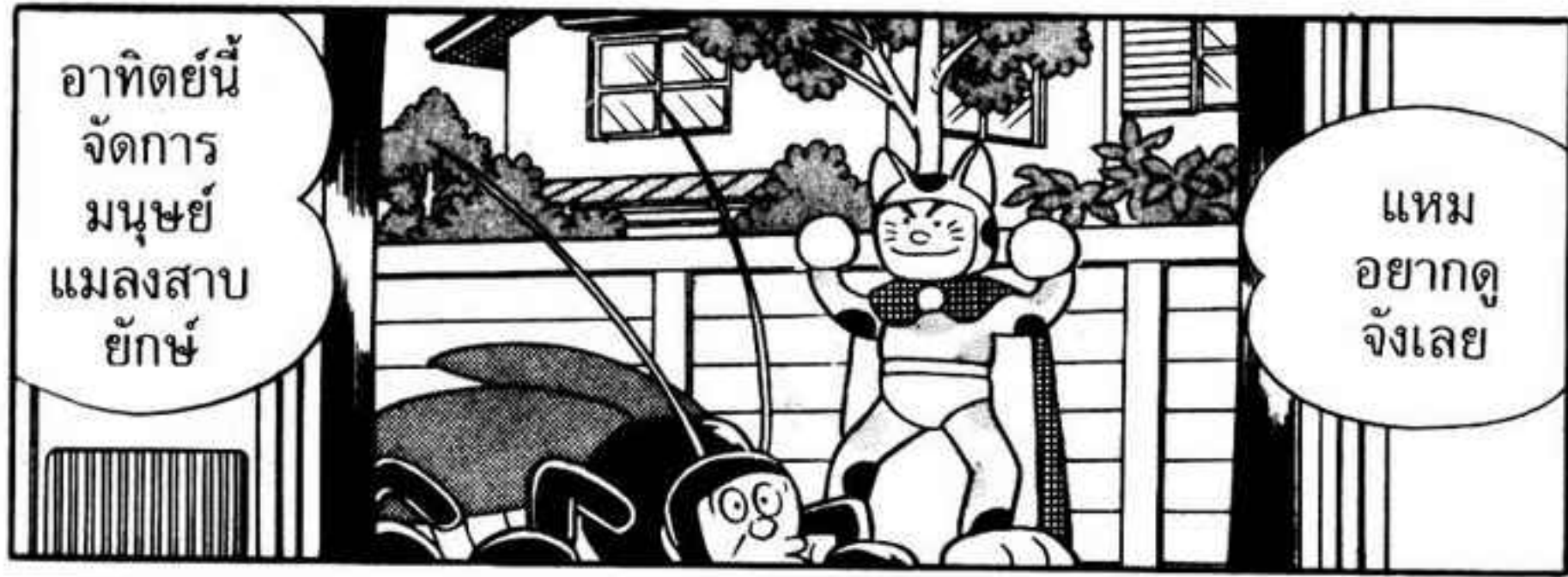

ยอดมนุษย์โนบิจัง

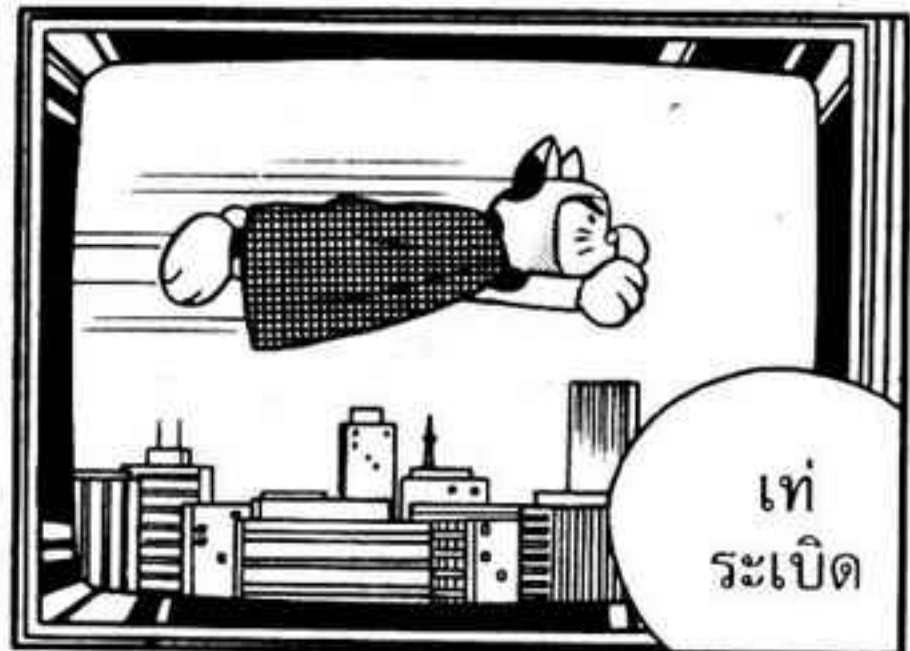
อาทิตย์นี้
จัดการ
มนุษย์
แมลงสาบ
ยักษ์

แหม
อยากดู
จังเลย

อาทิตย์
หน้า
มีเคจิงแมน
ก็...

จะต่อสู้เพื่อ
ความยุติธรรม
อีกเช่นกัน
คร้าบ

เท่
ระเบิด

ฉันละสงสัย
ทุกทีเลย

ทำยังไงถึงเหาะ
ได้แบบนี้ล่ะ

จริงๆ
จะเหาะได้
ยังไงกัน

ถ้าเป็นที่วิสะก็ง่ายมาก
เรียกว่าเครื่องประกอบภาพ
ผสมภาพอื่นหน้าฉากสีฟ้า

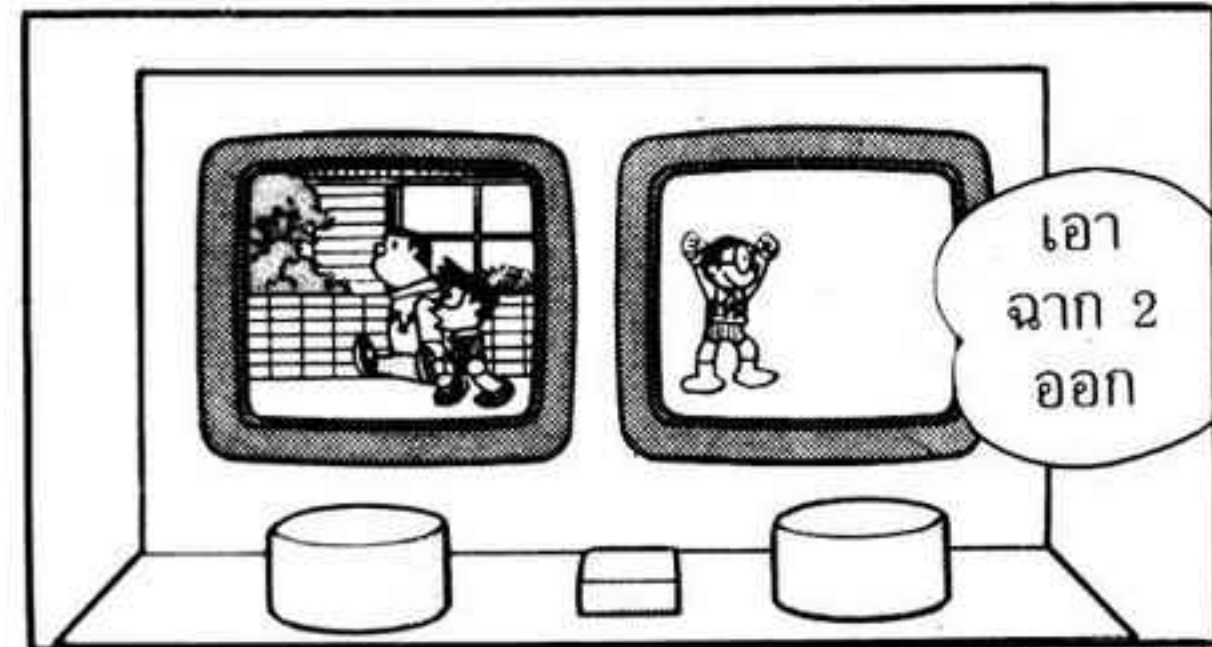

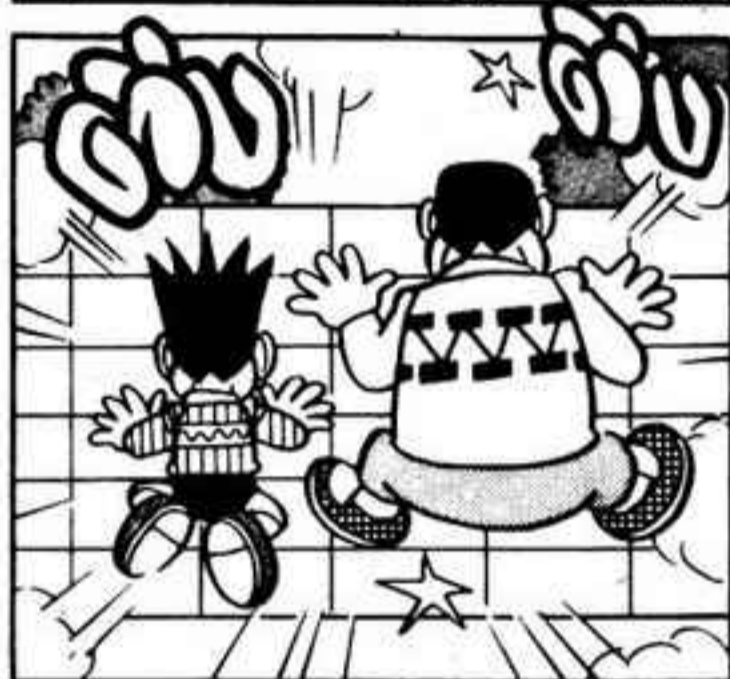
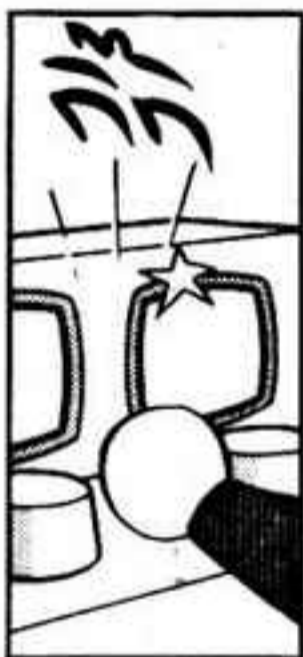
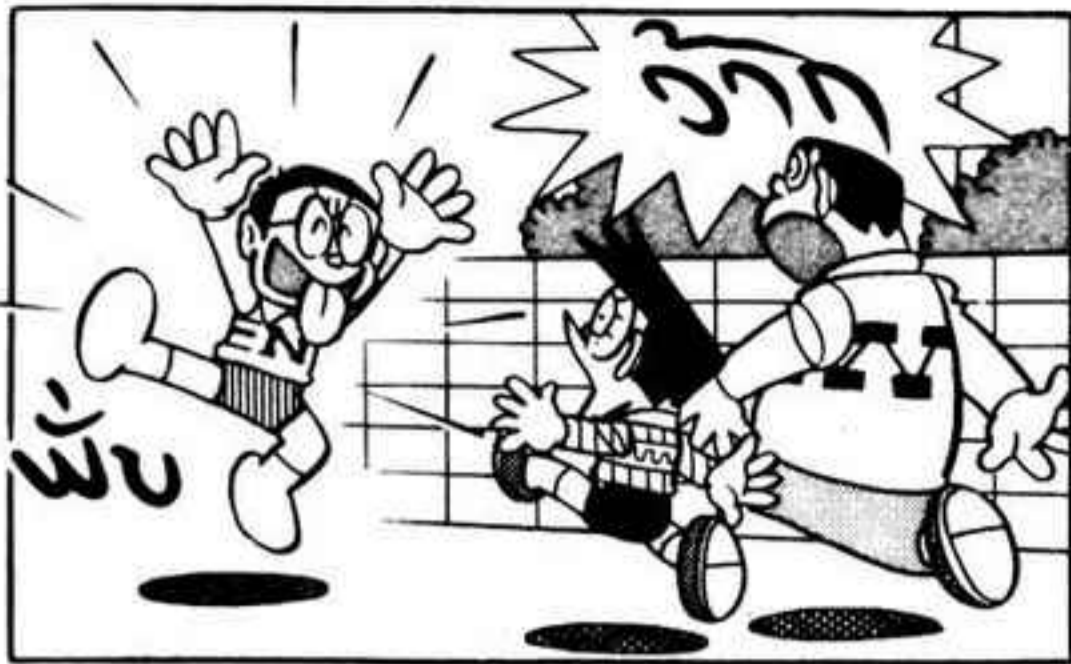
ไม่เข้าใจ
หรือ

งั้นอธิบาย
ด้วยของจริง
ดีกว่า

ยอดมนุษย์
โนบิจังมาแล้ว
!

มะ...มะ...
มีเรื่องแบบนี้
ด้วยหรือ?

ยอดมนุษย์
โนบิจังสู้เค้า
!

ถึงตอนนี้ฉันจะ
ออกนอกฉาก
ละนะ

โ๊ะ
สัตว์ประหลาด
หายไปแล้ว!!

ใจเอ็งท้อออกทีวี

หยุดนะ!
ไม่ว่ายังไง
ก็น่าสงสาร!!

ฝันไป
เอง...

เราคงหวังเรื่อง
ของซีเนะโอะมาก
ละซีท่า

ไปฉีชะ
หน้อย

อ๊ะ!

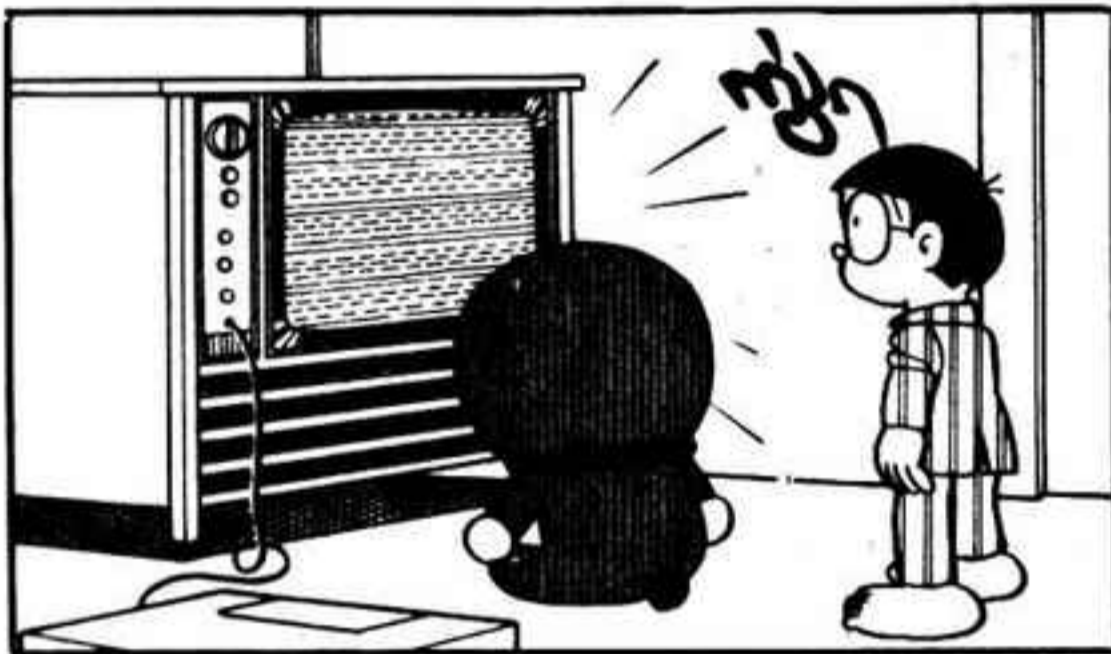

ไหนอนท์!

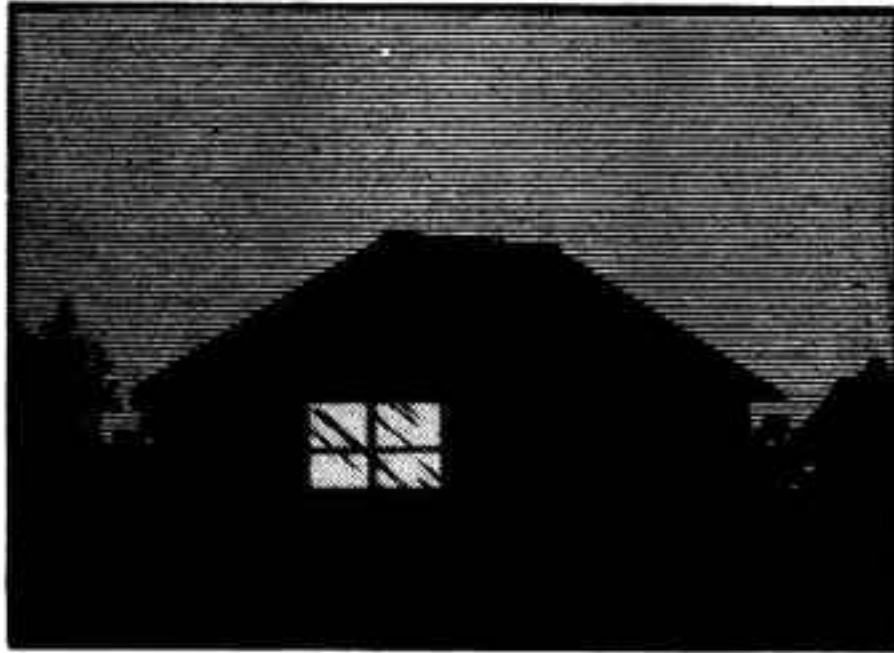

ซีเนะโอะน่าสงสาร
คิดว่าน่าจะทำอะไร
ได้บ้าง...

ยังไงเสียตอนดึก
เครื่องไม้
เครื่องมือ
เราก็ใช้ได้

ความคิด
แจ่มเลย
ใช้ป่าว

อาคารโอบะTV

ใส่กุญแจ
อยู่

แน่
อยู่แล้ว

“ห่วงผ่าน
ทะลุ”

ในสถานีนี้
ยังกับทาง
เขาวงกตแน่ะ

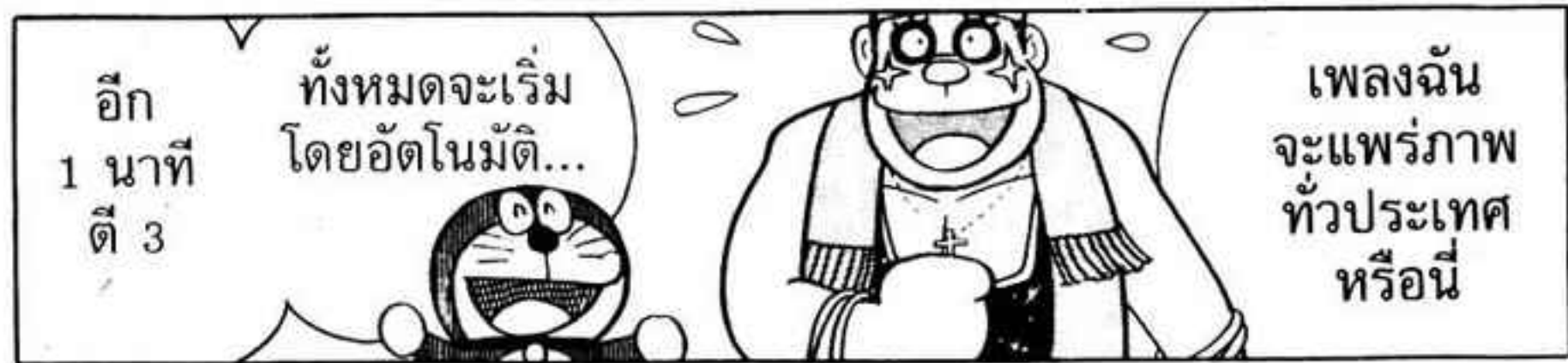
ชู้ว
...

สตูดิโอ
อยู่ไหนน้า

ฉากใช้ภาพ
3 มิติ

อีก
1 นาที
ดี 3

ทั้งหมดจะเริ่ม
โดยอัตโนมัติ...

เพลงฉัน
จะแพร่ภาพ
ทั่วประเทศ
หรือนี้

งั้น พวกฉันจะไป
ปลุกทุกคนนะ

ฉากใช้ภาพ: TV

อ้าว
...

ไม่มี !
กระดิ่ง
ความฝัน
หายไป!

ปลุกทุกคน
ไม่ได้แล้ว!

ถูก
ไลน์นท์
ชกนั !

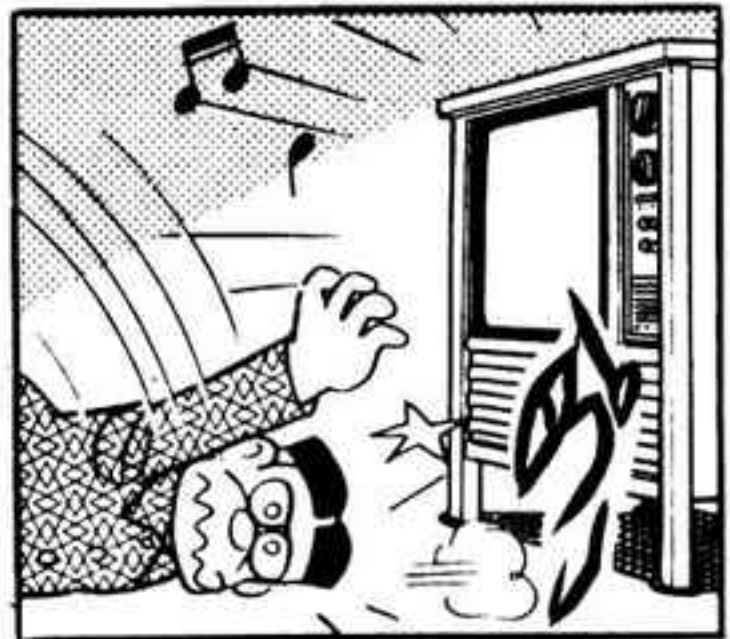

อ๋อย~ !!
เพลงทเรศ
อะไรยั้ง!

ต้อง...
ต้อง...ปิด

ทำไมก็ไม่รู้
ครูหยุดโรงเรียน
สอบเลยต้องเลื่อนไป
ไชโย!

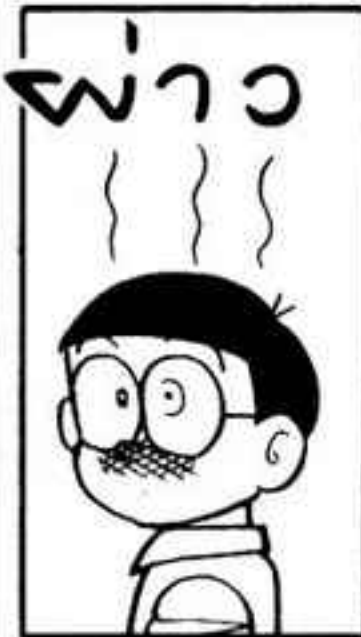
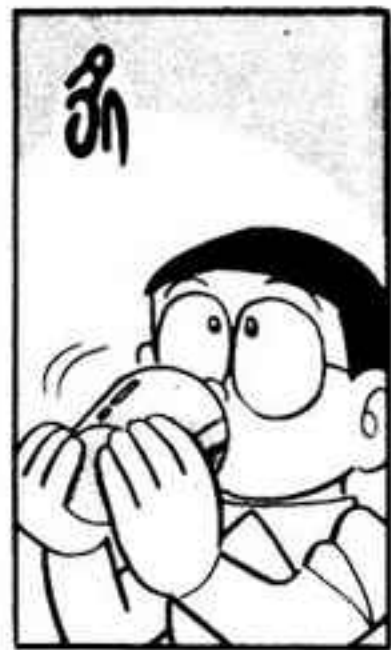

ฟานี่มม

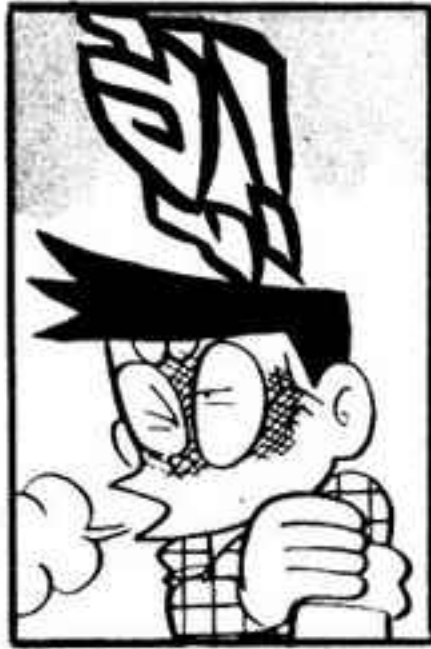

ทำหน้าที่ พุดอะไร
หยาบ... พะ!
ทุกคนต้อง
ร้องไห้แกมมัน
มลภาวะของ
เมืองรั่มย

ไอ้บ้า
เอ๊ย!

ไม่ต้อง
พุด...
ขนาดนั้น
ก็ได้

กาย
ในใจ
ก็คิดว่าไม่ดี
ต่อทุกคน...
ฉัน
ปวดร้าว...

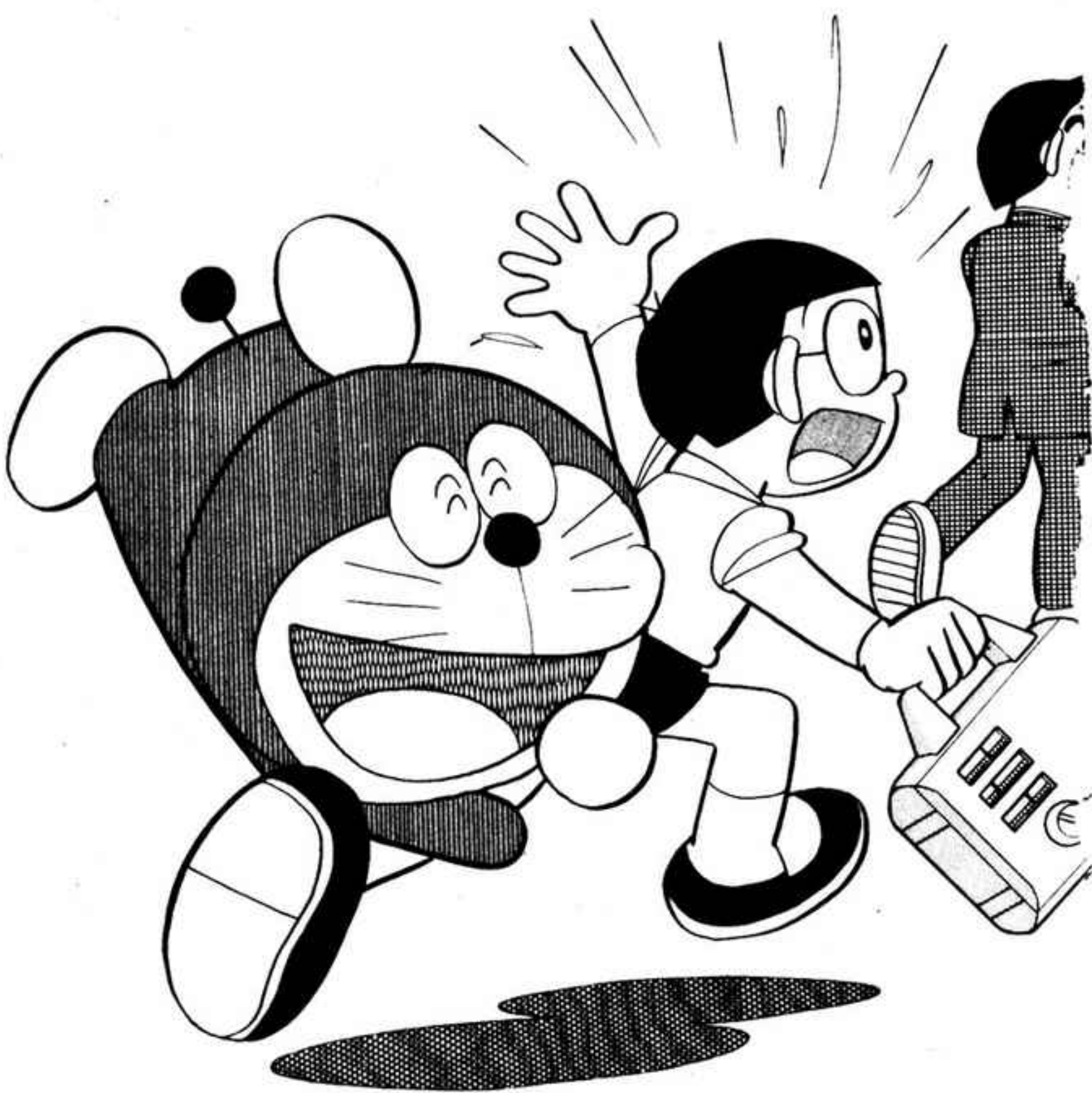
ถ้ารู้ว่าไม่ดี
ก็คืน
สแตมป์
มา!
ตีนจะตีน!
ตีนของเล่นและ
หนังสือของเล่น
คนอื่นด้วยจ๊ะ!

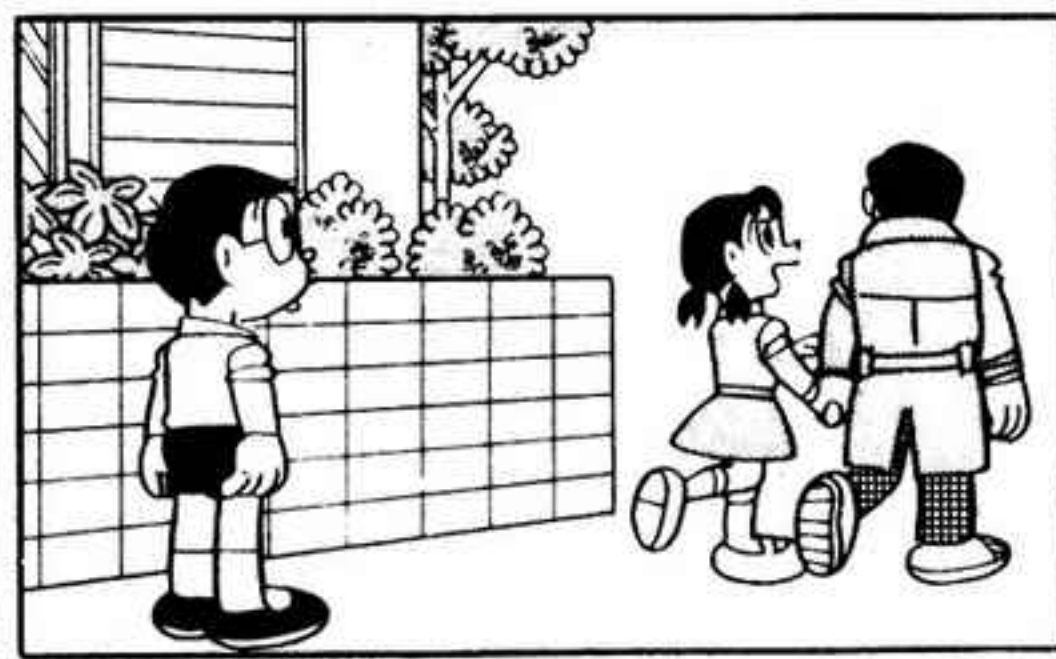
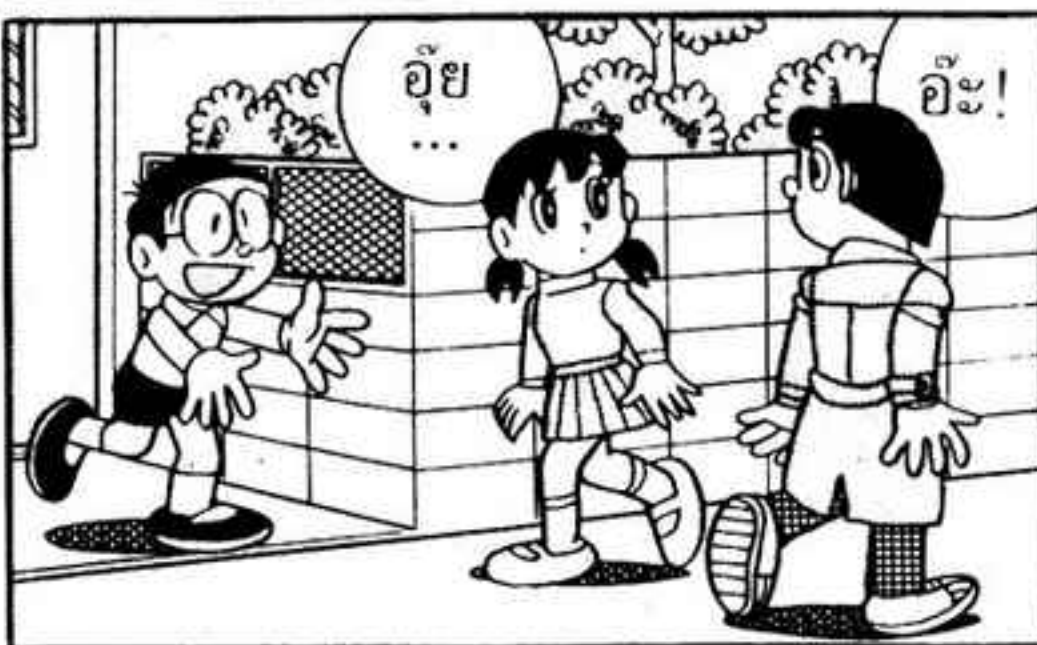
รีบไปบ้าน
อื่นต่อ!

หลัง
สร้างมาแล้ว
คงน่าดู!

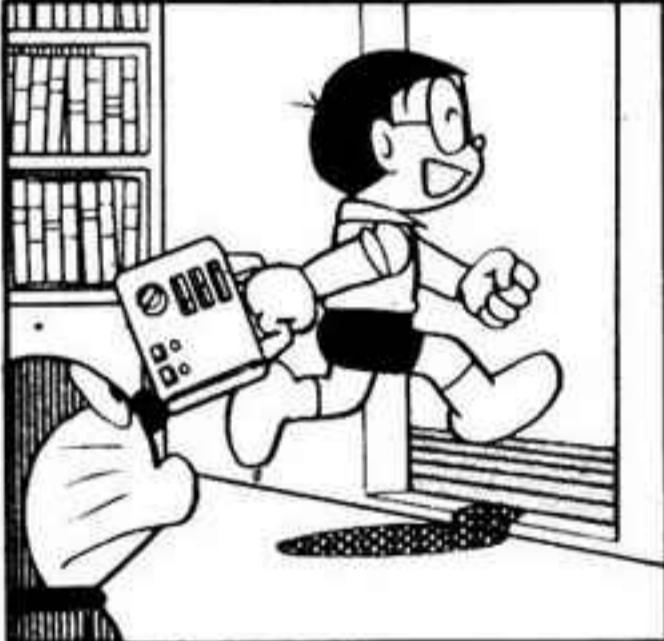
กล่องทิ้งระยะเวลา

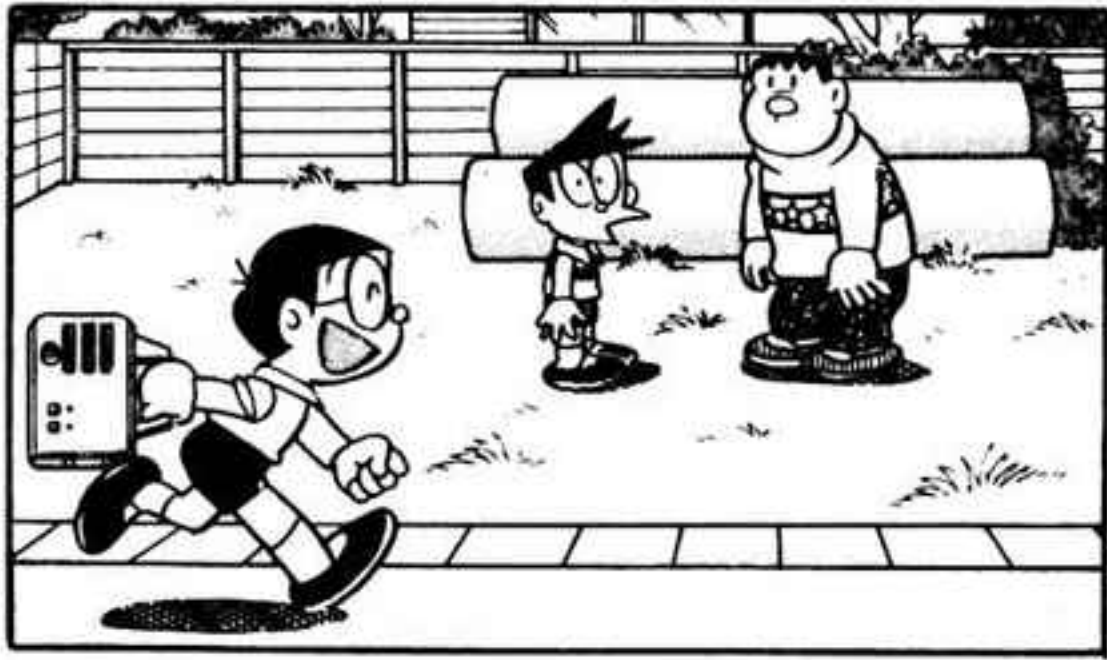

โนบิตะ
ไม่ใช่หรือ!!

ไปอยู่ไต้หวัน
ตั้ง 5 ปี

คิดถึง
จังเลย!

หา อยาก
เจอฉัน!

คิดถึง
ขนาด
นั้น
เชียว

แน่นอนอยู่แล้ว
ก็เพื่อนกันนี่นา

ไม่นึกเลย
ว่าจะได้เจอ
กันอีกนึก
ว่าผ่านไป

มาบ้าน
ฉันสิ

ค้าง 2-3 วัน
ก็ได้

ไม่หละ
...

แค่กิน
ข้าวเย็น
ก็ได้

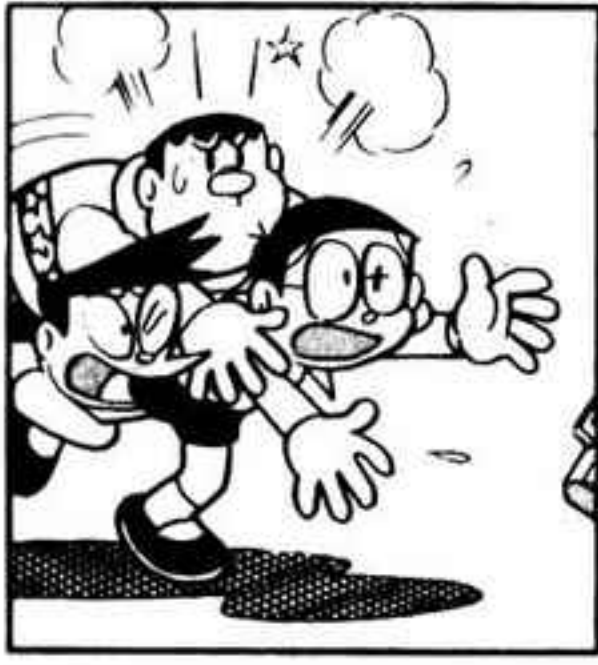
ตั้ง 5 ปี
เชียวนะ
นาย

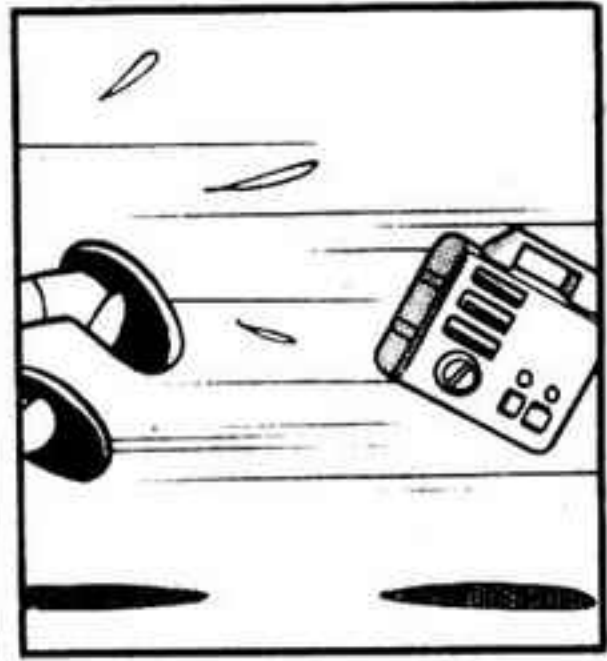

เกรงใจ
อะไรกัน

เย็นชา
น่าดู

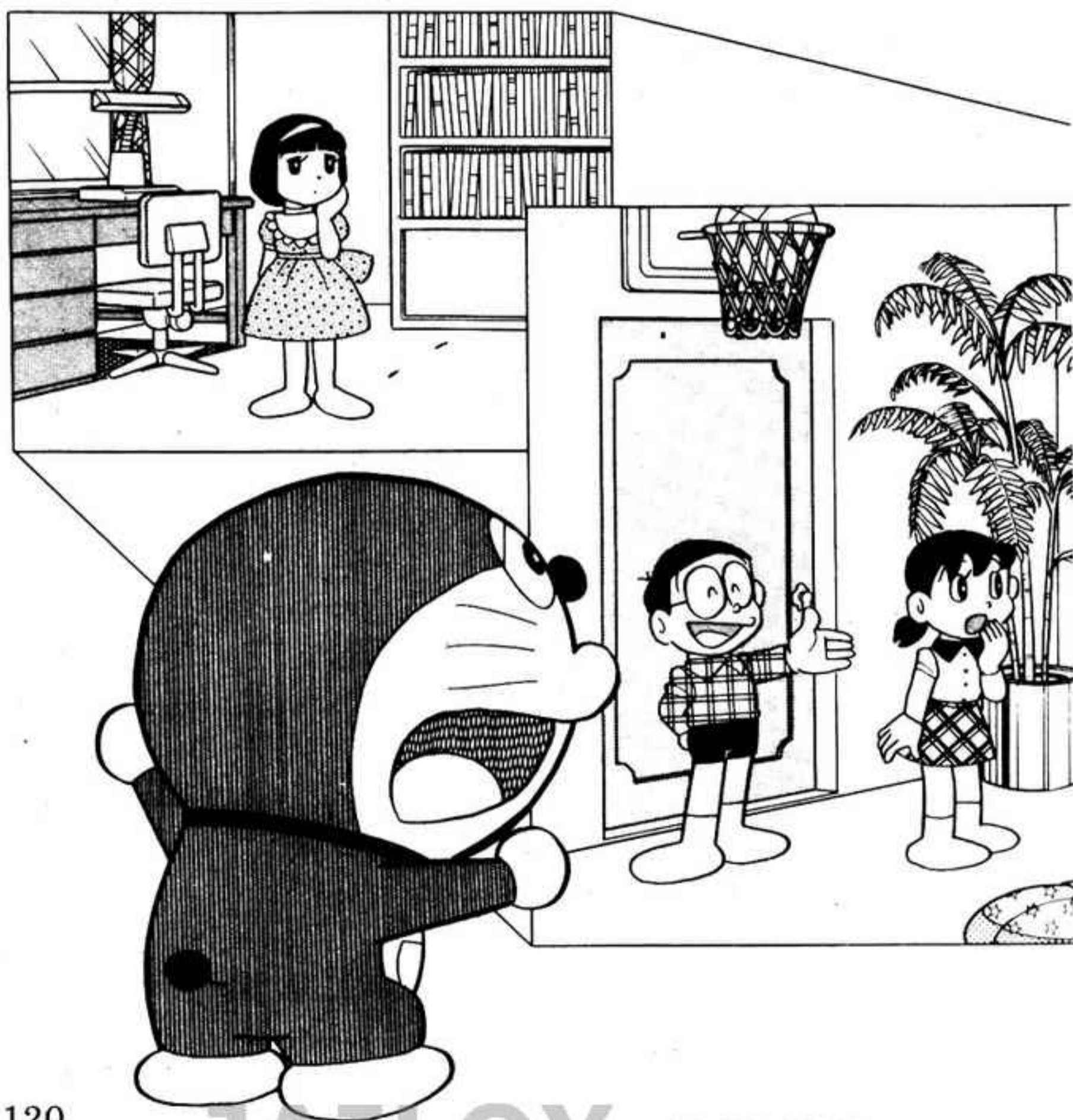
ฉัน
รีบอยู่

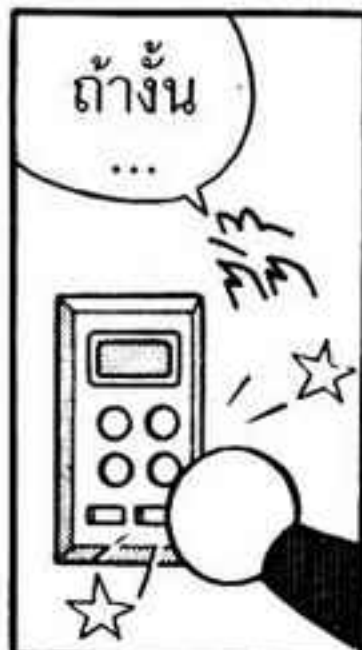

สวิตช์เปลี่ยนห้อง

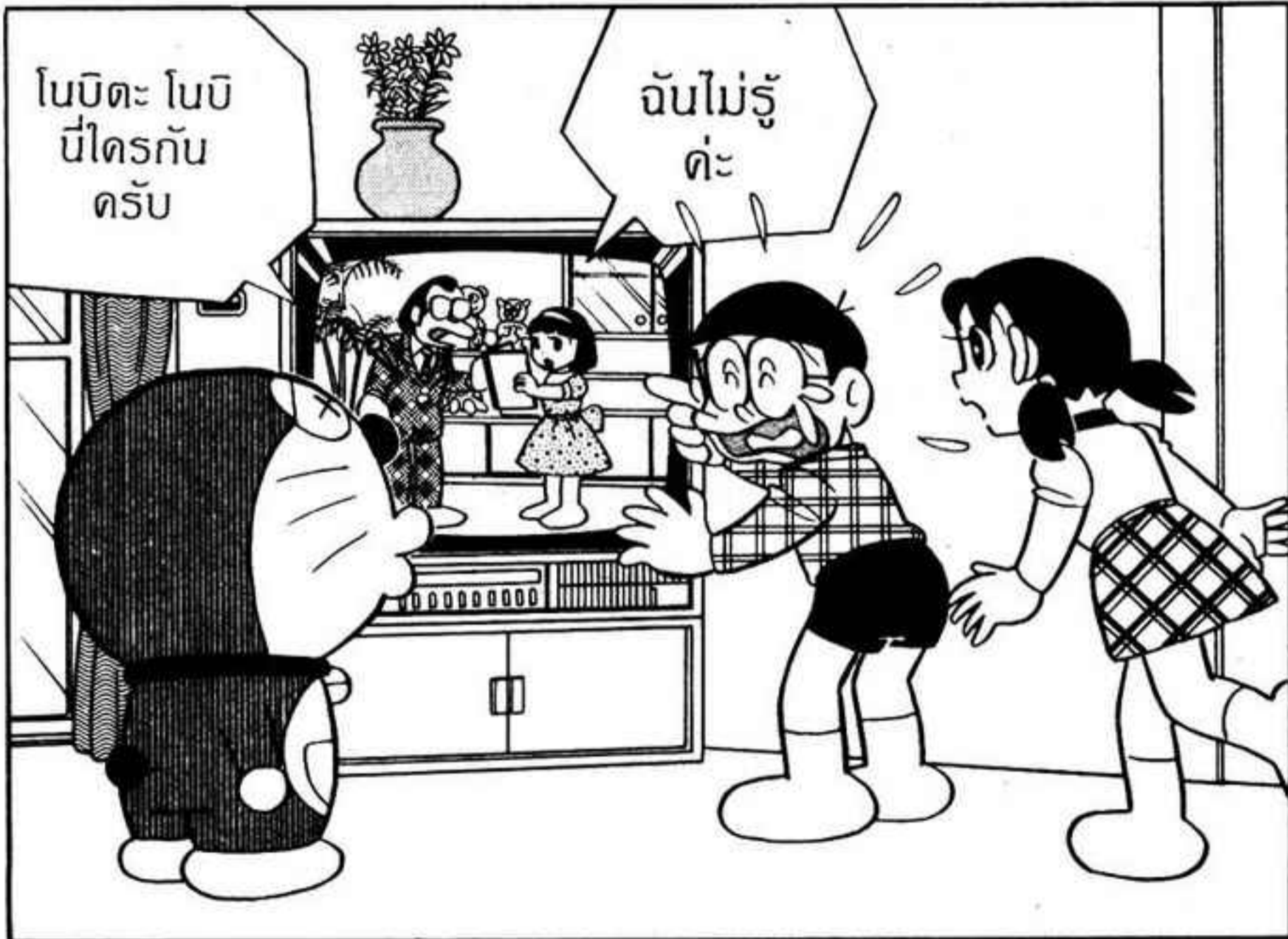

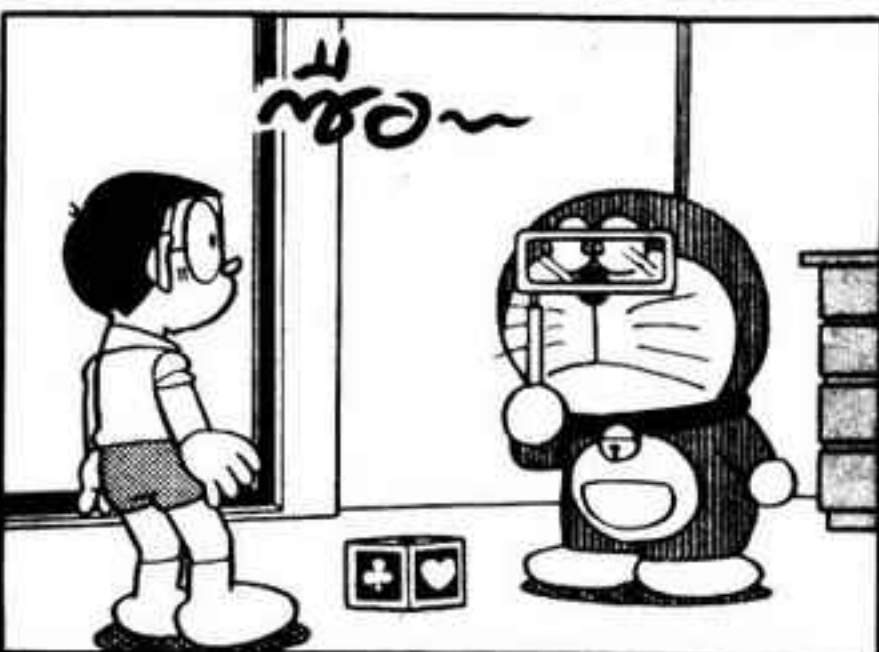
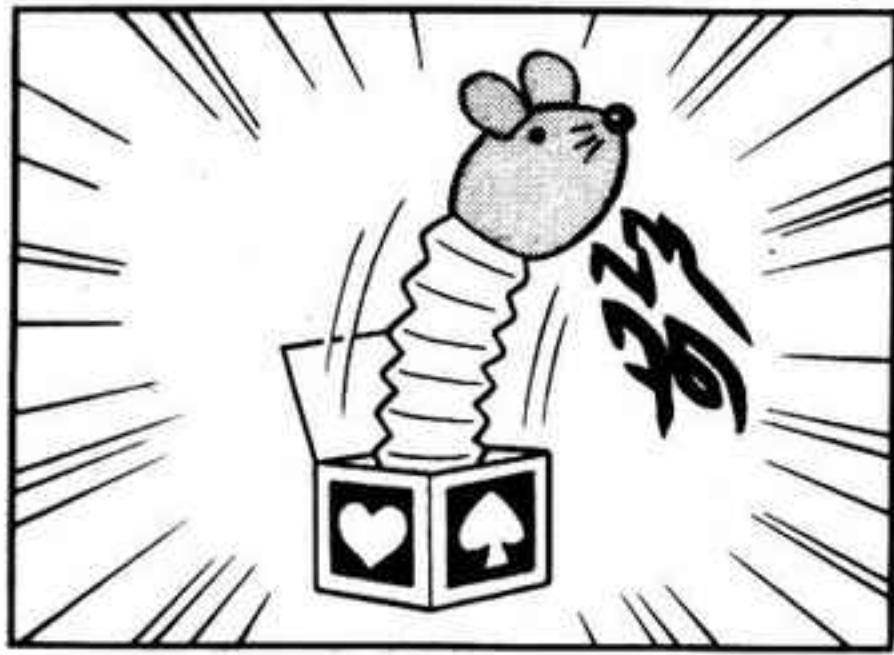

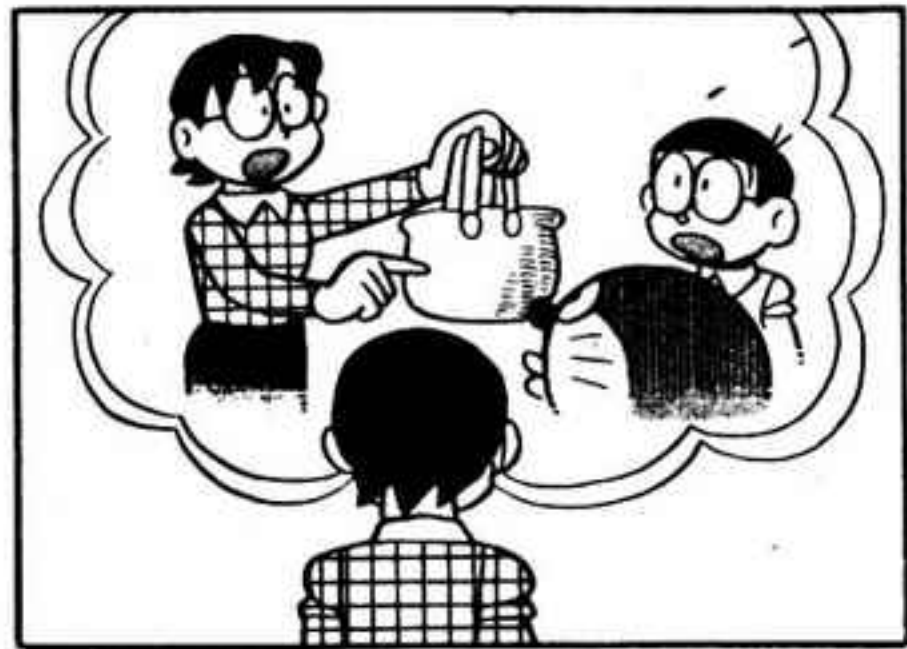

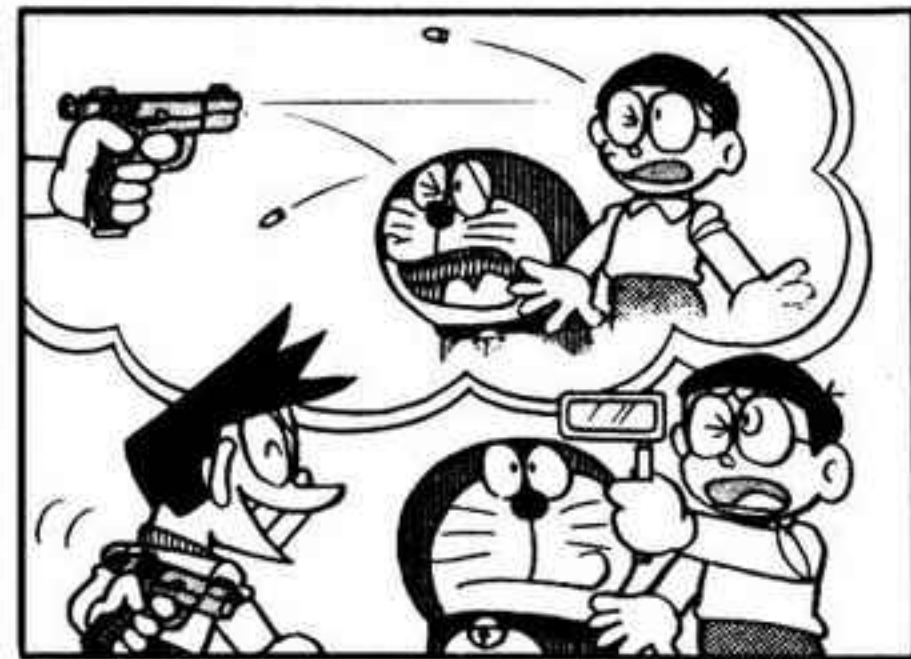

เล่นสมมุติสิ่งที่คิดจะทำ

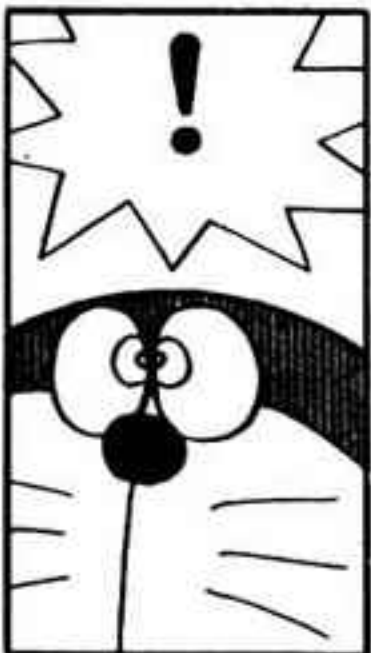

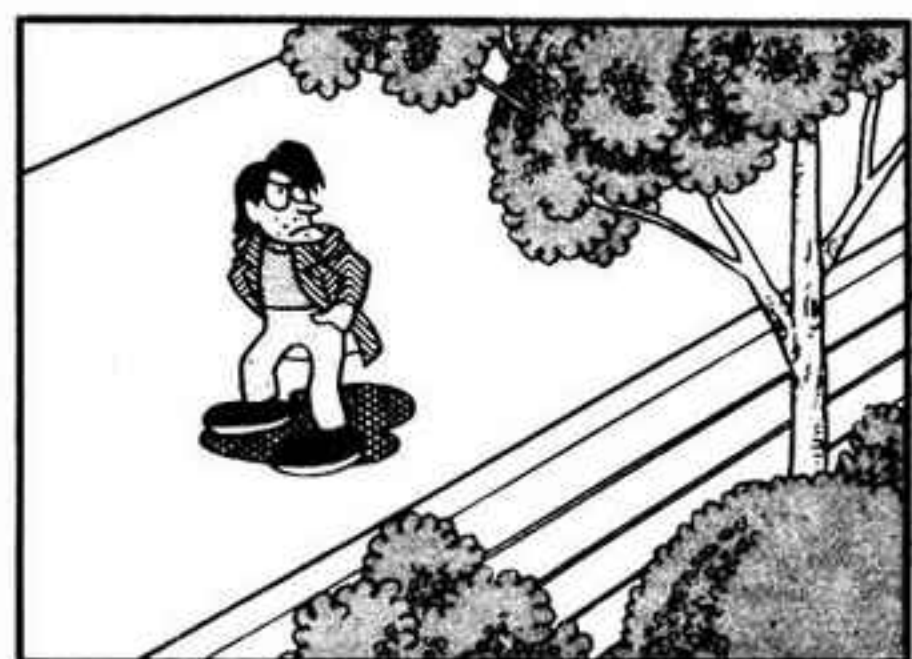
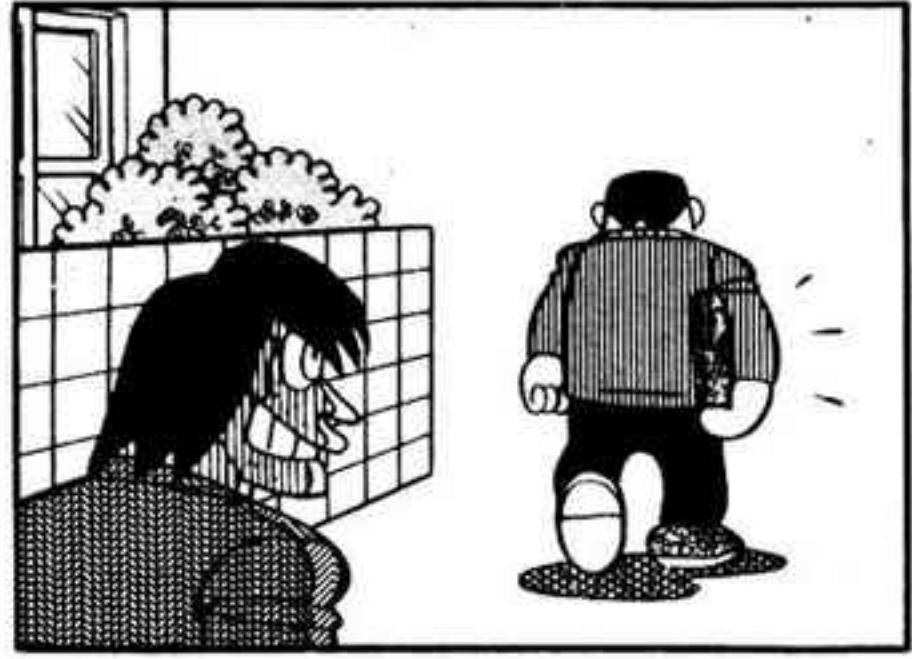

แหม มาดับไฟให้หรือครับ

อ้าว เธอ!

คุณ!

คุณอา!

แต่ว่า...ทำไมเธอถึงเข้ามาในบ้านตอนที่ฉันไม่อยู่ล่ะ

เอ่อ คือ...

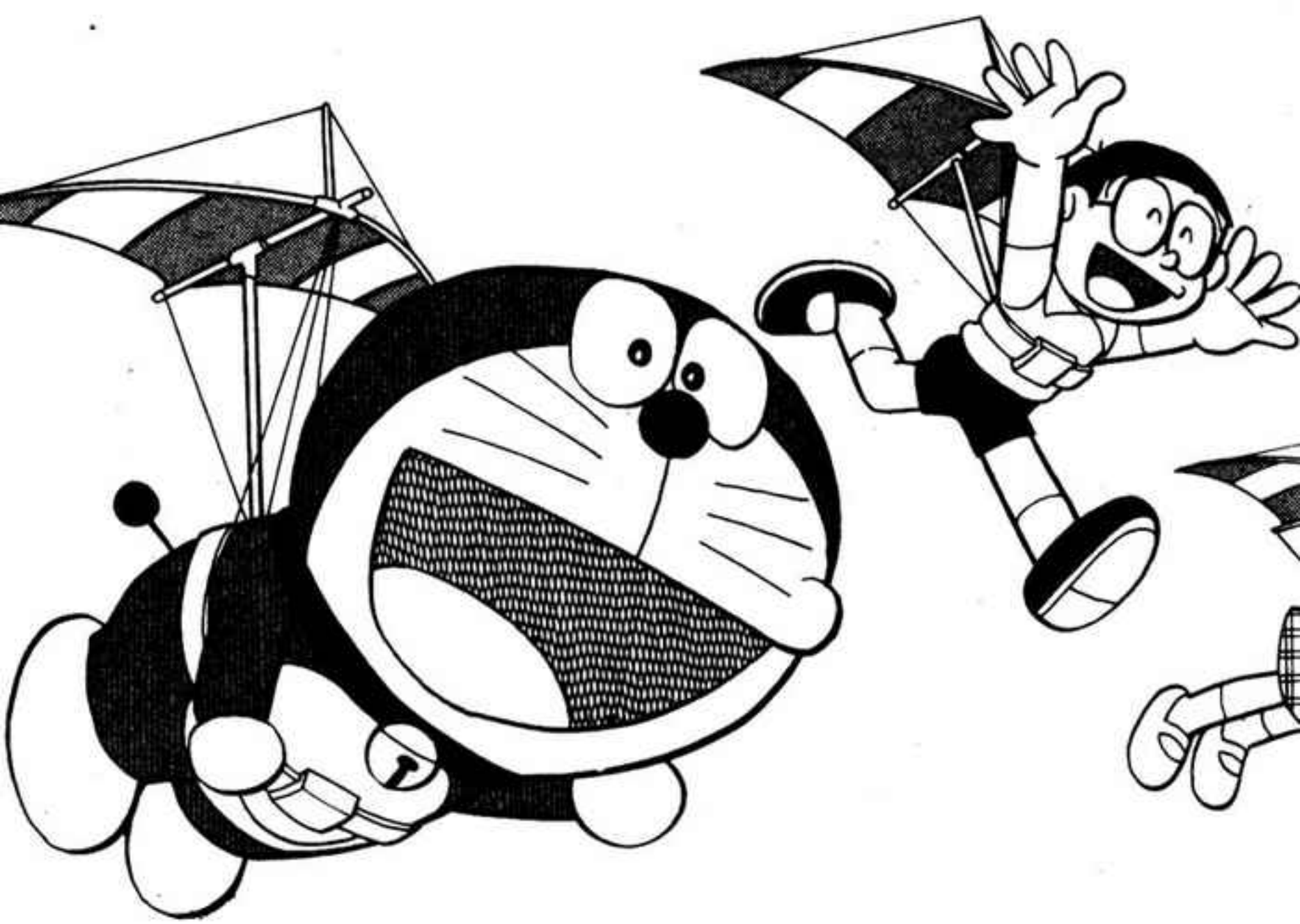
อ้อ บริษัทที่ทำงานอยู่เจ๊งเมื่อย้าย...ไม่มีเงินเลยคิดจะทำเรื่องอะไรไม่ดีกว่า

แต่ฉันไม่คิดว่าเธอเลวร้ายหรือกนะ

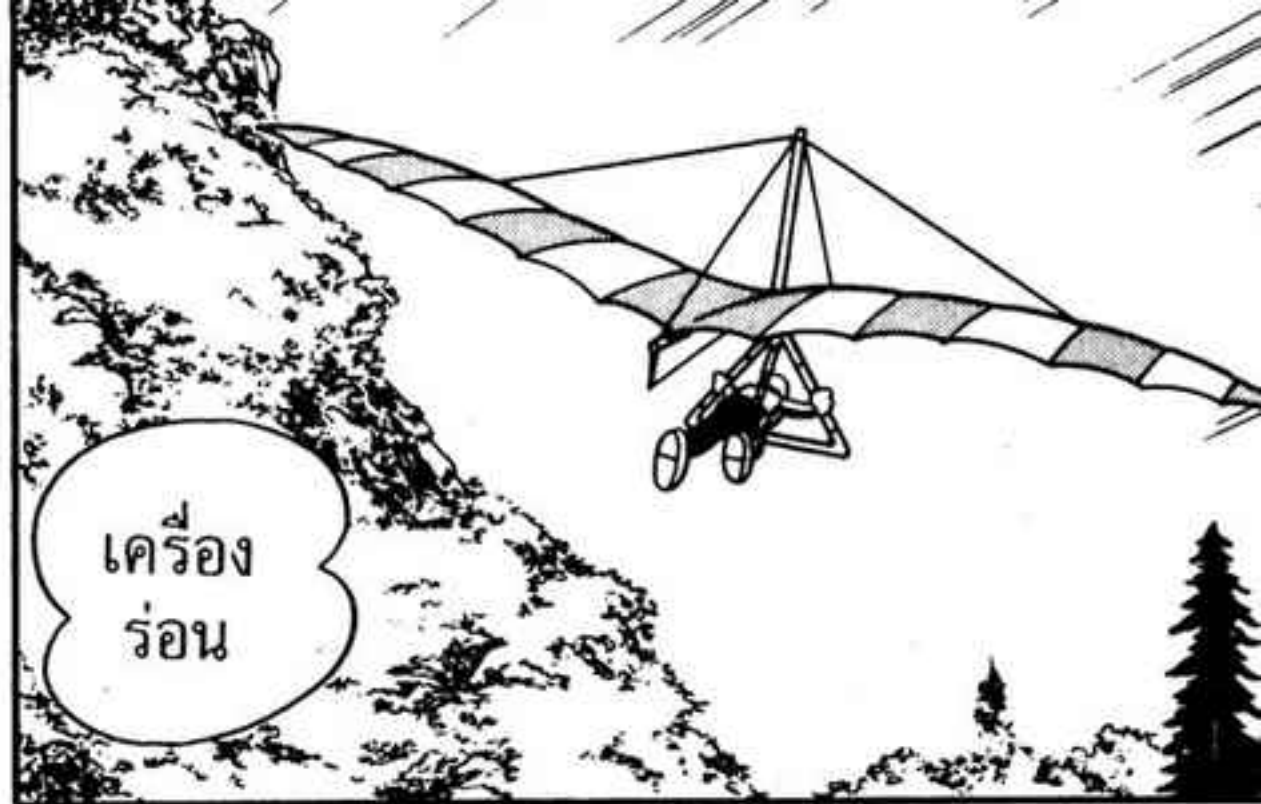
ถ้าไม่รังเกียจมาทำงานที่บริษัทฉันมัยล่ะ

ทา! จริงรีเปล่าครับ!!

เครื่องร่อนรุ่นเล็ก

เครื่อง
ร่อน

น่าสนุก
จังเลย

นั่นนะ สนุกแน่นอน
ฉันโตขึ้นก็จะเล่น
เหมือนกัน

เพราะว่าเป็น
ซีเนะโอะ
ถ้าโตขึ้น

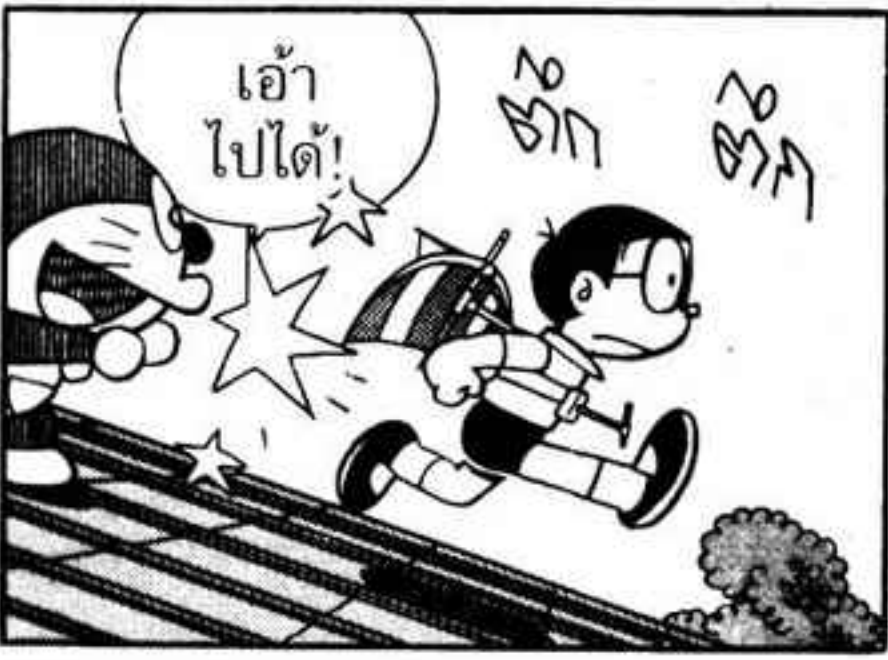
คงได้เล่นแน่
แล้วก็เที่ยวโอ้อวด
เต็มที่

อิจา
งะ!!

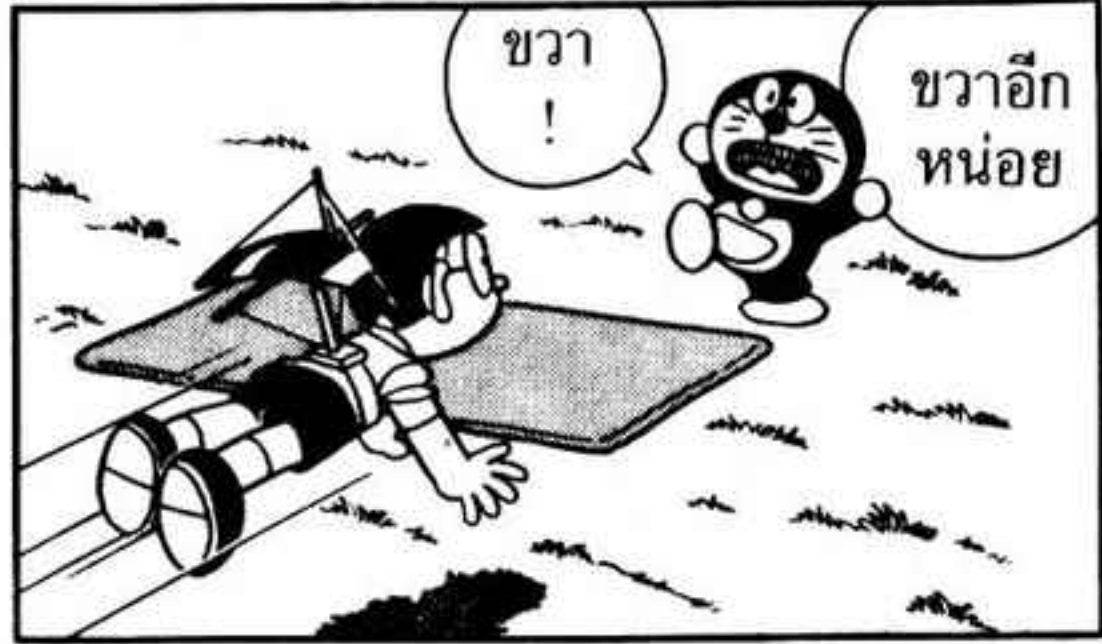

พอชิน
แล้ว

บินไปไหนๆ
ก็ได้อย่างอิสระ

ก็ใช้
ประโยชน์
จากลม
ธรรมชาติ

เห็นมัย
ลอยขึ้น
เรื่อยๆแล้ว

ขึ้นมา
ถึงเมฆ
เลยจ๊ะ

ฉัน
คนเดียว
ที่ต่ำลง
เรื่อยๆ

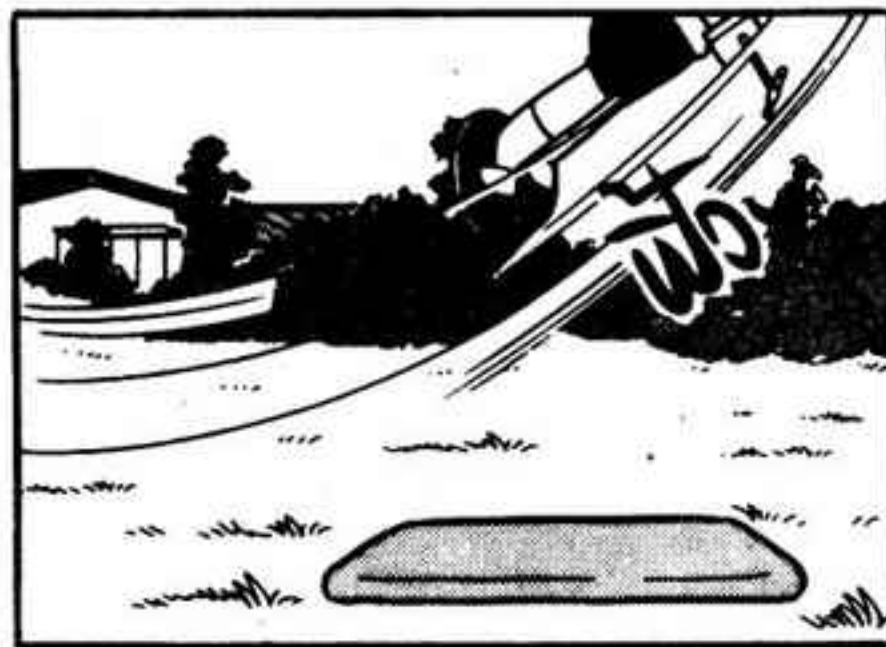

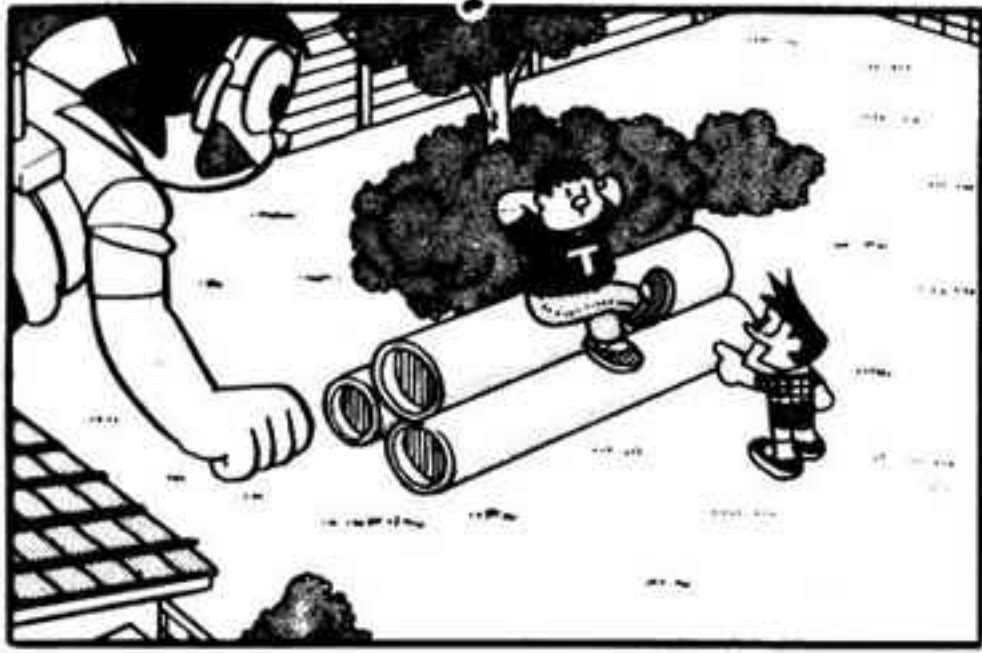
อ๊ะ
ชีเนะโอะ

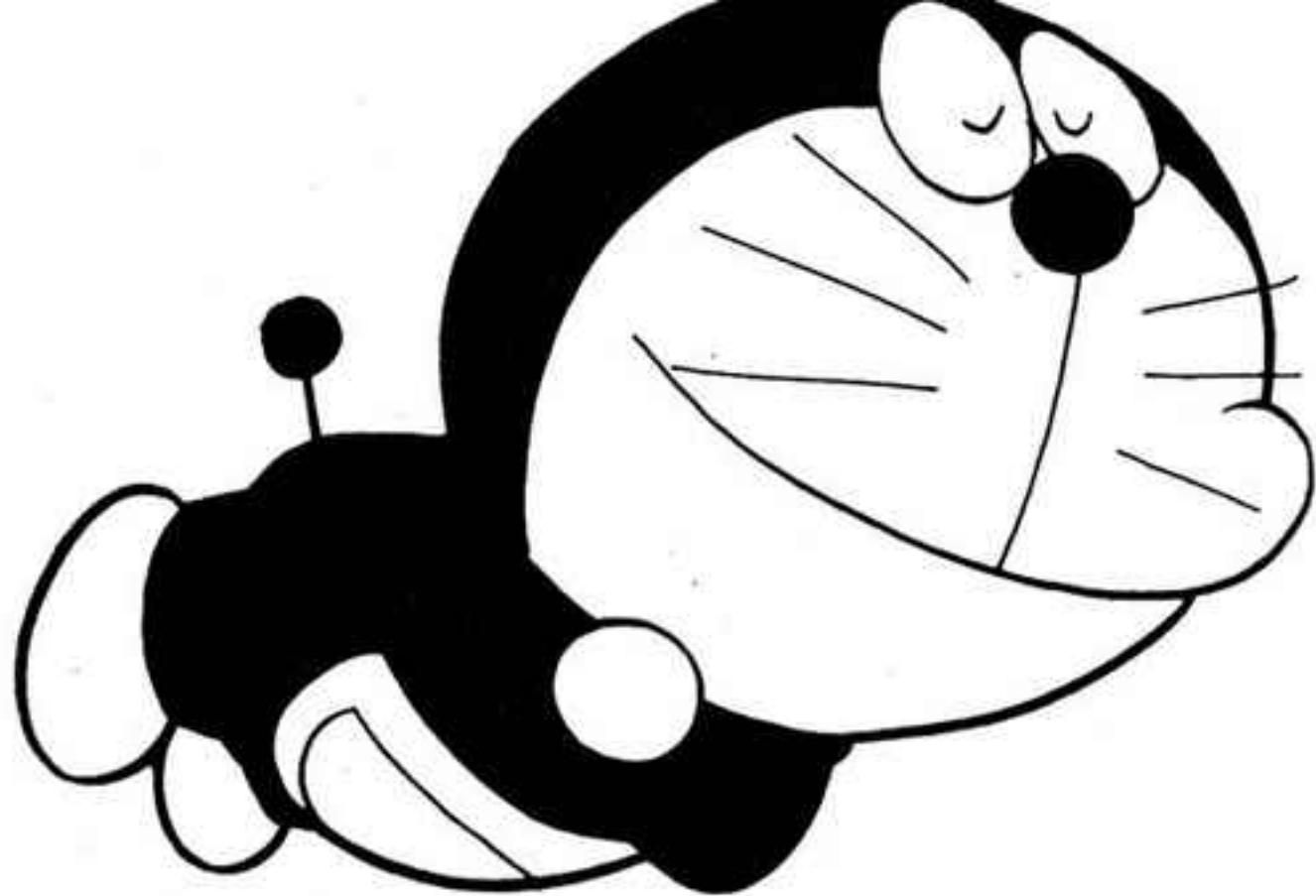

อิจฉา
ใช้ป่าว

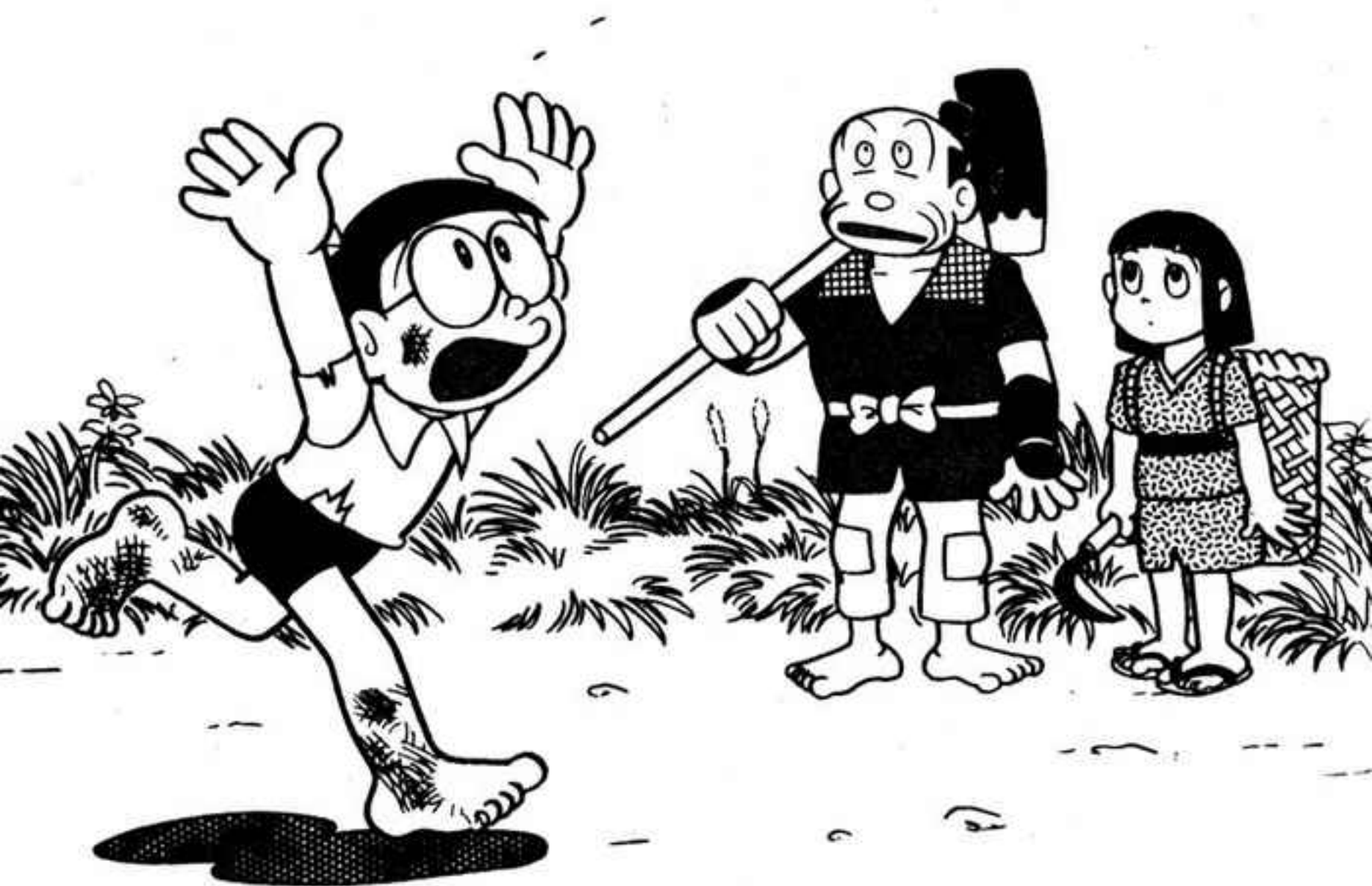
เฮ้
ชีเนะโอะ

สมัยก่อนเซคด

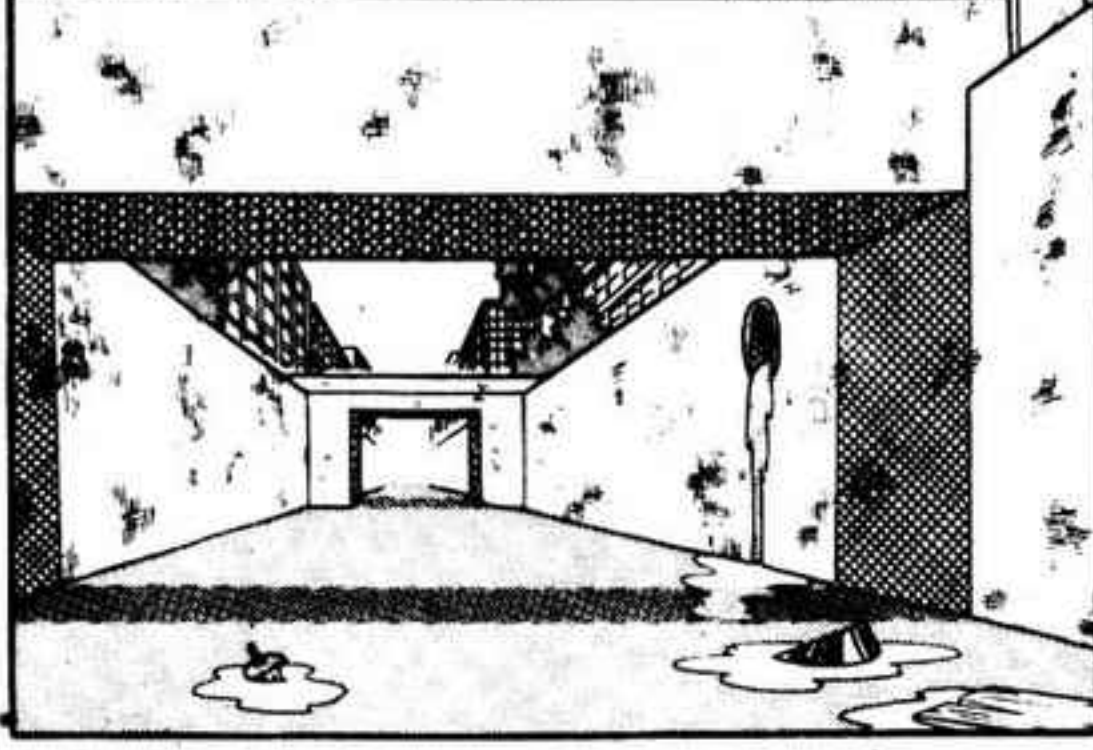
สมัยพ่อเป็น
เด็ก ๆ ปลาเยอะ
ขนาดจับด้วย
มือเดียวได้เลย

ใน
คลองเล็กๆ
อย่างนี้
หรืออะ

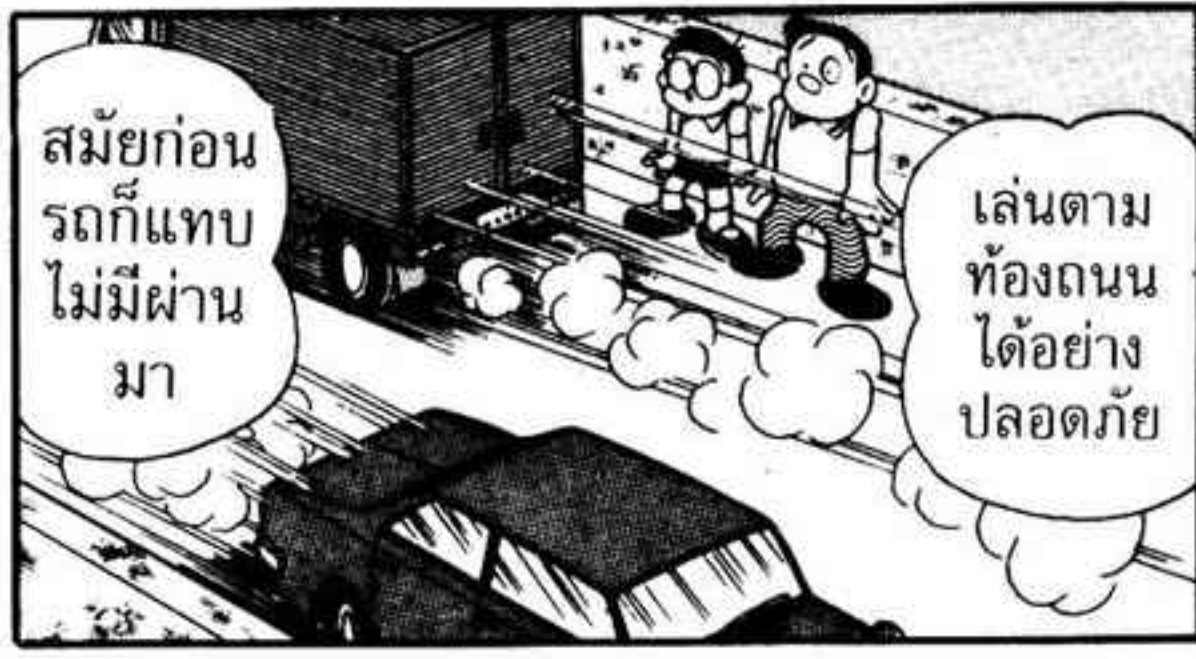
เคยเป็นลำธารที่ใส
สะอาด ต้นซากุระ
เรียงรายทั้ง 2 ฝั่งนะลูก

โ๊ะ
โฮ

แถวๆแมนชั่นโน้นเคย
เป็นสวนบัวในฤดูใบไม้ผลิ

โ๊ะ
โฮ

สมัยก่อน
รถก็แทบ
ไม่มีผ่าน
มา

เล่นตาม
ท้องถนน
ได้อย่าง
ปลอดภัย

ตาพ่อมัน
เคื่องฯขึ้น
มาแล้ว

ท่าทางจะโดน
ควั่นมากไป
กลับดีกว่า

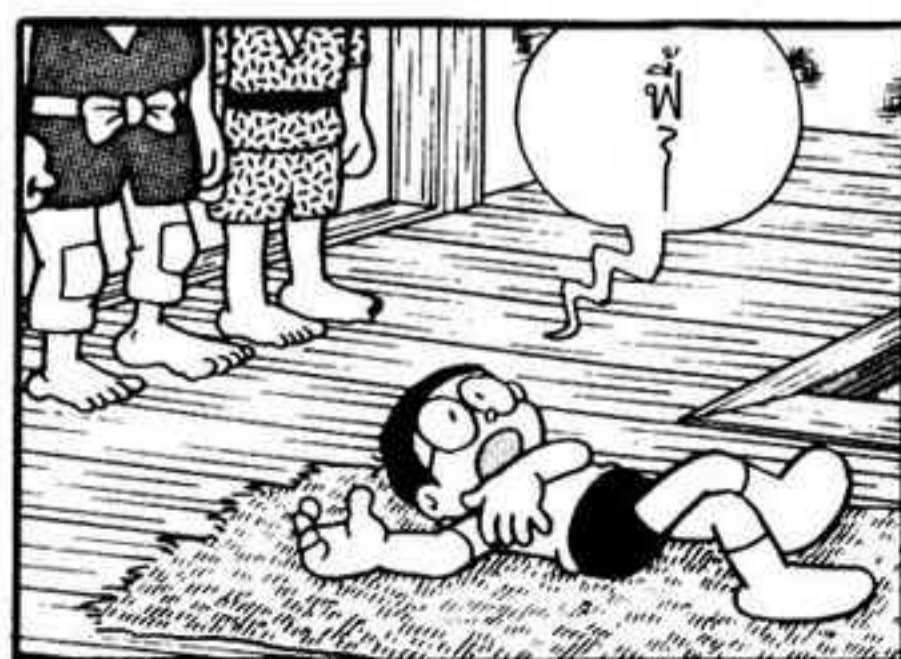
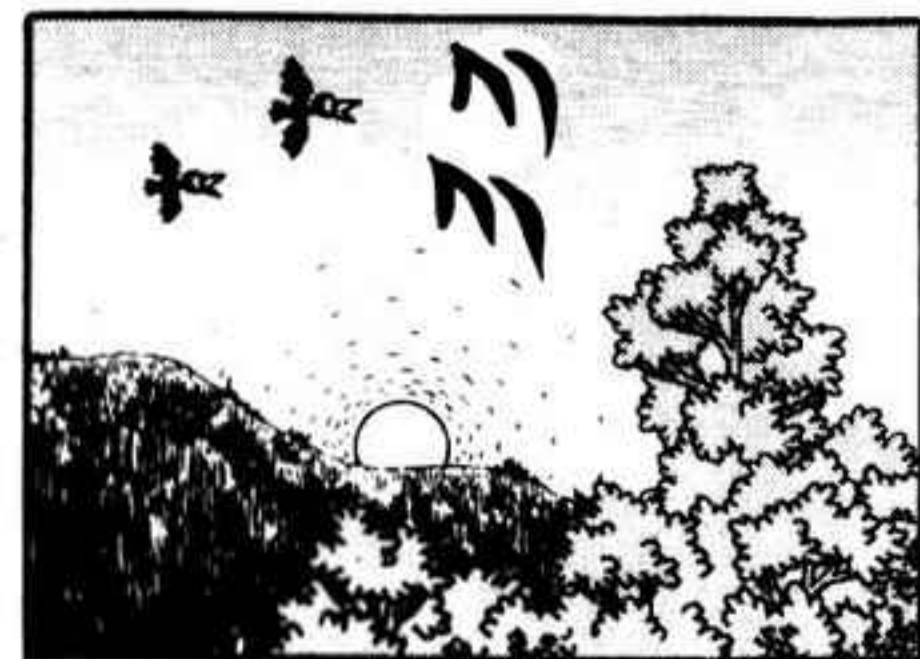
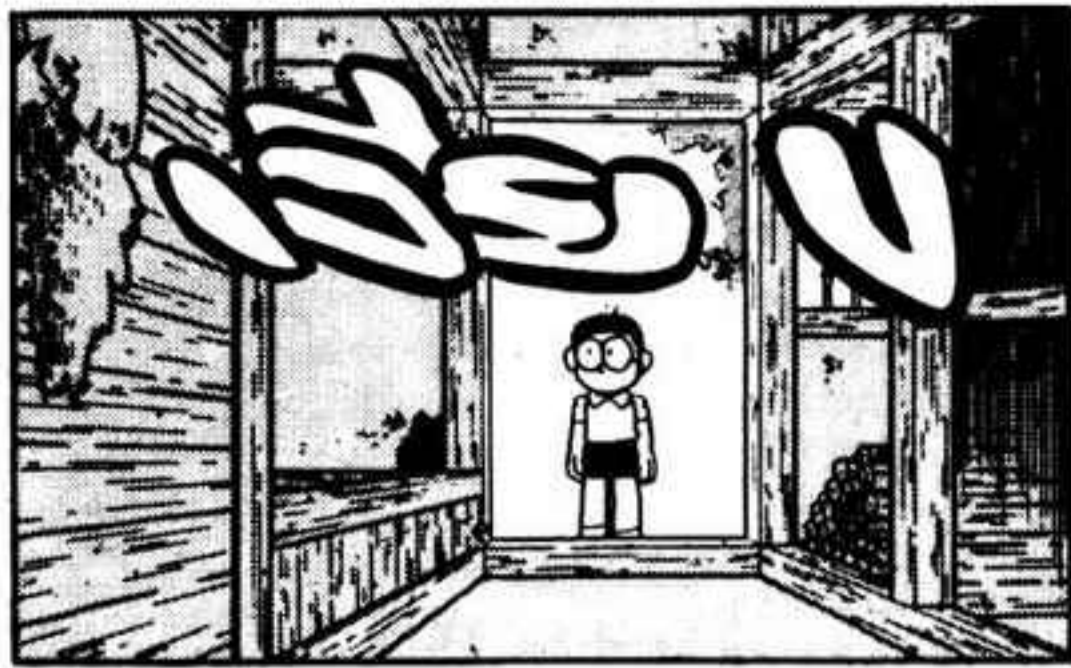

สงครามการสอบแข่งขัน
ก็ไม่มี...สมัยก่อน
สบายๆ โชคดีจัง

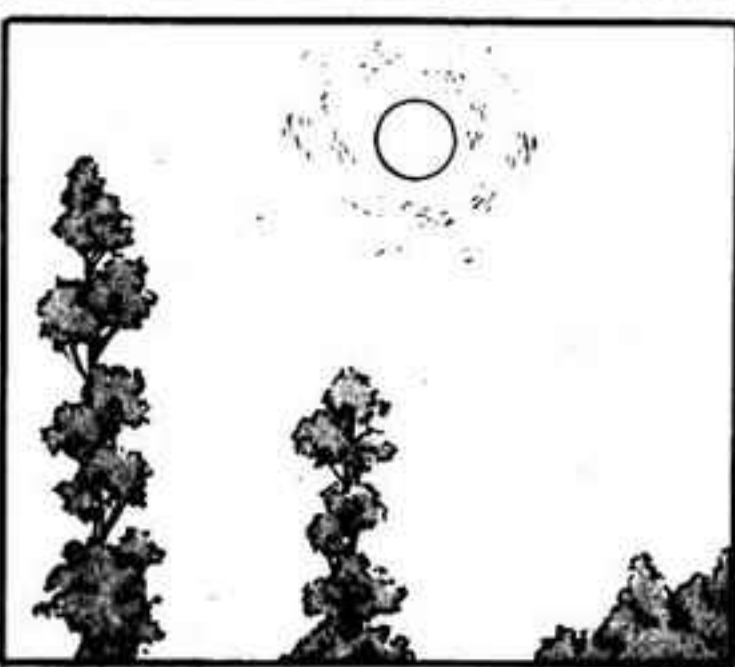

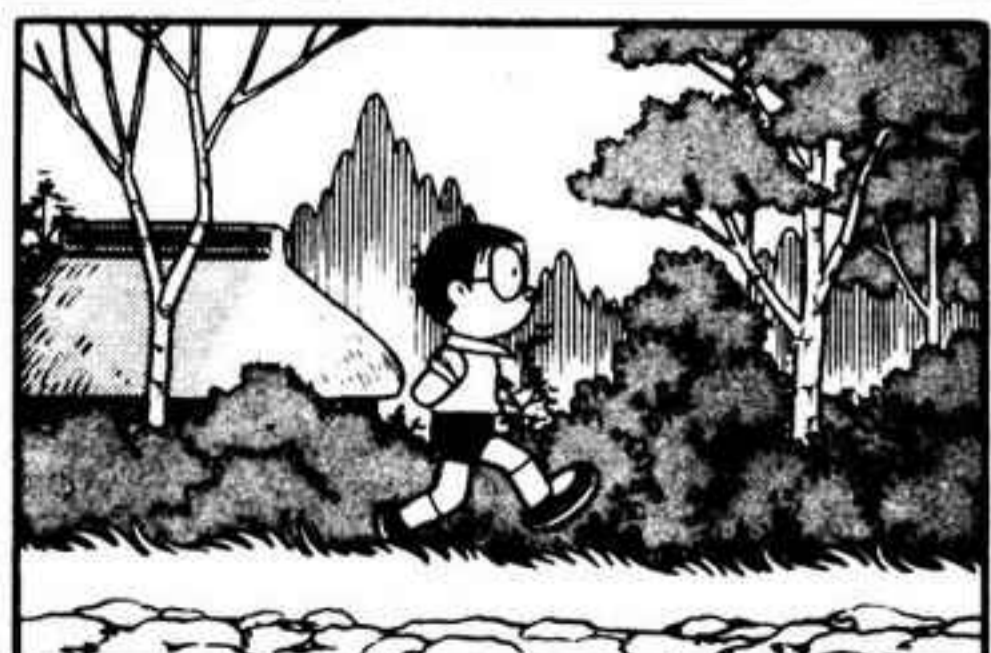
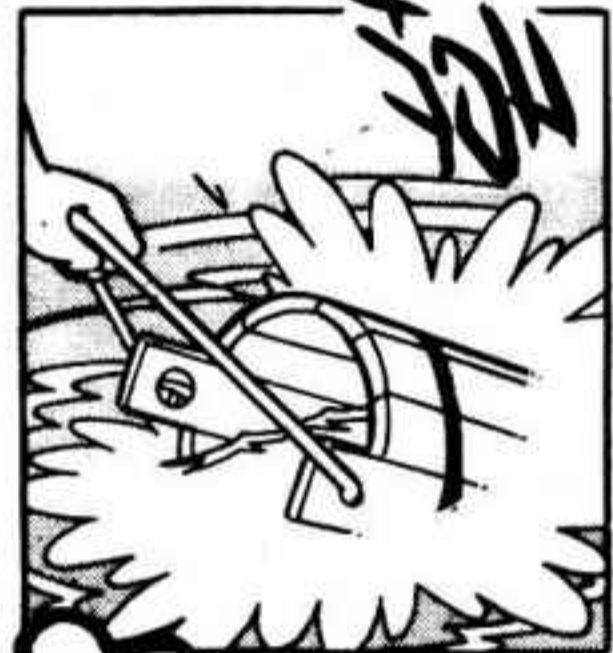

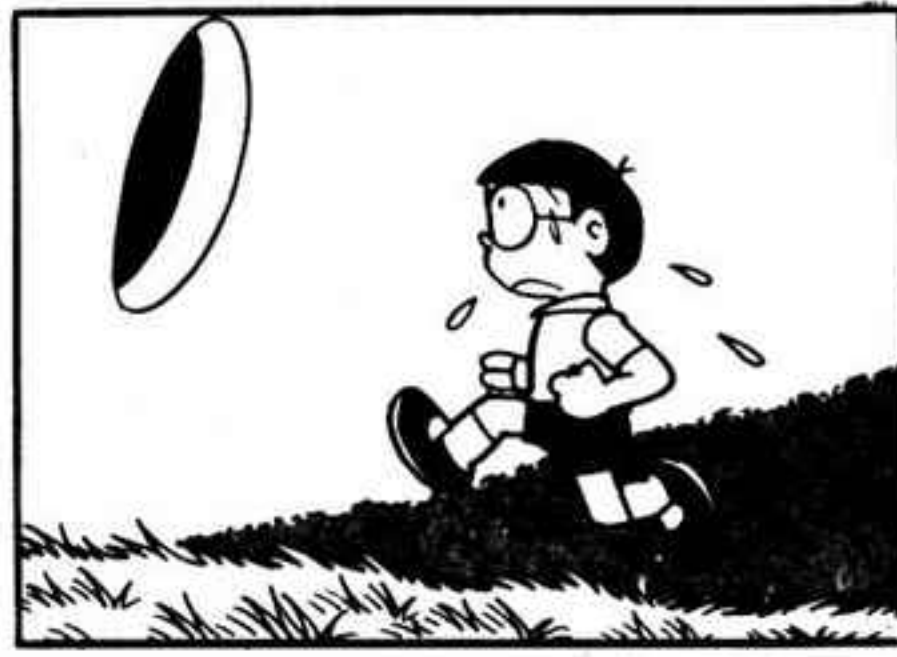

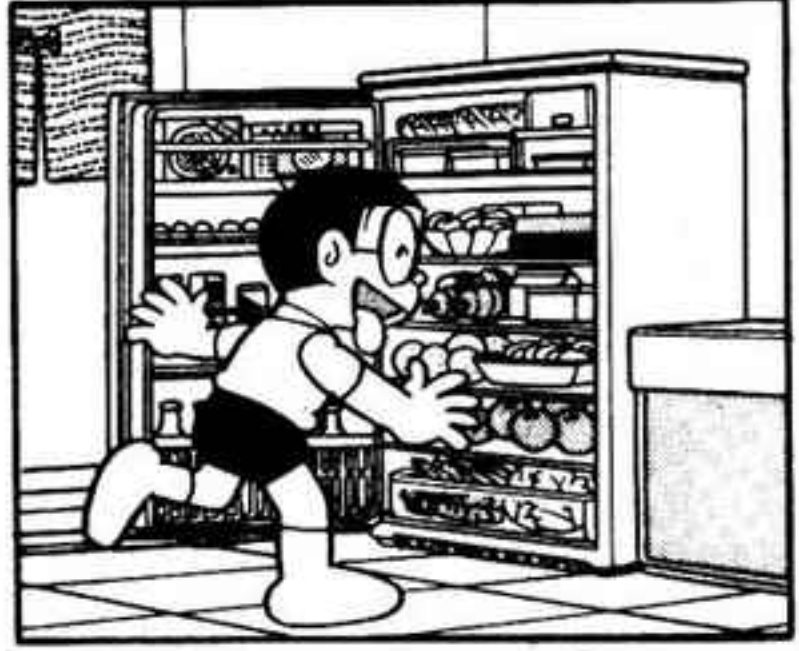
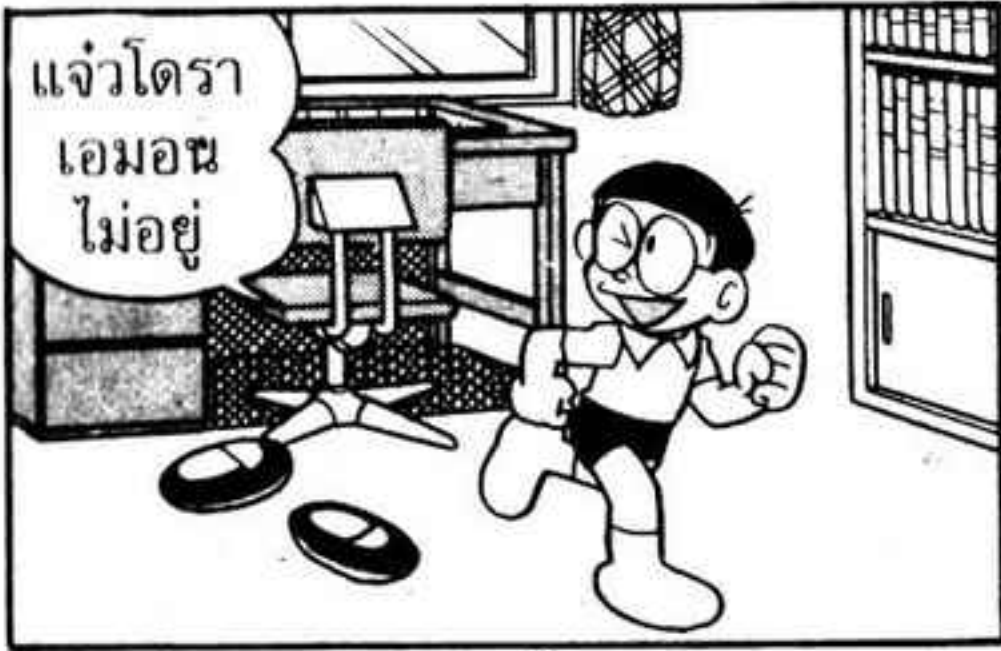

คงไม่พอจ่ายภาษี
ที่ดินปีนี้...แต่ถ้า
ไม่จ่ายก็ต้องถูกจับ
เข้าคุก

ภาษี
เหรหะ

ต้องจ่ายด้วย
หรือหะ
แย้งเลย

ดูย
ดูย
?

พ่อเป็น
อะไรจ๊ะ
!?

ทำใจ
ดีๆ

ใช้สูง
เขี้ยว

ต้อง
ไปตาม
พวก

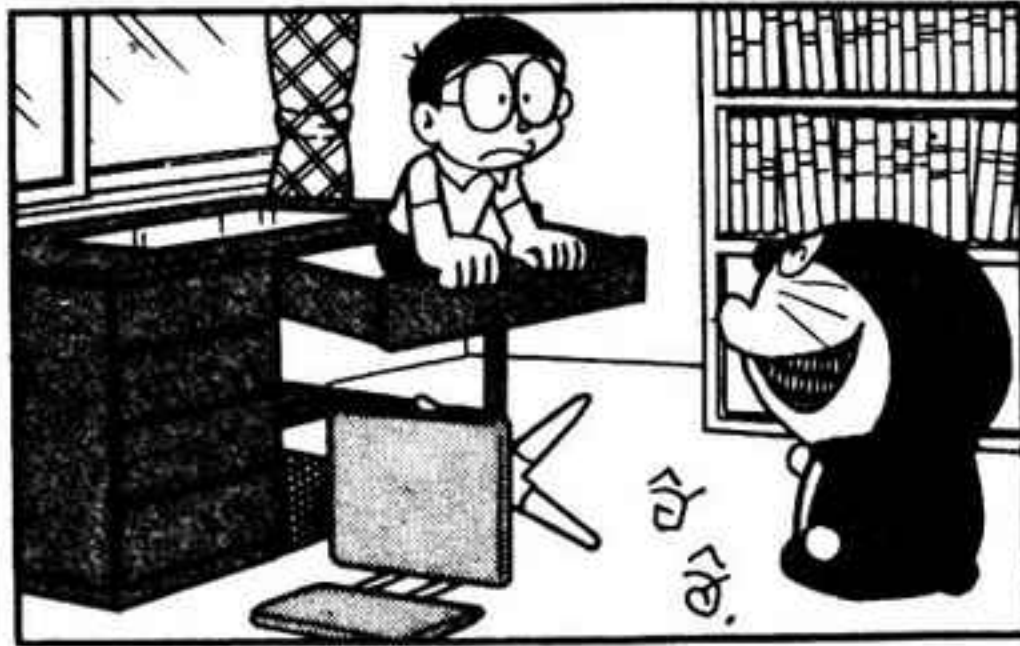
ผมไป
เอง!

อยู่ไหน
ล่ะ?

หมู่บ้านข้างๆ
ของข้างๆ
ของข้างๆ

ตรงไป
ตามทางนี้
ราว 20 ล

แบบนี้ยังจะ
พูดได้มัยว่า
สมัยก่อน
ดีกว่า

อืม
...

ไม่ว่าสมัยไหนทุกคน
ล้วนดิ้นรนกันเต็มที่

ใช่
แล้ว

พวกเราก็ต้อง
พยายามในยุค
ของเราเพื่อให้ดีขึ้น
แม้ว่าจะเพียง
เล็กน้อย!

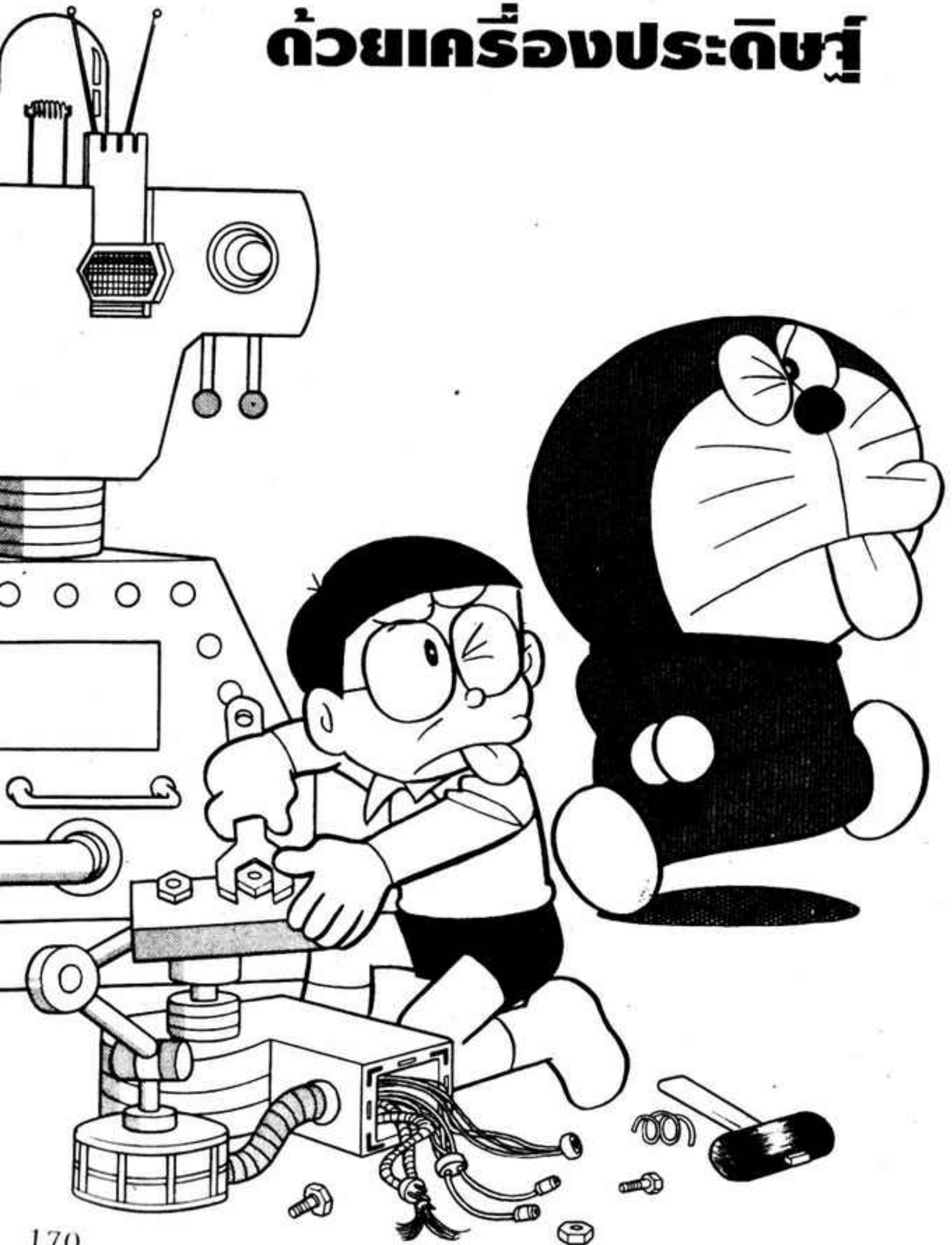
ไม่เห็น
พยายาม
อะไรเลย!

การบ้าน
ล่ะ?

คิดอีกที
สมัยก่อนตั้งหาก
ที่โชคดี

ประดิษฐ์ ด้วยเครื่องประดิษฐ์

พอใจแอนท์
กับซีเนะโอะ
ทำท่าจะแก๊ง
ฉันอยากหนีได้
ทันทีเลย

ขอเครื่อง
แบบนี้
หน่อยสิ

คนอย่างนายเนีย...ไม่ต้อง
เครื่องหрок ทำตัวดี ๆ ไว้สิ
จะได้ไม่ถูกรังแก...

ไม่อย่างนั้น
ก็จะซีซลาดเฉื่อยชา
ถูกทุกคนดูถูกไปตลอด...

ไม่เห็นต้องพูด
ถึงขนาด
นั้นเลย

ฉันเป็นห่วง
นายนะ...

ไม่ดูนาย
อีกแล้ว

กลับไปเลย
ไม่ต้อง
มาอีก!

กลับ
หละ!

โตรา...

เซอะ...
...

โตราเอมอน
ไม่อยู่สิ
โล่งดี

คน
อย่างนั้น
!

ไม่อยาก
เห็นหน้า
อีกแล้ว!!

ปูดง
ลำบาก
แย่เลย

ลำบาก
เยอะยิ่งดี
ลำบากเลย!

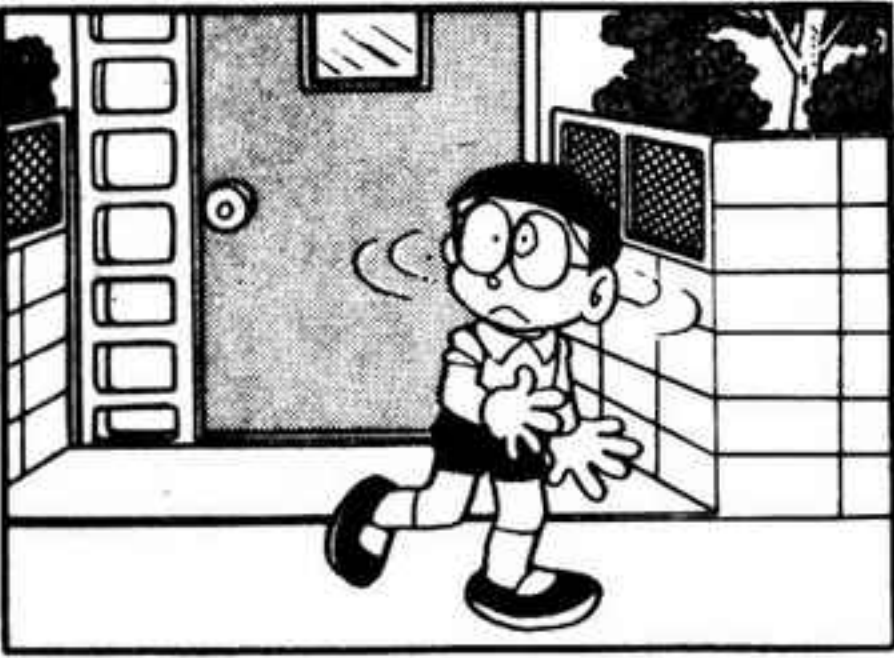

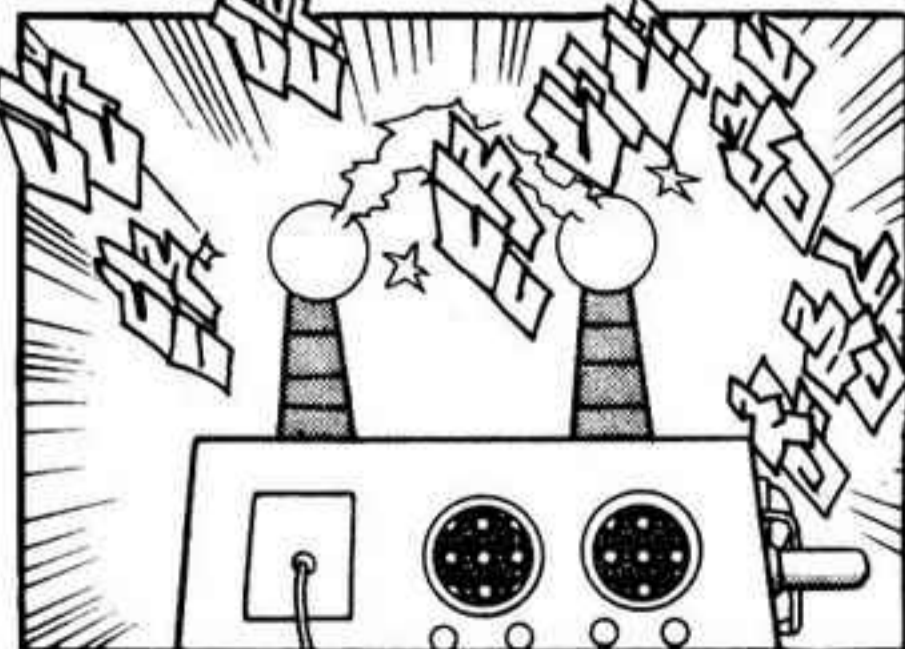
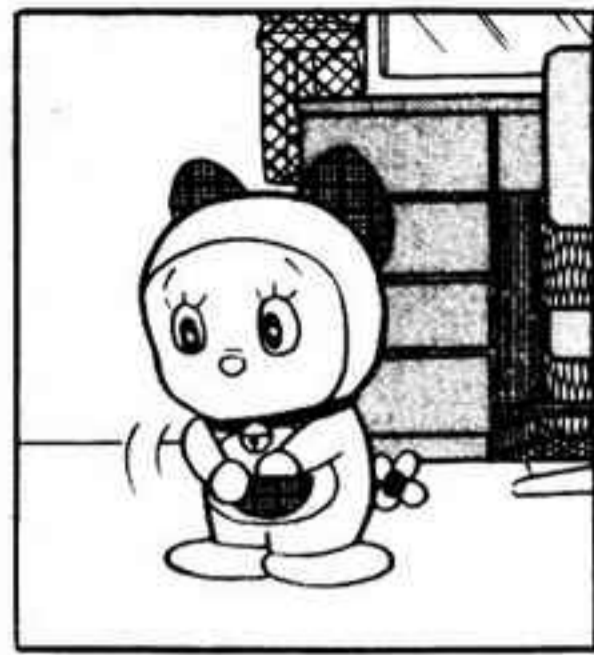
ไม่คิด
จะกลับ
ไปหรือ

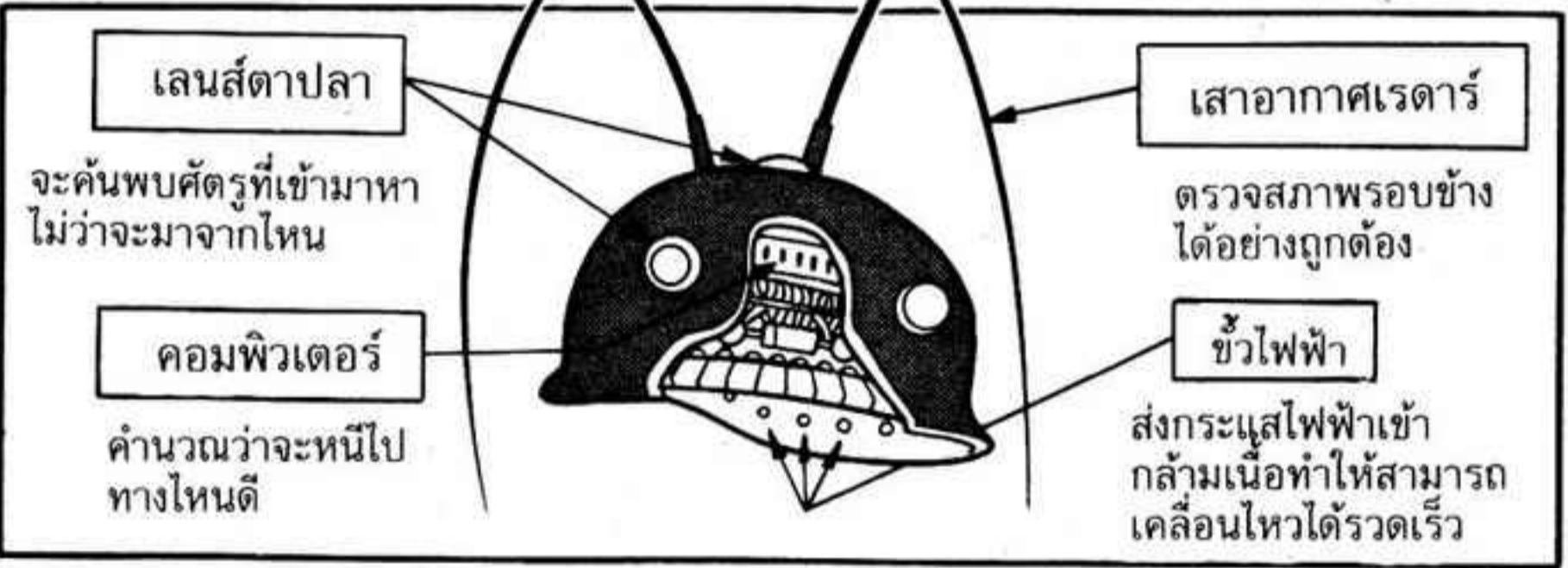
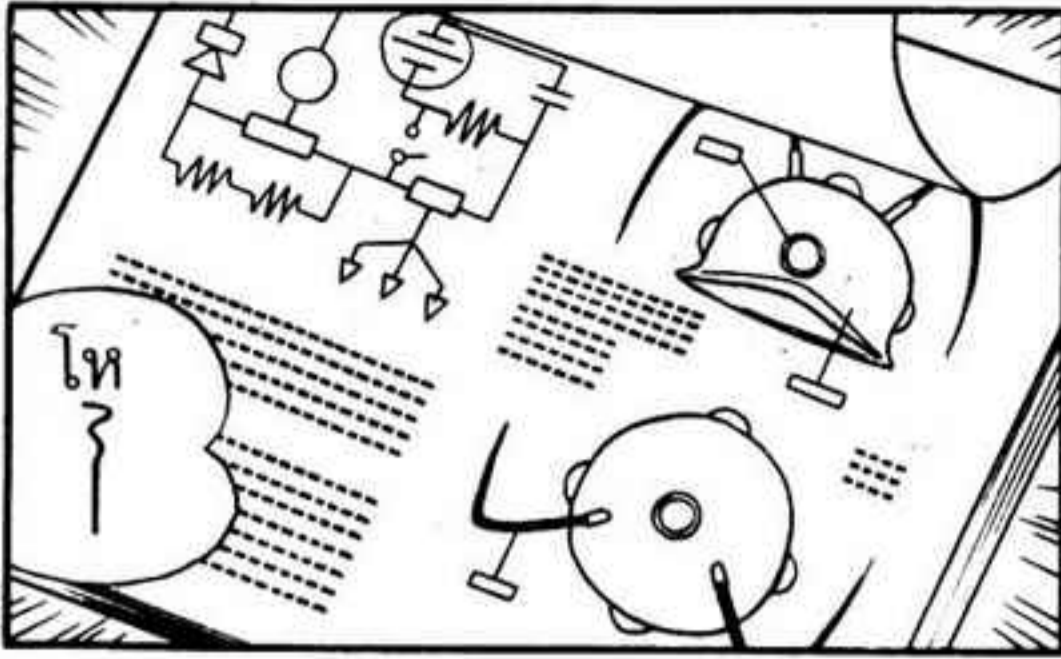
ไม่!

จนกว่า
โนบิตะจะร้องให้
ยอมรับผิด

สำเร็จ
แล้ว!

สวมเข้าไปก็สามารถ
หนีได้อย่างรวดเร็ว
เหมือนแมลงสาบจะ

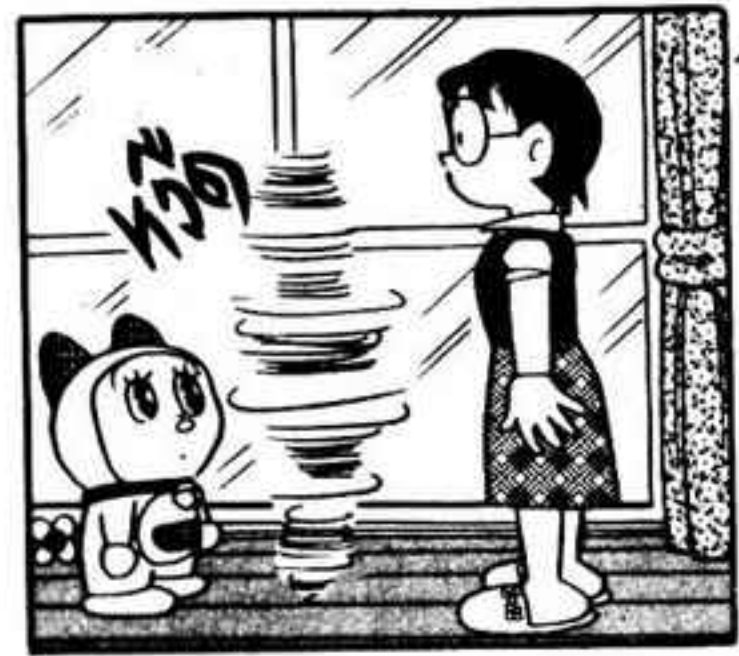
จะใช้
ได้
มั๊ย
น้า

ต้องรีบ
ทดสอบ

โนบิตะ!!

เร็ว

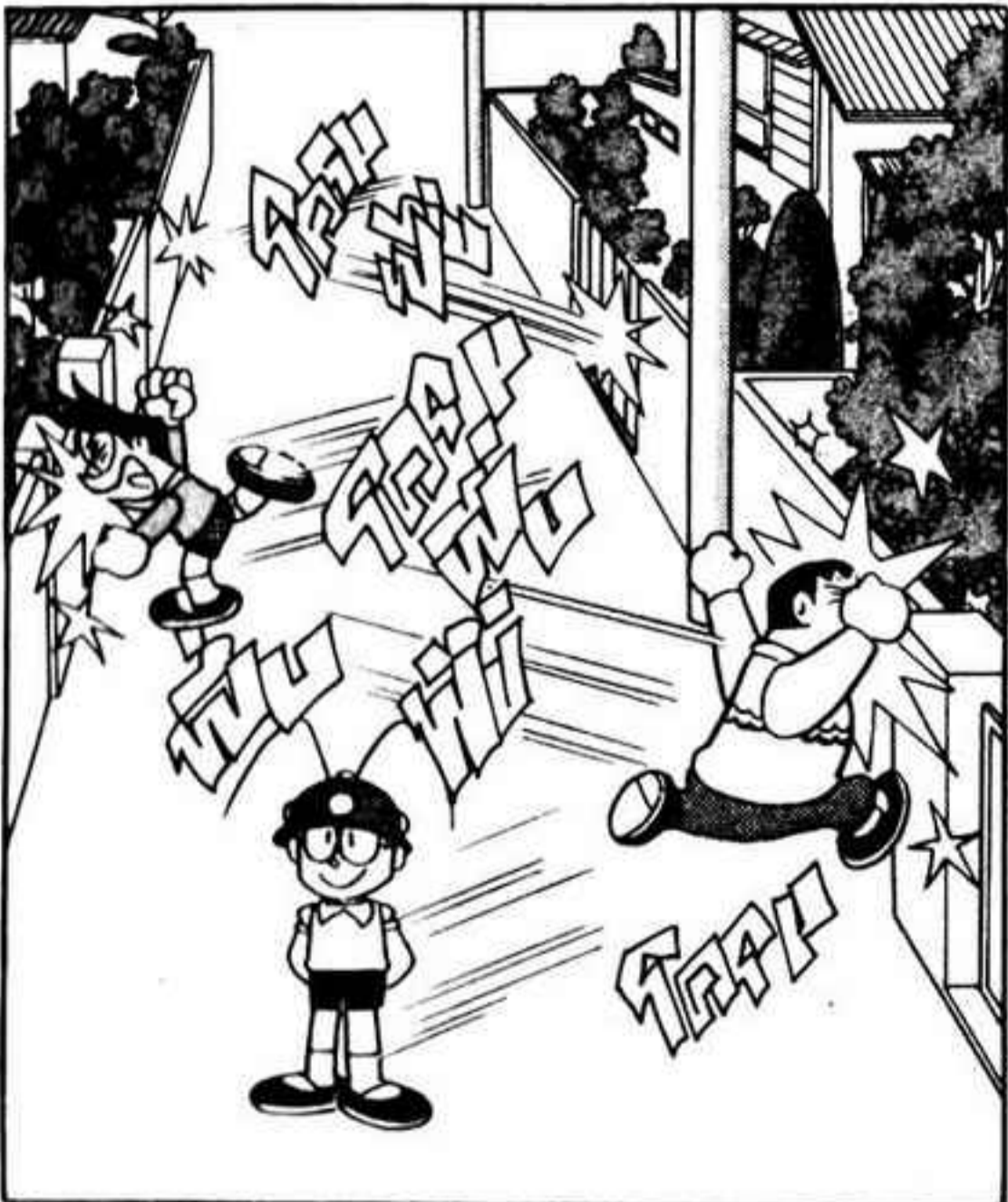
หายไปไหน
ซะแล้ว

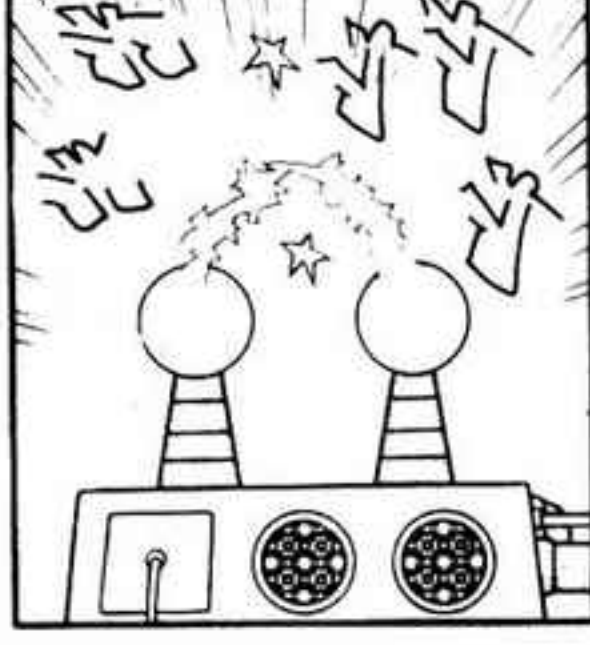

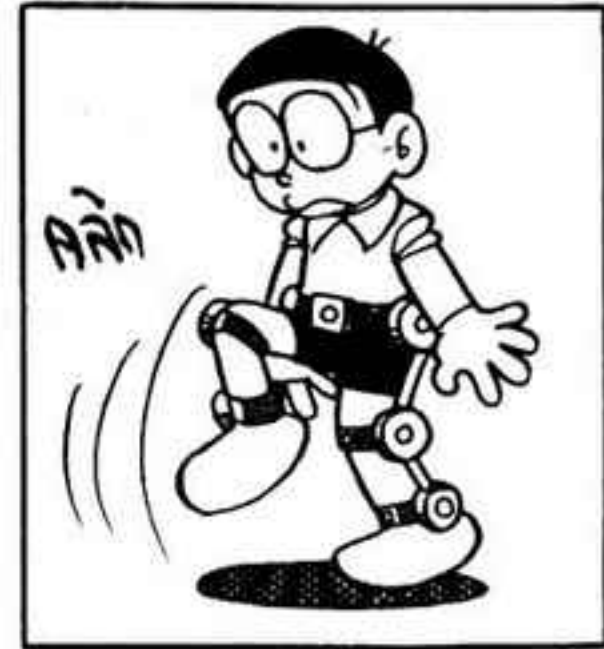
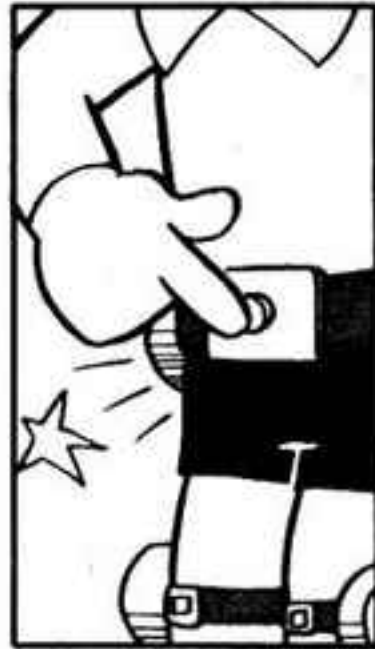
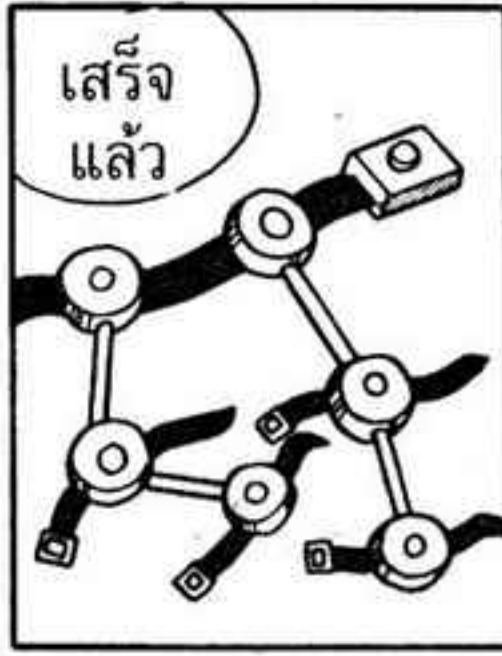
แบบนี้
ใช้ได้

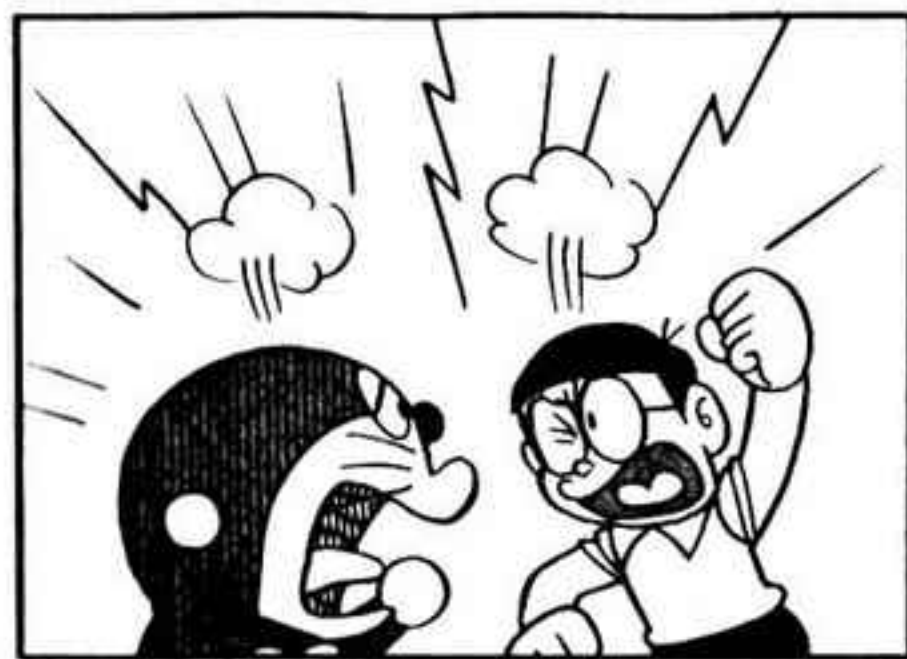
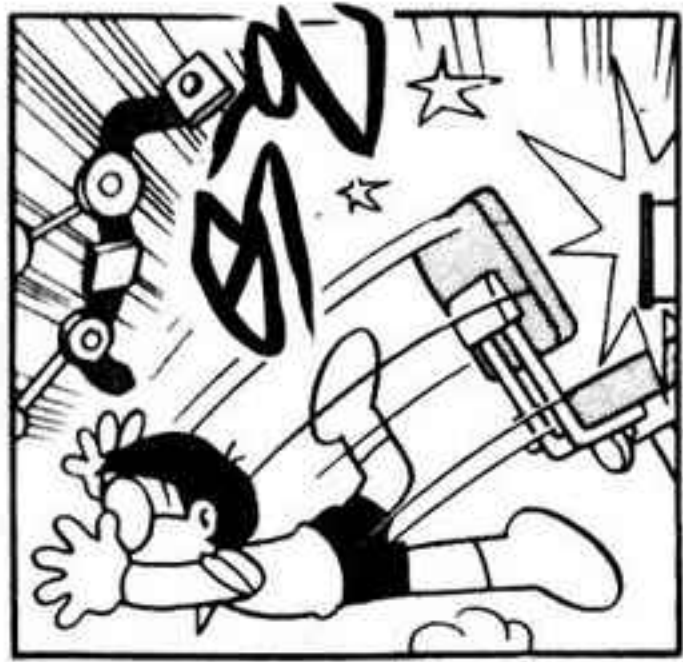
มา
อีกแล้ว!

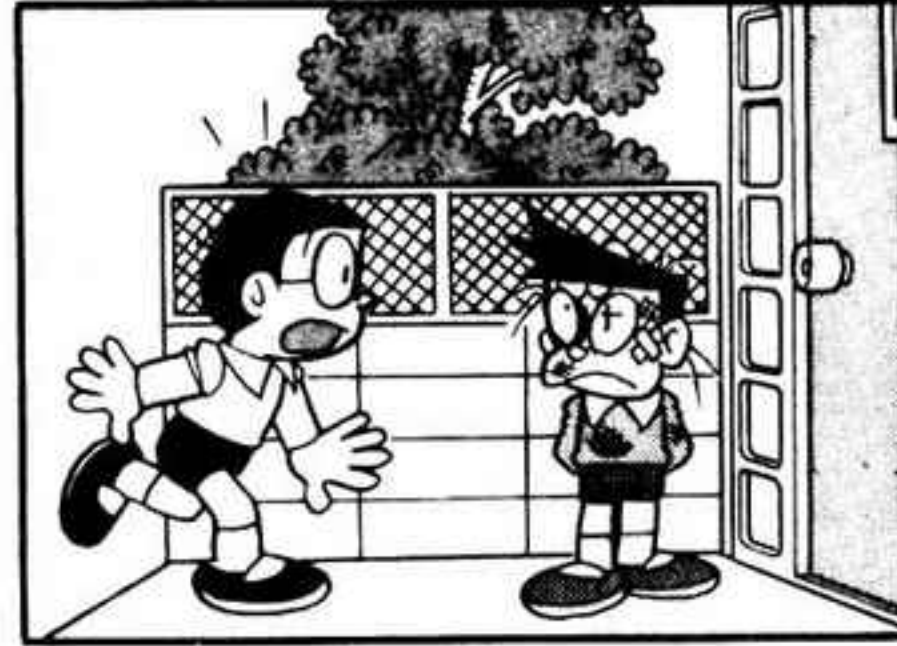
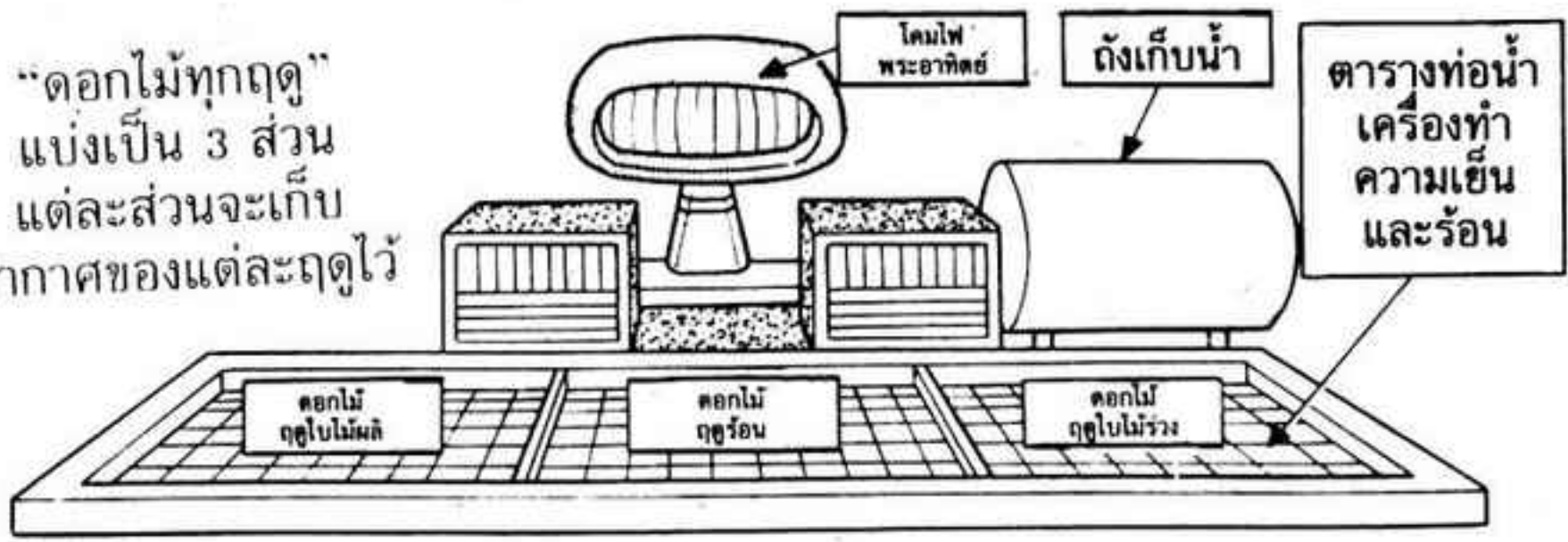

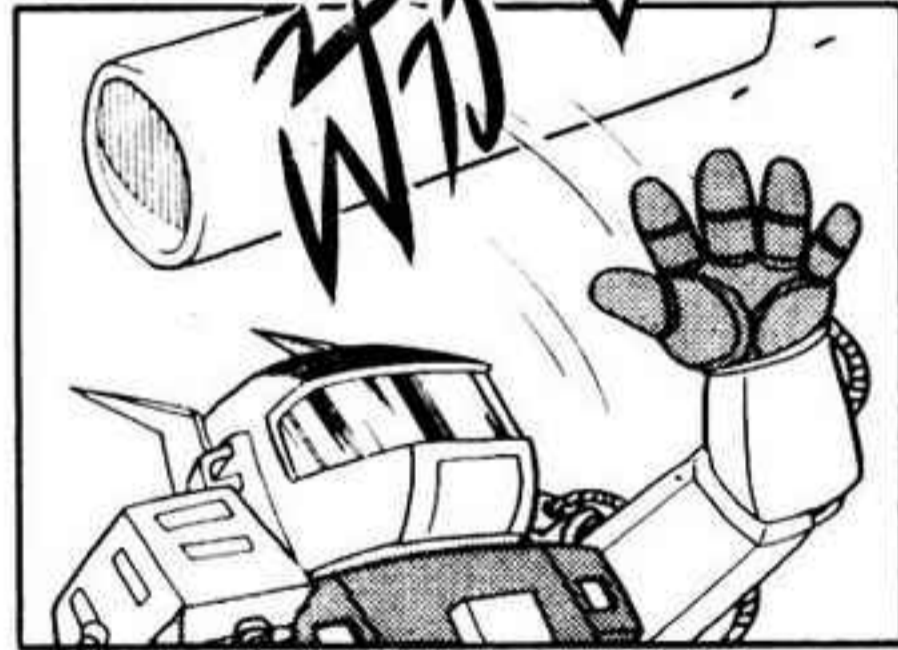
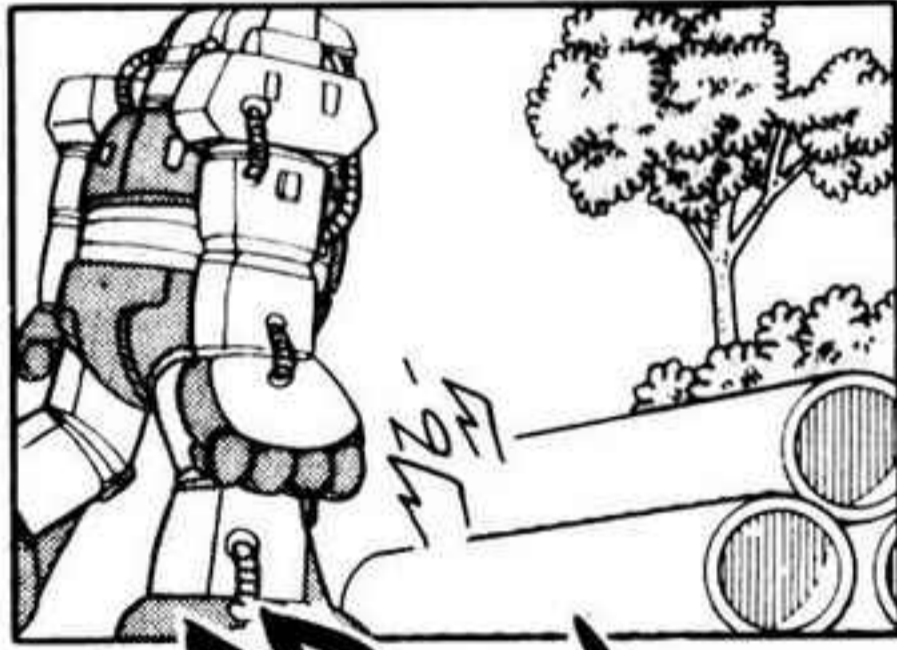

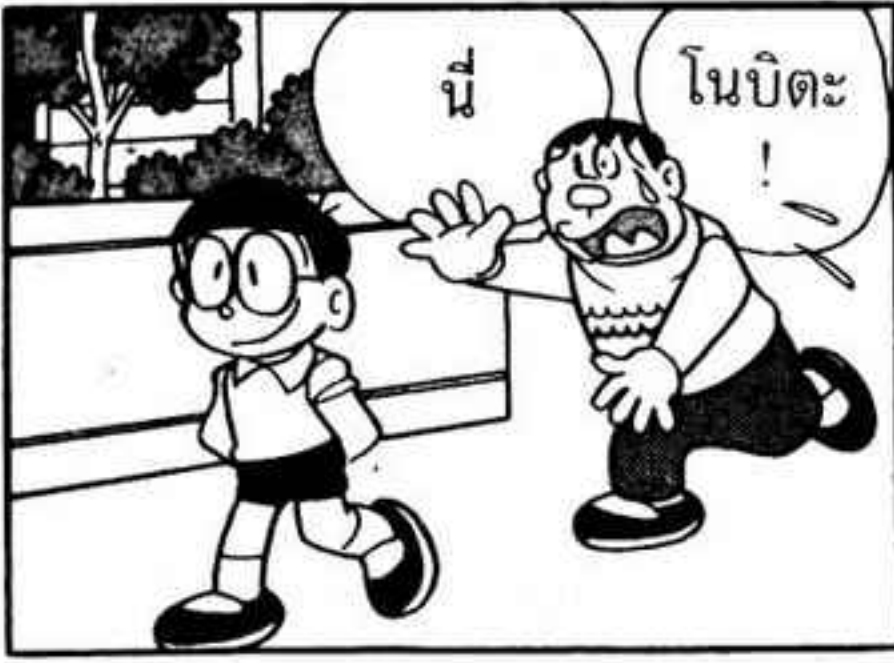

“ดอกไม้ทุกฤดู”
แบ่งเป็น 3 ส่วน
แต่ละส่วนจะเก็บ
อากาศของแต่ละฤดูไว้

นี่ โนบิตะ!

เครื่องที่สามารถรังแกใครก็ได้ไม่ว่าแกร่งแค่ไหน

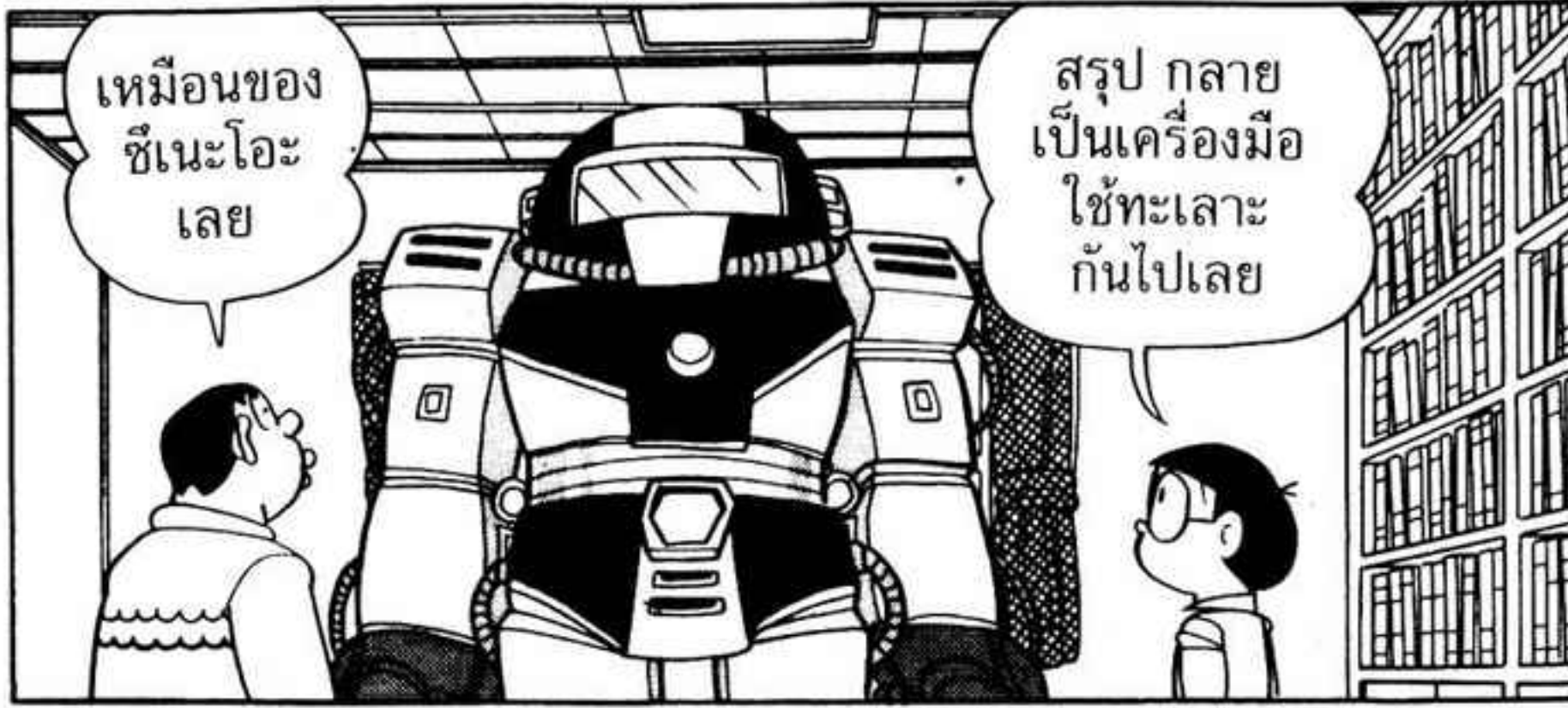
ทา!

ให้ 10 เยน! ปฏิเสธ ถูกอัดละ!

เครื่องที่สามารถรังแกใครก็ได้ไม่ว่าแกร่งแค่ไหน

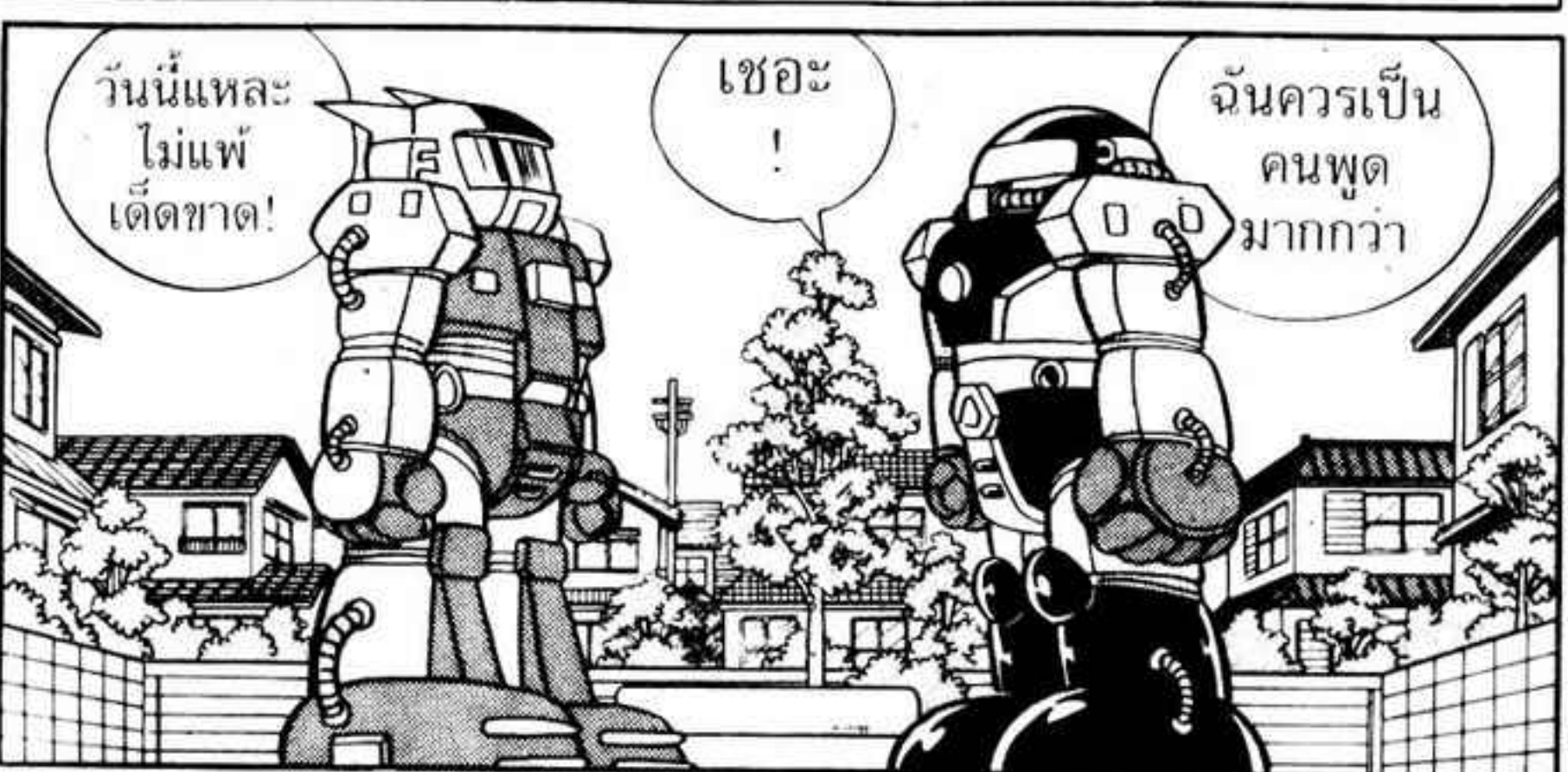

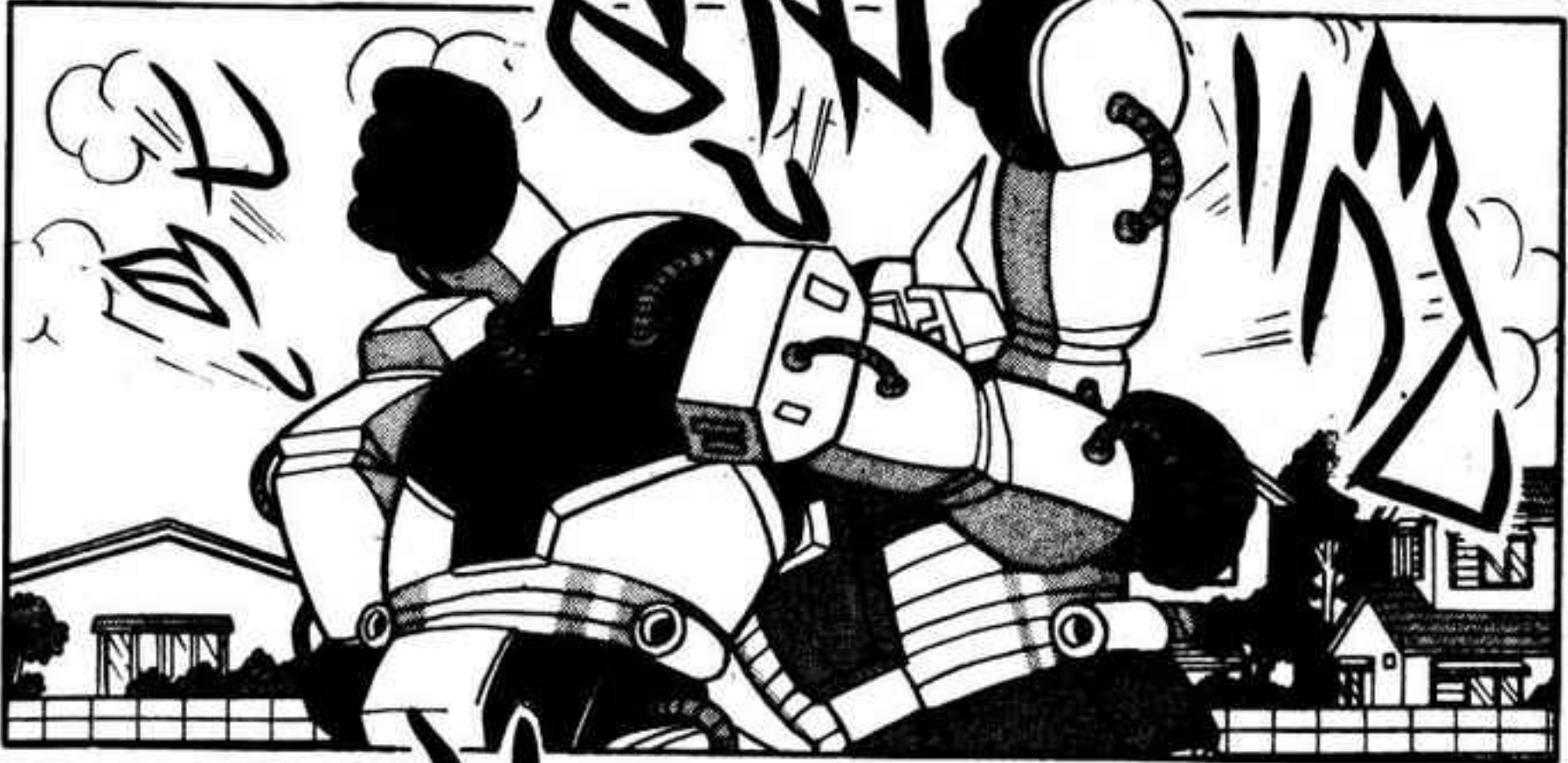
เหมือนของ ชีเนะโอะเลย

สรุป กลายเป็นเครื่องมือใช้ทะเลาะกันไปแล้ว

จ่ายไปตั้ง 10 เยน ถ้าแพ้ ชีเนะโอะละก็ละแฉ่นาย!

สู้กันดูเดือด
เลย...

อย่างนี้ก็
ช่วยไม่ได้
...!

ฉันทำอะไร
ไม่ได้หรอก
ขอร้อง
พี่เค้าเถอะ

แต่...
แต่ว่า

ประดิษฐ์เครื่องทำให้
ดีกับโตราเอมอน

เครื่องกินดกกับ
โคราเอมอน
คู่มือการทำ
ภาพประกอบ

ของที่ต้องเตรียม
กระเป๋านักเรียน
หัวหอม...อะไรกัน
เนี่ย...

กระเป๋านักเรียน
ติดตั้งมือ

หัวหอม
หั่น

นี่ทำไมเป็น
เครื่องทำให้ดี
กันได้

หัมบ

ฮึ่ม
เสียดา!

ผลสุดท้าย
ก็ต้องขอโทษ
หรือไง

งั้น
หรือ...
ยกโทษให้
แค่คราวนี้
เท่านั้นนะ

รบกวน
ชาวบ้านเค้า
เล็กน้อย

ไม่หยุดแม่
เตะกระเด็น
เลย!

โดราเอมอนฟังได้
จริงๆ ด้วยนะ

แหม
แหะ...แหะ...

โดราเอมอน
ฟังแม่
ได้แน่นมาก

ฟัง
แม่
ได้แน่น
มาก!

ยืมหมวก
แมลงสาบ
ที่นายทำ
หน้อยสิ

ฟังไม่ได้
แล้ว